THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 1st April 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Repatriation of Anantapur Engineering College students.

* 1805 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any communication from the Syndicate of the University of Madras regarding the repatriation of the students of this State, now studying in the Anantapur Engineering College; and

(*b*) if so, the nature of the communication?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (*a*) Yes, Sir.

" (*b*) The letter referred to gives the views of the Syndicate on the general question and also seeks the views of the Government after considering the matter in all its aspects."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—" சிண்டிகேட் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அபிப்பிராயம் என்னவென்று எல்லாவற்றையும் சொல்லாவிட்டாலும் கூட அந்த மாணவர்களை நமது ராஜ்யத்திற்கு மாற்றுவதைப்பற்றி திட்ட வட்டமாக அவர்கள் கொடுத்திருக்ககூடிய அபிப்பிராயம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன் ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" I have pointed out certain difficulties, Sir, and they want to have the further opinion of the Government after considering all these difficulties."

DR. K. B. MENON:—" Sir, since talks of repatriation of students or otherwise from one State to another are not conducive to the creation of goodwill between the two States and not also conducive to the stability of the Union, even if orders have been passed, will not the Government interfere and see that those orders are not carried out, as talks of goodwill are being carried on between the two Governments especially when the same party is in power in both the States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" No orders have yet been passed. The matter is under consideration. As a matter of fact, this is one of the aspects which the Syndicate has pointed out to the Government."

[1st April 1955

Sri K. VINAYAKAM :—" Sir, apart from the difficulties expressed by the Syndicate of the University of Madras, what is the attitude which the Government of Madras have taken so far as the repatriation of students from Anantapur to our State is concerned? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I have already made a statement with regard to the attitude of the Government. Now, the Syndicate has addressed us further to consider the matter, pointing out various difficulties. They have to be considered and a reply will have to be sent."

Sri M. KALYANASUNDARAM :—" இது சாதாரணமாக ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றுவது என்பது இல்லை. இது ஒரு பிரத்யேக சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது. ஒரு ராஜ்யமாக இருந்தது இரண்டு ராஜ்யமாக பிரிந்ததினால் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலான சூழ்நிலையினால் அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மாணவர்கள் நம் ராஜ்ய கல்லூரிக்கே மாற்றப்படவேண்டுமென்று விரும்பினால், அந்தப் பிரச்னையை சர்க்கா கவனித்து உடனடியாக அவர்களை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னையானதால்தான், மேலும் அவர்கள் கூறிய காரணங்களை எல்லாம் கருத்தில்கொண்டுதான் இதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டோம். வேறு காரணங்களாக இருந்தால் இது பரிசீலனைக்கே வந்திராது. இவ்விஷயத்தில் முடிவு செய்வதற்கு முன் எல்லா விஷயங்களை ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்த பிறகே முடிவு எடுக்கப்படும்."

Sri S. RAMALINGAM :—" சர்க்காருக்கு இது சம்பந்தமாக சிண்டிகேட் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னென்ன அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அவற்றின்மேல் சர்க்கார் என்ன பதில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" அதுபற்றிய பூரா விவரங்களையும் வெளியில் சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். சிண்டிகேட் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கும் அபிப்பிராயங்களை சர்க்கார் நன்கு பரிசீலித்து, சிண்டிகேட்டுடன் கலந்துகொண்டே கடைசியில் முடிவு எடுக்கும். அந்த முடிவும் பிறகு வெளியிடப்படும்."

Sri K. VINAYAKAM :—" Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that the students in question do not harbour any ill-will towards the Andhra Government? But, at the same time, they are subjected to all kinds of linguistic trouble. That is the reason which prompts them to come to the Madras State. Under those circumstances, considering the extreme difficulty in which the students are placed, will the Government take a very lenient attitude in this matter and try to overcome all the technical difficulties, if any, expressed by the Syndicate and see that they are transferred under any circumstance? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Sir, technical difficulties do not stand in the way. Only practical considerations will have to be taken into account. The difficulty of the students is one of the aspects to be considered and there are other aspects also which have to be considered."

1st April 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know, Sir, whether any of the students of the Andhra State are studying in any of the colleges of this State? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, many of them are studying here."

SRI S. RAMALINGAM :—" அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள இன்ஜினியரிங் காலேஜில் நம் ராஜ்ய மாணவர்கள் சேரும்போது ஆந்திர மாகாணம் பிரியுமென்றே யாரும் நினைக்கவில்லை. ஆனால் ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்த பிற்பாடு, அந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய சூழ்நிலையாலும், சர்க்காருடைய வெறுப்பு மனப்பான்மையாலும் அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள நம் மாணவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். சர்க்காருடைய விரோத மனப் பான்மை அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கே மிகப் பெரிய பாதகமாக இருக் குமோ என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் காலதாமதம் செய்யாமல் மறுபடியும் வருகிற ஆண்டில் பள்ளிக்கூடம் திறப்பதற்கு முன்னையே அவர்களை நம் ராஜ்ய இஞ்ஜினியரிங் கல்லூரிக்கு மாற்றுவதற்கு சிண்டிகேட்டுடன் கலந்து இறுதியான முடிவை அரசாங்கம் எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன் ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" ஆந்திர சர்க்கார் இந்த மாணவர்களிடையே விரோத மனப்பான்மையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சர்க்காரைப் பொறுத்தவரை யில் விரோத மனப்பான்மையே கிடையாது. அங்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைக்கொண்டு மாணவர்கள் புகார் கூறுகிறார்கள். அவர் கள் கூறுவதையும், இதர விஷயங்களையும் கலந்துகொண்டு, நம்மு டைய தேசத்திற்கும், நம் இரு ராஜ்யங்களுடைய நல்லுறவுக்கும் ஏற்ற வகையில் ஒரு முடிவு செய்யப்படும். அந்த மாணவர்களுடைய மனப்பான்மையை வைத்துக்கொண்டு மாத்திரம் இவ்விஷயத்தில் எவ்வித முடிவும் எடுக்க முடியாது."

Court of Enquiry for hotel workers.

* 1806 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government propose to appoint a Court of Enquiry to go into the conditions of hotel workers in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" No, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, are the Government aware that there is no security of service as far as the hotel workers are concerned in this State and no minimum wages have been fixed? They get a monthly wage of even Rs. 4. The Shops and Establishments Act is not applicable to the hotel workers. In view of all these facts, will the Hon. the Minister be pleased to constitute a Court of Enquiry to go into the conditions of the hotel workers in this State and make a report to the Government? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, constituting a Court of Enquiry will not meet the situation. The Hotel Workers' Union has presented a memorandum to the Government explaining their difficulties and that is under examination by the Government for taking proper action."

Loans to Handloom Co-operative Societies in Coimbatore district.

* 1763 *Q.*—SRI T. S. ARDHANARI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the loan from the Cess Fund towards capital expenditure to an extent of Rs. 80 per loom and

subsidy towards establishment charges to an extent of Rs. 50 for a Society having more than 50 looms and Rs. 100 per month for a Society having more than 100 looms are given to the newly started handloom co-operative societies in the Coimbatore district;

(*b*) whether these facilities are given to Periamelapalayam Jamakkala Handloom Weavers' Co-operative Society in the Erode Circle of the Coimbatore district; and

(*c*) whether any rebate is allowed to the purchases of handloom cotton fabric carpets?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (*a*) The Coimbatore Co-operative Central Bank has so far been allotted Rs. 1,30,500 from the Cess Fund for providing working capital loans to the new and existing Weavers' Co-operative Societies in Coimbatore and Erode Circles which work the Cess Fund Scheme at the rate of Rs. 80 per loom. As regards payment of subsidy towards the running expenses of the Weavers' Co-operative Societies, the Government of India have been addressed for allotment of funds for disbursement.

" (*b*) During 1954 a sum of Rs. 700 was sanctioned to the Periamelapalayam Carpet Weavers' Co-operative Society towards working capital. Further assistance from Cess Fund to the Society has been stopped, pending a decision of the Government of India on the question whether carpet weaving societies will be eligible for Cess Fund assistance.

" (*c*) No rebate is allowed on the purchases of cotton carpets."

SRI T. S. ARDHANARI :—" செஸ். பண்டில் புதிய கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒவ்வொரு தறிக்கும் 80 ரூபாய் மூலதனம் செஸ் பண்டு நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே பெரியமேலப்பாளையம் சொஸைடியிலுள்ள தறிகளுக்கு இந்த மூலதனம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? அப்படி என்றால் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" பெரியமேலப்பாளையத்தில் சாதாரண துணிகள் நெய்யப்படுவதில்லை. ஜமக்காளங்கள்தான் நெய்யப்பட்டு வருகின்றன. பெரியமேலப்பாளையம் சொஸைடிக்கு ரூ. 700 சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறதென்று முன்னமே சொன்னேன். அதற்கு மேல் கொடுப்பதற்கு சாதாரண துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதுபோல் இதற்கும் கொடுக்க முடியாது என்பதால் இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கம் தான் முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் முடிவு தெரிந்ததும் இதை கவனிக்கப்படும்."

9-10 a.m. SRI K. V. RAMASWAMI :—" கைத்தறியினால் நெய்யப்படுகிற ஜமக்காள விற்பனைக்கும் ரிபேட் கொடுப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" பருத்தி நூலினால் நெய்யப்படும் ஜமக்காள விற்பனைக்கு ரிபேட் கொடுக்கப்படுவதில்லை."

1st April 1955]

Sri S. RAMALINGAM :—" கைத்தறியினால் நெய்யப்படும் துணிகளின் விற்பனைக்கு சர்க்கார் இரண்டணா ரிபேட் கொடுத்து கைத்தறி வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கையை புனரமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதேபோல கைத்தறியினால் நெய்யப்படும் ஜமக்காளங்களுக்கும் செஸ் நிதியிலிருந்து வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். கைத்தறியின் மூலம் நூல்புடவை நெய்பவர்களுக்கும் ஜமக்காளம் நெய்பவர்களுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கமுடியாது. கைத்தறியின் மூலம் ஜமக்காளம் நெய்பவர்களின் வாழ்க்கையையும் புனரமைப்பதற்கு செஸ் நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்க மத்திய சர்க்காருக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா ? அப்படி சிபாரிசு செய்திருந்தால் தாமதமின்றி இந்தத் தொழிலாளிகளுக்கும் உதவி கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பார்களா ? "

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" அதே அபிப்பிராயத்துடன் தான் மத்திய சர்க்கார் அங்கீகாரத்தை இந்த அரசாங்கம் கோரியிருக்கிறது என்று நான் முன்பே சொன்னேன்."

Sri B. K. NALLASWAMI :—" ஜமக்காளக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஒன்றிரண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தும் போதிய பண வசதி இல்லாததினால் சரியாக நடப்பது இல்லை. நம் ராஜ்யத்தில் பத்தாயிரம் ஜமக்காளம் நெய்யும் தறிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சுமார் ஆறாயிரம் ஜமக்காளத் தறிகள் பவானி தாலூகாவில் மட்டும் இருக்கின்றன. அவற்றில் சுமார் 100 தறிகள் மட்டும் கூட்டுறவு சங்கத்தைச் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகையால் இன்னும் அதிகமான தறிகளை கூட்டுறவு சங்கத்தின் கீழ் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு பண உதவி செய்யய சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா ? "

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" ஜமக்காளக் கைத தொழிலுக்கு பவானி பேர்போனது என்பது எனக்குத் தெரியும். மத்திய சர்க்காரின் அங்கீகாரம் கிடைத்த பிறகு எவ்வளவு தூரம் இந்தத் தொழிலின் அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்யலாம்."

Sri M. KALYANASUNDARAM :—" ஜமக்காளம் நெய்வதும் கைத்தறியின் மூலமாகத்தான். கைத்தறித் தொழிலுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ' செஸ் ' நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்போது ஜமக்காளம் நெய்யக்கூடியவர்களுக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து உதவி அளிக்கக்கூடியவகையில் மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா ? முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதென்னவென்றால் ஜமக்காளம் கைத்தறி தானா இல்லையா என்ற சந்தேகம் முதலில் நம்முடைய சர்க்காருக்கு எழுந்ததா அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கு எழுந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" சற்று முன்பு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொன்னேன். அதே அபிப்பிராயத்தைத்தான் இந்த அரசாங்கம் முன்னிருந்தே சொல்லிவருகிறது. ஆகவே, திருப்பித் திருப்பி கேட்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. செஸ் நிதியை மத்திய சர்க்கார் நிர்வகிக்கிறது. அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப்பெற்றுத்தான் எந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றியாகவேண்டும். அதற்கு அங்கீகாரம் வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் கோரியிருக்கிறோம்."

Posting of Reserve Police at Pennadam.

* 1764 *Q.*—**Sri M. KATTIMUTHU** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for sending Reserve Police to the Pennadam, Eraiyur, Kothattai and Hariheri villages of Vridhachalam taluk on the 17th November 1954?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" On the 17th November 1954, two sections of the Armed Reserve were sent to the

Pennadam Police Station in Vridhachalam taluk as breach of the peace was apprehended in Pennadam and the surrounding villages owing to Kisan trouble in Pennadam. The Armed Reserve Party was withdrawn to District Headquarters on the 24th November 1954, when the situation improved and became peaceful.''

SRI M. KATTIMUTHU :—" விவசாயிகள் கூலி கேட்டால் அதற்குக் கிசான் தகராறு என்று தான் அர்த்தமா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" விவசாயிகள் கூலி கேட்டதினால் ஏற்பட்ட தகராறு அல்ல. கிசான் தகராறு என்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்காக வேறு குற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதைப் பற்றி கோர்ட்டில் கேஸ் தாக்கலாகியிருப்பதனால் பூரா விவரமும் சொல்லமுடியாமலிருப்பதற்கு நான் வருந்துகிறேன்."

SRI M. KATTIMUTHU :—" உண்மை ஒருபுறமிருக்க கீழ்தர அதிகாரிகள் சொல்வதை சரியென்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளுவது முறையாகுமா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" கீழ்தர அதிகாரிகள் சொல்வதை சர்க்கார் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த விஷயம் கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருப்பதால் கோர்ட்டு முடிவுக்கு வரும்வரையில் சர்க்கார் எதுவும் செய்வதற்கில்லை. கோர்ட்டு முடிவு தெரிந்த பிறகு தான் சர்க்கார் இதில் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும்."

Local Fund Hospital, Sirkali.

* 1765 *Q.*—SRI A. RAMASWAMI TEVAR (on behalf of Sri C. Muthiah) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the action taken on the representation pending with the Government from 1952 from the Panchayat Board of Sirkali and the general public, for the transfer of the Local Fund Hospital at Sirkali to Government management?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—'' No representation in the matter is pending from 1952 with the Government. The Director of Medical Services had recommended the provincialisation of the Local Fund Hospital, Sirkali, in connection with the Part II scheme proposals for 1953–54 and 1954–55; but the recommendation was not approved.''

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—'' May I know from the Hon. Minister what procedure is adopted in the matter of transfer of Local Fund Hospital to Government management? ''

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—'' The taluk headquarters hospitals in those districts where the Boards have deficit budgets are given preference in being transferred to Government management.''

National Extension Service in Tanjore district.

* 1766 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the expenditure incurred so far on the National Extension Service in Tanjore district;

(*b*) the progress made thereunder; and

1st April 1955]

(c) when the Government propose to extend the scheme to other taluks of the district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) An expenditure of Rs. 6,38,941 has been incurred up to 31st December 1954.

" (b) Necessary steps have been taken for maximising agricultural production by such means as the supply of improved seeds, implements, fertilisers, etc., 70,416 maunds of fertilisers and 7,752 maunds of seeds were distributed. One thousand one hundred and forty-four demonstrations were held. Eight breeding and artificial insemination centres were started and 21 pedigree bulls and 64 pedigree birds were supplied to ryots. Eighty-eight yards of drains and 134 drinking water wells were constructed. Thirty-two new schools and 23 adult education centres were started. Twenty-five miles of katcha roads were formed.

" (c) The entire district will be covered before the end of the Second Five-Year Plan."

Recruitment of Harijans as Police constables.

* 1767 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of any resolution passed by the District Harijan Welfare Committee, Tirunelveli, recommending that the minimum educational qualification may be waived in case of Harijans from Form III to V Standard for the purpose of Recruitment to certain posts in the police department to which that qualification has been prescribed; and

(b) if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) As it was possible to obtain recruits from among Harijans as Police Constables with the standards of educational qualification in force, the Government did not consider it necessary to lower the minimum general educational qualification for enlistment of Harijans, as the efficiency of the constabulary would be adversely affected in the years to come."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" நல்ல திடகாத்திரமும் ஓரளவு குறைந்த கல்வியும் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள் உத்தியோகத்திற்குப் போதுமானதென்பதாலும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலனில் இந்த சர்க்கார் நல்ல அக்கறை காட்டி வருகிறது என்பதாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போலீஸ் உத்தியோகத்தில் அதிகமான பேர் சேரவேண்டுமென்று விரும்புகிறபடியாலும் சர்க்கார் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் படித்திருந்தால் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் உத்தியோகத்திற்குப் போதும் என்று நிர்ணயிக்க முன்வருவார்களா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் உத்தியோகங்களுக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக்குவதுதான் சர்க்காருடைய நோக்கம். தகுதியில்லாதவர்களை போலீஸ் படையில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் போலீஸ் படையின் உபயோகத்தையே பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்."

[1st April 1955

SRI S. R. ARUMUGAM :—" மூன்றும் படிவம் வரை படித்திருந்தால் தான் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மூன்றும் படிவம் படித்து முடித்தவுடனே ஹையர் கிரேட் பாஸ் செய்து பின்னர் செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்று உபாத்தியாயர் வேலைக்குப் போய்விட நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிளுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தைவிட செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயருக்கு அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அதனால் அதிகமான ஹரிஜனங்கள் போலீஸ் இலாகாவில் உத்தியோகத்திற்குப் போகமுடிவதில்லை. போலீஸ் இலாகாவில் அதிகமான ஹரிஜனங்கள் வேலையில் இருந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமான பாதுகாப்பு கிடைக்க வசதி ஏற்படும். ஆகவே, இது விஷயத்தில் மேலும் புனராலோசனை செய்து இன்னும் சற்று கம்மியான படிப்பு இருந்தாலும் அவர்களை போலீஸ் இலாகாவில் உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" படித்த ஹரிஜனங்கள் வேறு உத்தியோகங்களுக்கு போக விரும்பினால் அதற்கு சர்க்கார் தடையாக இருக்க முடியாது. தகுதியில்லாதவர்களை போலீஸ் இலாகாவில் சேர்த்துக்கொள்வதினால் போலீஸாரின் தரம் குறைந்துவிடும். போலீசார்கள் திறமையுள்ளவர்களாகவும் தகுதியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். தகுதிக் குறைவானவர்களை போலீஸ் இலாகாவில் சேர்த்துக்கொள்வதின் மூலம் போலீஸ் படையின் தரமே குறைந்துவிடும். அப்படிச் செய்வது சரியல்ல."

SRI S. ARUMUGAM :—" கிராமங்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் படிப்பதற்கு வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் கிராமங்களில் அதிகமாகக் கிடையாது. கிராமங்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்திலாவது, அவர்கள் 6-வது வகுப்பு படித்திருந்தால் அவர்களை போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதை சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As it was possible to obtain recruits from among Harijans as Police Constables with the standard of educational qualification in force, the Government did not consider it necessary to lower the minimum general educational qualification . . என்று நான் முதலிலேயே பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். அதாவது இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் தகுதியை வைத்துக்கொண்டே வேண்டிய அளவு ஹரிஜனங்கள் போலீஸ் படையிலே சேருகிறார்கள், ஆகையால் ஹரிஜனங்களுடைய விஷயத்திலும் தகுதியைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் பதில் சொல்லி இருக்கிறேன்."

9-20 a.m. SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, it would be very desirable if men with character and education are appointed as Police Constables or to any responsible post for that matter: when we have got a number of persons, well-qualified educationally as well as with character and conduct, will the Government see that only such persons are appointed and that no preference is given to any caste, creed or colour? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, we have laid down certain qualifications for recruitment to the Police Service and there is reservation in respect of Harijans and backward class communities because we have to give some preference to them.

1st April 1955]

With the qualifications that are prescribed, as I have already said, even amongst Harijans, there are qualified persons available and there is no necessity to lower the standards.''

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—'' இப்போது உத்தியோகத்தி லுள்ள போலீஸ் ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களை வெவ்வேறிடத்திற்கு மாற்றும்போது அவர்களுடைய ஜாதிகளைக் குறித்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள் என்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி ஜாதியைக்குறித்து அனுப்புவதால் அவர்களுக்கு அங்கே மதிப்பு கிடைப்பதில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் எனக்குத் தெரிந்த ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர் அவர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக அவருக்கு வீடு கிடைக்கவில்லை. ஆதலால் சர்க்கார் இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்தில் ஜாதியைக் குறிப்பிடாமல் இருப்பார்களா ? ''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' நீங்கள் சொல்லும் விஷயம் ஹரிஜனங்களைப்பற்றியதாக இருந்தபோதிலும், இதற்கும் இப்பொழுது கேட்டிருக்கும் கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் நீங்கள் வேறு கேள்வி போடவும்.''

Reorganization of P.C.C. Societies in Malabar.

* 1768 *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether Government have received a copy of the resolution containing suggestions including the appointment of a committee for the reorganization of the Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Societies, Limited, Malabar, passed at a conference held at the instance of the Registrar of Co-operative Societies on 2nd February 1955 at Kozhikode; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—'' (*a*) Yes, Sir. The Committee was constituted at the conference itself.

'' (*b*) The resolutions are under consideration.''

DR. K. B. MENON :—'' Sir, Government have recognized the urgency and the need for the reorganization of the co-operative movement in Malabar and now this Committee was appointed at a meeting presided over by the Registrar of Co-operative Societies. The Secretary of that Society is a Deputy Registrar. There will be no incentive to work without Government recognition. Will the Government therefore consider recognizing the Committee, that the Committee may submit a report to the Central Committee appointed by the Government to go into the co-operative movement? ''

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—'' There will be no difficulty, Sir. The Government have already decided that the societies should be taken over by the Co-operative department and that they may be converted into Rural Banks. I understand from my Hon. Colleague, the Minister for Agriculture that more than 75 per cent of the stock of foodgrains held by these societies have been taken over by the Government and their accounts are being settled very expeditiously.''

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—'' Sir, in the question it is stated that the conference was held at the instance of the Registrar of Co-operative Societies in Madras. May I know whether

the Registrar issued any invitation, or any notice, or any intimation to the societies concerned, that is, the Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Societies in Malabar? As a matter of fact, I as the then president of the Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Society of Perunthalamanna have not received any intimation, notice or invitation from the Registrar of Co-operative Societies. In such circumstances, is it proper on the part of the Head of the Department to take the initiative in holding a conference like this and in inviting a certain section of the people alone, leaving others, without even showing the ordinary courtesy of intimating to the other societies about holding of such a conference?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the conference was convened by the President of the Malabar District Co-operative Bank: the Registrar of Co-operative Societies only attended that conference and representatives of 39 societies were invited by the president to this conference."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. Minister was pleased to state that representatives of 39 societies were invited by the President of the Bank. May I know why that President invited the representatives of 39 societies alone when there are about 100 societies? May I also know from the Hon. Minister whether any outsiders other than the representatives of the so-called societies were invited, if so, who were they; whether any M.L.As. of the district were invited and if so, why to the other M.L.As. of the district that invitation was not extended?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, among the legislators, Dr. Menon and Mr. Kurup who have been interesting themselves in this matter and asking interpellations now and then were invited. All these questions may be addressed to the President of the Co-operative Bank and not to the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, Sir. Mr. Speaker, Sir, I understand that members of this House, that is M.L.As. have no authority or jurisdiction to send interpellations to elicit answers from the President of the Bank concerned. We are at liberty to put questions through you, Mr. Speaker, to the Hon. Ministers and get the necessary information on the Administration of the State. May I know how we can put interpellations to the President of the Bank and get all this information? I therefore request you, Sir, kindly to direct the Hon. Ministers concerned to furnish us the necessary particulars regarding the administrative matters of our State. Mr. Speaker, Sir, the answer of the Hon. Minister directing me to put questions to the President of the Co-operative Bank, I submit, is not in order."

MR. SPEAKER :—" How can I direct? "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are we to understand from the answers given by the Hon. Minister that because the conversion of these societies into other institutions is going on, the

intention of the Government is to defer a decision on those recommendations till all those societies are converted and when the matter becomes unnecessary? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No, Sir. I have already stated that the recommendations of this committee are under consideration."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" On a point of order, Sir . . ."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" On a point of order, Sir."

MR. SPEAKER :—" Let me hear Mr. Shafee. He rises to a point of order . . ."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Is it a point of order against my point of order."

MR. SPEAKER :—" Let me hear Mr. Shafee. I shall call the hon. Member afterwards."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" Sir, the Hon. Minister was stating in his replies that some one or two M.L.As. of Malabar district were particularly interested in the working of the Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Societies and therefore they were invited; as the President of a Society in the district and as an M.L.A. of the district I think I have a right to know whether such a conference as was held was called for by the Registrar of Co-operative Societies and if not, is it relevant to reply to a question which states that 'at the instance of the Registrar of Co-operative Societies, such a conference was held, etc.,' by the Hon. Minister? Is it proper and in order to reply to such a question? "

MR. SPEAKER :—" The Speaker has nothing to do with the method of answer. I cannot give any direction to the Ministers that they should answer in such and such a way. The Speaker cannot interfere in all these things. If the hon. Member is not satisfied with the replies of the Ministers, he has his own weapon and I have been saying that often."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" Sir, the question is about the holding of the conference by the head of the department in the State. When the question clearly states that the conference was held at the instance of the Head of the Department and when it is not a fact, is it proper and in order to reply to such a question for the Hon. Minister holding the portfolio? "

MR. SPEAKER :—" It is not a point of order. I have been telling this House that the Chair has nothing to do with the method of answer. He is concerned only with the conduct of business of the House only."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" It is not about the method of answer that I intended to raise, Sir. Hon. Ministers are at perfect liberty to give unsatisfactory answers and the Speaker

has no control over that. Even if they do not give answers the Speaker cannot compel them. I realize that position and that point is clear. But the Hon. Minister says that the President of the Central Bank is an independent authority and the Minister has no control over his actions. That is what is in question. Sir, the President of the Central Bank is a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code; he is under the supervision of the Co-operative department; and it is a portfolio of the Hon. Minister and as such any misconduct of that person can be questioned by M.L.As. in this House and the Minister is bound to answer that. If he says that he wants time, etc., that is a different matter. But he says that he cannot answer that point. That is the point I raise."

MR. SPEAKER :—" How can I force him? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I do not understand why hon. Members are so much perturbed over this matter. If they have got any valuable suggestions to make in this connexion, they can pass them on to the Government."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" On a point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister was asking why I am so much perturbed. I must tell him again that I happen to be the President of a Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Society in the district and I also happen to be an M.L.A. representing the district. In these circumstances, I may have a feeling that I was ignored by the head of the department. If it is by any particular party or an organization or association, I have no complaint. But when it is stated here that the conference was held at the instance of the head of the Co-operative department, naturally I have a feeling that I have been ignored and no invitation was issued to me."

MR. SPEAKER :—" I shall pass on to the next question."

Cotton Market Committee, Tiruppur.

* 1769 *Q.*—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the elections to the Tiruppur Cotton Market Committee for Coimbatore district took place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Hon. Member presumably refers to the Coimbatore Market Committee with headquarters at Tiruppur.

Election to the Coimbatore Market Committee has not so far been held. A nominated Committee, appointed by the Government under section 6 (4) of the Madras Commercial Crops Markets Act, functioned, for a period of two years from about 28th October 1950 on which date the Committee was constituted. As election could not be held within the period of two years the Collector took charge of the Committee on 27th October 1952 and he still continues to be in charge of the Committee pending elections."

1st April 1955]

Sri S. R. ARUMUGAM :—" எப்போது அந்தக் கமிட்டியின் தேர்தல் நடக்கப்போகிறது ? அத்துடன் நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட நபர்கள் எந்தெந்த விதமாக நாமிநேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் ? அவர்களில் விவசாயிகள் யார், வியாபாரிகள் யார், என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்." 9-30 a.m.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" இப்போது நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட காலம் முடிந்துவிட்டது. ஆகவே அதைப் பற்றிய விவரங்கள் என்னிடமில்லை. அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒருவிதக் கவலையும் படவேண்டாம். எப்போது தேர்தல் நடக்குமென்பதை இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ஆகஸ்டில் நடக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி ஹைகோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் செல்லுமா செல்லாதா என்பதை எதிர்ப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்."

Sri S. R. ARUMUGAM:—" இந்தத் திருப்பூர் மார்க்கெட் கமிட்டியிலும், அதன் கிளைக் கமிட்டியிலும் யார் யார் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் ? அந்தந்தக் கமிட்டிகளிலே இருக்கக்கூடிய காரியதரிசிகள் அல்லது நிர்வாகிகள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிறார்களா ? அல்லது ஏற்கெனவே இருந்த கமிட்டி யாரையாவது நியமிக்கிறதா ?"

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" அதைப்பற்றி நோட்டீஸ் வேண்டும். ஆனால் திருப்பூரில் இருப்பது கமிட்டியல்ல. கலெக்டரே அந்த கமிட்டிக்குப் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறார்."

Sri K. PARTHASARATHY :—" Sir, instead of handing over the administration to the Collector after the expiration of the period of office of the nominated committee members, will the Government consider the desirability of extending the period of office of the nominated members and for that purpose bring in an amendment to the Madras Commercial Crops Markets Act? "

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, there was opposition even to the nominated Committee and therefore, Government thought it fit when the term of the nominated Committee expired that the Collector himself might take over the administration."

Sri N. C. RAMASAMY KANDER :—" நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட மெம்பர்களின் காலவரையறை முடியும்போது, சில கமிட்டிகளில் சரியான நிதி வசதியின்மையால், அக்கமிட்டியின் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு அதிகமான தொகையை சர்க்கார் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த மெம்பர்களை இன்னொரு வருஷத்திற்கு நீடித்திருக்கும்படி நியமிப்பார்களா ? "

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு முடிந்த பிறகு, இதையெல்லாம் யோசிக்கலாம்."

Sri N. K. PALANISAMY :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கோர்ட்டிலே எப்படி இருந்தபோதிலும், இதற்கு விரோதமாகவே தீர்ப்பு அளித்தாலும் கூட, விரிவான சட்டம் ஒன்று கொண்டு வந்து, இம்மாதிரியான கமிட்டிகளை திருநெல்வேலி போன்ற பிரதேசங்களிலும் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சௌகரியங்களைச் செய்ய சர்க்கார் யோசிப்பார்களா ? "

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" நான் அப்பொழுதே ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னேன். தீர்ப்பு வந்த பிறகு என்ன செய்யக்கூடும் என்பதை யோசிக்கலாம்."

[1st April 1955

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—" சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே ஸ்டே வாங்கி ரொம்ப நாளாகிவிட்டது. இன்னும் அதிக காலதாமதம் ஆகுமென்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. சில கமிட்டிகளில் ஒருவித வேலே இல்லாமல் இருந்தபோதிலும்கூட சர்க்கார் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தி ருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. உண்மை யிலே வேலேயில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஆபீசர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இன்னும் சில விவரமான விஷயங்களைத் தெரிவித்தால், நான் அதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன்."

SRI K. PARTHASARATHY :—" In the early stage of the formation of the committee, in establishing the markets and enforcing the laws they have to act fearlessly and without showing favour to anybody. So, it is desirable to have nominated members for a longer period than that existing at present. Further, holding elections and preparation of electoral rolls involve too much cost in the initial stages. So, taking all these circumstances into consideration, will the Government consider the desirability of having nominated members for a longer term than at present? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government will examine all these aspects after the litigation is over."

Major Irrigation Schemes for Udayarpalayam taluk.

* 1770 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 986, dated 24th July 1953—

(*a*) how many of the major irrigation schemes mentioned therein have been sanctioned and how many are under execution;

(*b*) how many have been rejected; and

(*c*) the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) *to* (*c*) Three have been sanctioned of which one has been executed, another is under execution and the third is yet to be taken up for execution. Two others are pending sanction. The three others have been rejected on account of doubtfulness of utility, possible objections from ryots lower down and poor food value."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" May I know what are the schemes which have been dropped? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (1) Construction of an anicut across Kallar river and excavation of channels, (2) diversion of Vannankuli odai and formation of a reservoir and (3) raising the F.T.L. of Keelanathan Adian eri."

Extent of reserved forests.

* 1771 *Q.*—

MR. SPEAKER :—" As the hon. Member Sri K. Aranganathan is not in his seat the question and answer will be printed in the proceedings."

1st April 1955]

SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the extent of reserved forest in Madras State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" 8,634 square miles."

Veeranam tank, Chidambaram taluk.

*1772 *Q.*—SRI G. VAGHEESAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the maximum storage capacity of the Veeranam tank in Chidambaram taluk;

(*b*) the ayacut of the above tank;

(*c*) whether the tank has silted up; and

(*d*) what is its present capacity?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) 1,447 m.c. feet.

" (*b*) 45,134 acres.

" (*c*) Yes, to some extent.

" (*d*) The information is not readily available."

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—" சென்னை ராஜ்யத்திலே பெரியதொரு ஏரி இல்லாததாலும், மேலும் முன்பிருந்ததைவிட இப்போது இதற்கு ஆயக்கட்டு அதிகரித்திருப்பதாலும், மேலும் இப்போது தூர்ந்திருப்பதாலும், கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து இந்த வேலையை ஆரம்பிக்க முயற்சிப்பார்களா ?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The capacity still remains to be the same. Only the extent of silting has not yet been correctly assessed. It is being done."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, have Government any proposal to desilt the tank, since it is admitted there is certain amount of silting?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The matter is being looked into."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" Last year there was a breach in this Veeranam tank because the water was too much. In view of this fact, will the Government come forward to give permission to start some irrigation schemes in Udayarpalayam taluk where permission was previously denied stating that the tank is not having water to its full capacity?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no information. A separate question may be put."

Prohibition cases in Thirumangalam village.

*1773 *Q.*—

MR. SPEAKER :—" As the hon. Member is not in his seat the question and answer will be printed in the proceedings."

[1st April 1955

SRI M. PALANIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of cases registered under the Prohibition Act in Thirumangalam village of Perambalur taluk in 1953–54 ;

(b) how many ended in conviction and how many in acquittal; and

(c) how many are pending before a court of law?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) Only one case, Sir.

" (b) The case ended in acquittal.

" (c) Does not arise."

Araniyar Project.

* 1774 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the execution of the Araniyar Project was taken up;

(b) the present stage of the execution of the Project;

(c) the total amount estimated for the completion of the Project; and

(d) the total extent of lands expected to be irrigated by this Project and the number of acres in Tiruvallur taluk and the number of acres in Ponneri taluk?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) The execution of the Project was taken up shortly after its inauguration on 23rd July 1951.

" (b) The Suratpalli anicut has been completed. About one-fourth of the total length of the reservoir bund has been formed and work on the balance is in progress. In the river section almost all the main wells for the cut off arrangements have been sunk and about 20 wells have been plugged. The work of construction of the Suratpalli Anicut channel is in progress.

" (c) Rs. 104·19 lakhs.

" (d) The total extent of lands expected to be irrigated is 11,200 acres. Out of this 10,618 acres lie in Tiruvallur taluk and 582 acres lie in Ponneri taluk."

* 1775 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Hon. Minister for Public Works and the Hon. Minister for Agriculture had any joint inspection of the

1st April 1955]

Araniyar Project and discussion with the Deputy Chief Minister of Andhra State with regard to the execution of the Project which was stopped consequent on the separation of the Andhra State; and

(*b*) if so, the decisions arrived at?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) No.

" (*b*) Does not arise."

* 1776 *Q.*—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Goverment have any proposal to raise the height of the Suratapalli anicut in Araniyar Project; and

(*b*) if so, the height to which it is proposed to be raised and the amount estimated to be spent?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) No.

" (*b*) Does not arise."

* 1777 *Q.*—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) how many persons are working in the Araniyar Project in Chingleput district;

(*b*) whether any preference has been shown to the villagers proposed to be evicted, while making appointments in connexion with the Project; and

(*c*) if so, the number of villagers appointed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) 420.

" (*b*) Only local labourers available have been employed including dispossessed villagers who apply to do work, and still there is dearth of labourers. As regards work-charged posts, merit being the same, preference will be given to dispossessed villagers.

" (*c*) The information cannot easily be collected."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know how many acres of land lie in the catchment area of this Araniyar project and in which State it lies? Then what is the compensation that has been given to the villagers in the catchment area that have been affected? " 9-40 a.m.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no information about the exact area. But I know a portion of it lies in the Andhra State."

Sri K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. the Minister aware of the fact that before the execution of this project was started, a particular rate of compensation was decided upon by the then Government to be paid to the ryots and that that rate has been revised by the present Government after Andhra ryots started an agitation in that area? "

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no information. I want notice."

Sri K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. the Minister aware of the fact that in the catchment area the Andhra Government are disturbing the progress of work which will endanger proper supply of water to us which we expect from the project? I understand that they are initiating new schemes of digging channels and diverting water from our catchment area."

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no information to that effect. They have been objecting to the acquisition of these lands which are in the catchment area. Subsequently now they have agreed to our proposal and we are carrying on the work."

Development works for Tirunelveli taluk.

* 1778 *Q.*—Sri R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) what were the Development works proposed for Tirunelveli taluk at the meeting of the District Planning Board held on 2nd August 1954 in the Collector's Bungalow, Tirunelveli;

(*b*) why was the proposal for the improvement of the building of Ukkirankottai High School not sanctioned; and

(*c*) why a maternity centre has been sanctioned in Naranammalpuram instead of a maternity ward?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" (*a*) There was no meeting of the District Planning Board on 2nd August 1954, but the Collector had informal discussions with the local M.L.As. and M.L.Cs. on that date.

" (*b*) Due to lack of sufficient funds and as other smaller works in a number of other villages had also to be taken up, this work was not sanctioned.

" (*c*) A maternity ward could only be attached to a hospital or dispensary. In the absence of such hospital or dispensary in Naranammalpuram village, the opening of a maternity home was sanctioned for the village."

Sri R. S. ARUMUGAM :—" ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாத இடங்களில் மெடர்னிடி வார்டு தேவைப்படாதா? ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கும் இடங்களில்தான் அவைகள் வைக்கவேண்டுமா என்பதை பரிசீலனை செய்து ஆஸ்பத்திரி இல்லாத இடங்களிலும் மெடர்னிட்டி வார்டுகள் ஏன் நியமிக்கக்கூடாது. அந்த இடங்களில் புதிதாக டாக்டர்கள் போடுவதுதானே நர்ரணம்மாள்புரம் சம்பந்தமாக இம்மாதிரி வார்டாக பாவித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சர்க்கார் தாக்கீது அனுப்புவார்களா?"

1st April 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" கனம் அங்கத்தினருடைய ஆட்சேபணை எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. எந்தெந்த ஊர்களில் டிஸ்பென்சரி இல்லாமல் இருந்து ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தால் அங்கு வார்டுகளை அதிகப்படுத்தலாம். புதிதாகவும் அமைக்கலாம். டிஸ்பென்சரி எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு மருத்துவ விடுதிகளை அமைக்க சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" It seems that it is the general policy of the Government not to open maternity wards in places where there are no hospitals at all. In Malabar district, the District Board has sanctioned 11 maternity centres. But none is in Irikkur Firka. There is no hospital at all and it is felt that maternity wards are more necessary only where there are no medical and maternity facilities available. But that is not done. If the Hon. the Minister is convinced of the necessity of wards in places where there are no facilities for rendering medical and maternity aid, will he revise the policy of the Government and take suitable measures to open maternity centres in all such places?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" That is what has exactly been done in Naranammalpuram village in Tirunelveli district."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" பண வசதி இல்லாததால் உக்கிரன் கோட்டை ஹைஸ்கூல் கட்டிடத்திற்கு திரவிய சகாயம் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பண வசதி வந்த பிறகு இந்த விஷயத்தை கவனிப்பார்களா ?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இன்று ஆரம்பிக்கப்படும் வருஷத்தில் பணம் இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்."

SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—" கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் மெட்டர்னிடி வார்டு என்றும், மெடர்னிடி செண்டர் என்றும், மெடர்னிடி ஹோம் என்றும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மெடர்னிடி செண்டருக்கும், மெடர்னிடி ஹோமுக்கும் வித்யாசம் இருக்கிறதா என்பதை விளக்கிச் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அந்த இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஆஸ்பத்திரி இருந்து புதிதாக மருத்துவ விடுதி ஏற்படுத்தினால் அவற்றுக்கு வார்டு என்று பெயர். புதிதாக ஏற்படுத்தினால் அதற்கு மெடர்னிடி ஹோம் என்று பெயர். இங்கு வைத்திய வசதியும் கிடைக்கும்."

Improvement of tanks and anicuts in South Arcot district.

* 1779 *Q.*—SRI G. VAGHEESAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether any new schemes have been included in the Second Five-Year Plan (i) to increase the capacity of existing tanks and (ii) to improve existing anicuts in the South Arcot district; and

(*b*) if so, the names of the tanks and anicuts so included?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) The Second Five-Year Plan has not yet been finalised.

" (*b*) Does not arise."

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—" தென்னாற்காட்டில் கடிலம், பெண்ணையாறு முதலிய ஆறுகளில் மணல் மேடிட்டு தூர்ந்து போய் அதிகப்படியான தண்ணீர் வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள ஏரிகளும் மணல் மேடிட்டு அவைகளில் தண்ணீர் தேங்குவது இல்லை. அவைகளை மராமத்து செய்வதற்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களில் அவைகளின் ஒரு லிஸ்டை தயாரிக்கும்படியாக இஞ்ஜினியருக்கு உத்தரவு அனுப்பி அவர்கள் தயாரித்த லிஸ்டை ஜில்லா பிளானிங் கமிஷனுக்கு அனுப்பி அதைப் பரிசீலனை செய்யும்படியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" That is being examined. We are also considering the suggestion to include it in the Second Five-Year Plan."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Members of the House have been promised that we will be given an opportunity to discuss the Second Five-Year Plan before the Government finalise their report on it. We find that the Government have been asked to send in their proposals before June next. May I know whether this House will be given an opportunity before that date to discuss the plan? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I believe so. If the Hon. the Finance Minister has given a promise to that effect, certainly we shall give the House an opportunity to discuss it."

Grow More Food Journals.

* 1780 *Q*.—SRI R. S. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) who is the editor of the " Grow More Food " journals; and

(*b*) why they have not been supplied to the M.L.As.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (*a*) The Director of Agriculture, Madras, is the editor of the Grow More Food Journals.

" (*b*) According to existing rules the members of the Legislative Assembly are eligible only for the supply of publications dealing with administrative matters and those which are required for the exercise of their functions. As the Grow More Food journals do not deal with administrative matters, the M.L.As. are not supplied with those journals. However copies of the Grow More Food journals are supplied to the Legislature Library for perusal of the M.L.As."

DR. K. B. MENON :—" May I know whether the Grow More Food Department is functioning still or has been abolished? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" There is nothing like a Grow More Food Department as such functioning."

1st April 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" 'Grow More Food' என்னும் சஞ்சிகை ஆங்கிலத்தில் வருகிறதா, அல்லது தமிழில் வருகிறதா, அல்லது மலையாளத்தில் வருகிறதா அல்லது கன்னடத்தில் வருகிறதா ? ஆங்கிலத்தில் வந்தால் என்ன பிரயோசனம் ?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" ஆங்கிலம், கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய எல்லா பாஷைகளிலும் வருகிறது. தமிழில் வருவதற்கு 'மேழிச் செல்வம்' என்று பெயர். அதை கனம் அங்கத்தினரும் பார்த்திருப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்."

Irrigation facilities in Kottayamedu.

* 1781 *Q.*—SRI A. RAMASWAMI TEVAR (on behalf of Sri C. Muthiah) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any representation recently from the ryots of Kottayamedu (Mettur vattam, Sirkali taluk) for the grant of certain irrigation facilities to them, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No representations were received recently. But representations were received in 1953 and early in 1954 from the ryots and also from the hon. Member himself. The Government have sanctioned a special staff for the investigation of a scheme for providing irrigation facilities to the villages from the Gavarpet channel taking off from the North Rajan Channel."

P.C.C. Society, Mowancheri.

* 1782 *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received a memorandum, dated 14th February 1955, addressed to the Chief Minister of the State from Mowancheri Producers-*cum*-Consumers' Co-operative Society, Limited, North Malabar, complaining against the order of the Collector of Malabar asking the society to pay interest amounting to Rs. 32,649–0–8; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (*a*) Yes, Sir.

" (*b*) It is under consideration."

SRI M. NARAYANA KURUP.—" Sir, inasmuch as the societies should clear the Government dues before they could be reorganized, will the Government take an early decision in the matter? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. I assure the hon. Member that all expeditious steps will be taken to see that the dues are cleared early."

Pambaiyar Scheme.

* 1783 *Q.*—SRI R. S. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have a proposal to investigate the Pampaiyar Scheme to provide irrigation facilities to the northern parts of Tirunelveli district?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There is a proposal to investigate the Pambaiyar Scheme."

[1st April 1955

SRI R. S. ARUMUGAM :—" இது சம்பந்தமான விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துவிட்டார்களா ? இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே சேர்த்து நிறைவேற்றிக்கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :— " இது விஷயமாக நாங்கள் ப்ளானிங் கமிஷனுக்கு தெரியப்படுத்தி இருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து தகவல் தெரிந்த பிறகுதான் இதன்பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்."

SRI P. CHELLADURAI :—" இந்தப் பம்பையாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தினால் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவின் எந்தெந்தப் பகுதிகள் பலன் அடையுமென்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :— " அது இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. இந்தத் திட்டம் வரும்போது தான் அதைப்பற்றி சொல்லமுடியும்."

District Board Election disputes.

* 1784 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) when the rules for decision of election disputes under the Madras District Boards Act were last printed and published; and

(*b*) why they are not available for sale at the Government Press?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (*a*) The rules for the decision of disputes as to the validity of elections held under the Madras District Boards Act, 1920, were issued with Notification No. 524, published on pages 311–313 of Part I-A of the *Fort St. George Gazette*, dated 5th April 1932. Copies of the rules, as subsequently amended, were reprinted in September 1954.

" (*b*) Copies of the rules are available in District Board Offices for sale to the public."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" சென்ற ஜில்லா போர்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு இந்த ரூல்களுக்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கியிருந்தபோது கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏன் இவற்றை சென்னை மவுண்டு ரோட்டிலுள்ள சர்க்கார் பிரஸ்ஸின் சேல்ஸ் டெப்போவில் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று சொல்வார்களா ? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" ஜில்லா போர்டு சம்பந்தமான விதிகளாதலால் இதற்கு ஜில்லாக்களில்தான் அதிக கிராக்கி இருக்கும் என்பதற்காக ஜில்லா அதிகாரிகள் மூலமாக விற்பனை செய்ய மாத்திரம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது."

Earth moving machines for irrigation projects.

* 1785 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have called for tender for the supply of earth moving machines for Krishnagiri, Amaravathi and Araniyar Projects;

(*b*) whether the Government decided and settled the plans and details of the works to be carried out or left it to the discretion of the tenderers;

1st April 1955]

(c) how many persons submitted tenders; and

(d) on what basis the tender was accepted?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes.

" (b) The plans and estimates of the work were settled by the Chief Engineer and were not left to the discretion of the tenderers.

" (c) Thirteen.

" (d) The tender was accepted on the basis of the lowest price, technical features of machines, suitability of machines to the projects, reliability of equipment and also the firms' ability to provide servicing facilities and spares from their local station in Madras and also the facility offered by the firms to train departmental operators at spot for about six months free of charge to Government."

Construction of a bridge at Aniyara.

* 1786 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri E. T. Kunhan) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have under consideration any proposal to construct a bridge at Aniyara on Edapal-Kanhiramukku road?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" No, Sir."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Since the Government have a proposal to improve the condition of the Edapal-Kanhiramukku road, I would like to tell the Government that it will be of any use only if this bridge is constructed. May I know when it will be done? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" These proposals are under the examination of the District Board."

Construction of a dam across Chowdry canal.

* 1787 *Q.*—SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the villagers of Amarambedu village, Sriperumbudur taluk, Chingleput district, requested the Government in 1953 to construct a dam across Chowdry Canal with regulator and shuttering arrangements to feed the Amarambedu tank; and

(b) whether the Government have moved in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes.

" (b) The Government examined the matter and decided that no action need be taken as the suggestion was not feasible."

SRI K. VINAYAKAM :—" If the suggestion was not found feasible, have the Government thought of any alternative scheme of providing these villagers with water? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The source must be pointed out by the hon. Member. Then I shall consider it."

MR. SPEAKER :—" Questions over."

[1st April 1955

[*Note*.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* PREVALENCE OF PECULIAR EYE DISEASE IN BLATHUR, MALABAR DISTRICT.

Mr. SPEAKER :—" Mr. T. C. Narayanan Nambiar."

9-50 a.m. Sri K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" Sir, I gave notice on 24th March 1955 under rule 40 of a motion to invite the attention of the Government to an urgent matter of public importance, namely . . ."

Mr. SPEAKER :—" Is this the time to say all this? Whether I have admitted the motion or not can be known by the hon. Member by coming to my chamber. Why should he raise it now here? "

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, under rule 40 of the Assembly Rules, I beg to call attention of the Hon. the Minister for Health to a matter of urgent public importance, viz. :—

' *The failure of the Government to take effective, preventive and curative medical measures to arrest the peculiar eye disease prevailing in Blathur in North Malabar by opening any eye relief camp, etc.*'

Sir, Blathur is a village in Irukkur firka which lies in the Western Ghat region. A quarter of a century ago, some fifteen or twenty fugitive cultivators were affected by a peculiar eye disease and some native physicians treated it. Sir, of late that disease has assumed an intense form and it is on the increase. Some 40 or 60 people have become completely blind and some 100 boys and girls and men and women have been affected by the disease now. I myself have made certain representations to the Government giving some useful suggestions. Of course, the Government have also deputed a medical officer and some enquiries are made even to-day. But I find no medical relief was given so far and in consequence fifty persons have become blind. No preventive measures have been taken and no curative measures either worth the name have been taken. The village is in an interior place and no hospital facilities are available. I would request the Government to start an eye relief camp at least there. I am also anxious to know what kind of disease it is, whether any diagnosis has been made and what action has been taken to prevent and arrest the spread of the disease. I belong to that constituency and I want to know what the Government have done in the matter."

* The Hon. Sri A. B. SHETTY :—" The epidemic prevalence of a peculiar eye disease in Blathur was first brought to notice about the third week of April 1954.

" Immediately, the District Health Officer, North Malabar, and the Regional Nutrition Health Officer of Madurai were directed to proceed to the spot for necessary investigation. They visited the area in April itself and carried out investigations. They also conducted a rapid Diet and Nutrition Survey in the area. It was found that the diet of the Hindu families contributed about 2,088 calories

1st April 1955] [Sri A. B. Shetty]

per head per day and that of the supposed unaffected Muslim families about 1,820 calories per head per day. The Nutrition Survey showed no gross evidence of mal-nutrition. The Director of Medical Services, Madras, was then addressed to depute an Eye Specialist to the spot for further specific lines of investigation and treatment. Accordingly, the Assistant District Medical Officer, Kozhikode, and the Honorary Ophthalmic Specialist at Tellicherry visited Blathur on 3rd June 1954 and reported that the prevailing eye diseases were in most cases Trachoma (Granular Conjunctivitis) of various stages and that the others were ordinary conjunctivitis. The District Health Officer, North Malabar, had in the meanwhile visited the place a second time in May 1954 and instituted necessary immediate remedial measures. In July, the Nutrition Health Officer at Madras was deputed to carry out further investigations to confirm the diagnosis and to undertake specific lines of treatment, in consultation with the Superintendent of the Ophthalmic Hospital at Madras. He visited the place in July with necessary quantities of Terramycin Ophthalmic ointment for treatment, and food supplements like milk powder, shark-liver oil, vitamin tablets, etc. He undertook a close study of all relevant factors concerned in the causation of the disease and also outlined a scheme of control measures. Accordingly, he immediately organised a treatment centre in the village itself—a temporary clinic open all day to suit the convenience of the patients as also the requirements of the special treatment proposed. A house-to-house census was taken by him to note the incidence of eye affections in each family and actually exhorted the sufferers to attend the clinic 3 to 4 times a day, as best for the particular anti-biotic treatment instituted. Smears from scrapings of the eyelids of over 30 cases were taken for confirming the diagnosis at Madras by the Ophthalmic Specialist. It was declared by the Superintendent of the Ophthalmic Hospital, Egmore, Madras, that the cases were probably of varied ætiology, some of old trachoma, with super added acute catarrhal conjunctivitis. The All-day clinic started in July 1954 has been continuing all these eight months without interruption under a Health Inspector specially diverted from the epidemic reserve and trained for the purpose. He is stationed in the village itself. In addition to the specific treatment outlined above, with Terramycin Aureomycin, the Health Inspector has also been distributing food supplements like skimmed milk powder, shark liver oil, vitamin tablets, etc., through the local school. The Nutrition Officer, Madras, has again visited the place in November 1954 and inspected the progress of measures undertaken in the area. Up to week ending 26th March 1955, about 447 different eye cases have been treated in the temporary clinic. Over Rs. 500 worth of Terramycin Aureomycin has been purchased for use at Blathur and ample stocks of food supplements have also been made available there. Of the 447 cases treated, 405 have attained clinical cure, according to the latest reports. There are, however, over 30 to 40 chronic sufferers. For them, the Director of Medical Services,

Madras, has arranged necessary assistance of surgical treatment at Tellicherry, offering even the required free transport. The village is thus being kept under the closest supervision possible with one Health Inspector always available at the spot, supervisory officers inspecting the place quite frequently, and food supplements freely offered to all in need. The local people have also been privately and publicly proclaiming their gratitude for the assistance offered and the relief they are enjoying. Thus, it may be seen that all that is possible has been done and this programme of relief on foot will be pursued as long as necessary. However, in the case of a progressive disease like trachoma, the few chronic sufferers of long duration, even of 30 to 40 years in certain of the cases, the damage done to the eyes by their own long neglect, is really irrepairable, and nothing spectacular can be done in these cases by human efforts. Attempts to help early cases against relapse and to relieve their suffering by medical or surgical treatment, are under way.''

III.—GOVERNMENT MOTIONS *RE*

(1) RECOMMENDATION OF THE COUNCIL TO NOMINATE FIVE MEMBERS TO BE ASSOCIATE MEMBERS OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

10 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' Sir, I move—

'*That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members from the Council to associate with the Public Accounts Committee of this House for every financial year and communicate to this House the names of the members so nominated.*'

In moving this resolution I want to say a word of explanation. It is not the intention that those members coming from the Council will be given the privilege of voting along with the members of this Assembly forming the Public Accounts Committee. They will be only associated with the work of the Committee and their experience and their talents will be available to the Committee in presenting its report. It is not the intention that they should be given the power of voting in the Committee. They will be merely associates and their suggestions would be taken into consideration by the members of the Public Accounts Committee to reach a decision. That is all.''

MR. SPEAKER :—'' Motion moved—

'That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members from the Council to associate with the Public Accounts Committee of this House for every financial year and communicate to this House the names of the members so nominated.' ''

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—'' On a point of order, Sir. I do not know under what rule the Hon. Leader of the House moved this resolution. That is one point. There is no rule in our Rules of Procedure permitting the moving of such a resolution.

1st April 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

On principle also, it is out of order. I think of late there is a sort of tendency on the part of Government to have the Upper House people in almost all the Select Committees and other Committees and that means that those people alone are fully competent to go into those questions. That is another point. Moreover the Public Accounts Committee is going to deal with financial matter, which is purely a matter which only this House can consider. There is no point in having the Members of the other House, who have nothing to do with financial matters. On financial matters only this House alone has the authority to discuss the same. Therefore in view of all these things, I think the motion moved by the Leader of the House is out of order.''

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—'' Apart from the point of order raised by my friend Mr. Swayamprakasam, even if the motion is allowed, I want to oppose the motion . . .''

* SRI K. VINAYAKAM :—'' On a point of order, Sir. I am strengthening the point of order raised by Mr. Swayamprakasam. (Laughter.) The work to be turned out by the Public Accounts Committee is absolutely the privilege of this House, that is, the Assembly. Under no circumstances the members of the other House could have the privilege of sitting on this Public Accounts Committee. Therefore if we allow this motion to be passed by this House, we will be setting up a bad precedent which will be an unhealthy convention in future.''

SRI K. P. GOPALAN :—'' I want to support the point of order raised. According to rule 171 of the Assembly Rules, it is said that the members of the Public Accounts Committee *shall* be elected by the Assembly from among its members according to the principle of proportional representation by means of single transferable vote. Our rules are therefore very clear. The members of the Public Accounts Committee shall be elected from the Assembly only. Similarly the elected members are responsible to *this* House. So the point of order raised is very clear and I think the Hon. Finance Minister is not right in having moved his motion. With these words, I support the point of order raised.''

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—'' I too feel that this motion is not in order. So far as the State Legislature is concerned, the Council and the Assembly are placed on different footings under the Constitution. As it will be seen from Article 198 of the Constitution, no Money Bill could be moved in the Council; and the Council of Ministers are responsible only to the Assembly. That is also made definite under the Constitution. So the Assembly is on an entirely different footing from that of the Council. In our rules we have said that this Public Accounts Committee is a committee of the Assembly. It is a committee which deals with scrutiny of accounts. How can in a committee of such kind, the members of the other House be associated as Members? If at all the

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st April 1955

Members of the other House could be associated with the committee in any manner, it may be as witnesses or anybody who wants to make a representation. They can come only in that capacity, if at all they can be associated with the committee."

* Dr. K. B. MENON :—" I have my serious doubt whether the resolution will not be trespassing upon the rights and privileges of this House as far as financial matters are concerned. The Demands for Grant are not discussed by the other House but they are discussed only in this House. The doubt in my mind is whether we shall not be encroaching upon the financial control of this House if we co-opt members from the other House. Financial control should be vested only in the hands of this House. By appointing Members of the Council on the Public Accounts Committee, we will be conferring new powers on the Council and diluting ours at the same time by associating in it some Members of the Council? I would also like to have a clarification from the Hon. Finance Minister whether he expects these Members only to have the status of visitors, when they have no privilege of voting."

Mr. SPEAKER :—" First of all, I will clear the point of order. Then I will . . ."

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, Sir . . ."

Mr. SPEAKER :—" I must tell Sri T. C. Narayanan Nambiar that whenever he raises any point of order, he is raising with his fists clenched (the Speaker exhibited the mannerisms of Sri T. C. Narayanan Nambiar). Let me tell Mr. Nambiar, not to lose his temper. I will hear him patiently. I am anxious to hear him. Let him not lose his temper." (Laughter.)

Sri S. SWAYAMPRAKASAM :—" I want to know how mannerisms would be recorded, Mr. Speaker." (Laughter.)

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I am very grateful to the cordiality shown towards me by you, Mr. Speaker. Of course I am young and I believe I will be a rising parliamentarian. (Laughter.) I am very grateful to you, Mr. Speaker, in giving me such valuable advice about my mannerisms."

Sri S. PANCHAKSHARAM :—" May I know how young he is, Sir? "

10-1 a.m. Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" This resolution, though not intentionally, will amount to an encroachment upon the prerogative of this House. I read a news item in the press that the other House . . ."

Mr. SPEAKER :—" The hon. Member should not go into what happened in the other House. We are to be deaf so to say with regard to what happened in the other House. According to the parliamentary practice, we should not refer to the proceedings

of the other House as there is nobody here representing the other House to defend it. The hon. Member will do well to confine his remarks to the resolution before the House.''

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—'' Mr. Speaker, the adult voters of this State have elected their representatives and we are here in this House as those representatives. The Members of this House are quite confident and the people who have elected us are also quite confident that we are competent enough to scrutinize the accounts without the assistance from outside. Therefore it is I say that it is an encroachment upon the prerogatives of this House. I hope the Hon. Speaker will give a ruling to that effect.''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' Mr. Speaker, I want to say this much by way of personal explanation. As Leader of the House, I am aware of the privileges of this House and I will be the last person to allow the privileges of this House to be encroached upon in any manner. I am alive to the privileges of this House to the same extent as any other hon. Member, if not more. It is not as if we are giving them any power to encroach upon the powers of this House. Sir, an analogy was quoted that the other House was not entitled to vote in the case of the Budget. But, the Appropriation Bill has to be considered and voted upon by the other House also. Only when it is voted upon and sent back here, it will come into force. We are not giving them power to take any decision in the matter. They will only take part in the proceedings of the Committee and will have absolutely no power whatsoever to influence the Committee's decision as such in any way. Therefore the power of this House will be there and there is no question of its being in any way interfered with. As I said, they will have no power to influence the decision of the Committee as such in any manner. Under these circumstances, I do feel that as far as the point of order is concerned, it is not a point of order. If a precedent is necessary, I may state that even the Lok Sabha has agreed for the association of the Members of the Rajya Sabha with the Public Accounts Committee. Therefore, I do not think there is any point of order.''

MR. SPEAKER :—'' Regarding the point of order, I am not surprised that hon. Member Sri Swayamprakasam has raised it and some other hon. Members have supported it. A similar motion was moved in the Lok Sabha and I will read it for the benefit of the hon. Members. This is the motion—

'That this House recommends to the Council of States that they do agree to nominate seven members from the Council to associate with the Public Accounts Committee of this House for the year 1954–55 and to communicate to this House the names of the members so nominated by the Council.'

I would now like to read the ruling of the Speaker, Mr. Mavlankar. It will be of some use to us here . . ."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Hon. Minister in his reply has mentioned a very important point, viz., the practice followed in the Lok Sabha. It is rather unusual to mention such an important point while replying, because we will have no opportunity to meet the point mentioned by the Hon. Minister."

MR. SPEAKER :—" I am unable to understand what the hon. Member says."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" This is what the hon. Member Mr. Kurup says, Sir. The Hon. Minister while replying to the points said that there was a precedent for such a motion as the one moved by him, viz., the Lok Sabha's agreeing to have the Members of the Rajya Sabha on the Public Accounts Committee of the Lok Sabha. As this point was mentioned in the reply of the Hon. Minister, the other hon. Members will have no opportunity of replying to that aspect."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am sure it is for the Hon. Speaker to give a ruling. We only assist him in that. It is only for that purpose, I quoted the proceedent. As a matter of fact, the Hon. Speaker is fully aware of the precedents and he has already in his hands the papers relating to the matter that I have just now mentioned. So, it is not a question of my raising it as a new point in my reply. It is for the Hon. Speaker to give his ruling which will be followed."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, I want to make this submission before you give your ruling in the matter. The Hon. the Leader of the House referred to the precedent of the Lok Sabha. I wish to point out that the relationship that exists between the Lok Sabha and the Rajya Sabha is not the same as that exists between the Assembly and the Council in this State. Because, this House by a resolution can recommend the abolition of the Council in this State. But, the Rajya Sabha cannot be abolished by a resolution of the Lok Sabha. So, the relationship between the two Houses of Parliament in Delhi and the relationship between the Assembly and the Council in this State are entirely different from one another. The precedent quoted by the Hon. Minister cannot hold good in this case. If there are any other points to be considered, we can consider them, Sir. I only wish to point out that the Hon. the Leader of the House cannot depend upon the Lok Sabha precedent."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, inasmuch as you have also raised the Lok Sabha precedent, I wish to make one submission. Even in the matter of legislation, there is difference between the Rajya Sabha and the Council in this State. We all know what happened to the amendments passed by the Council in respect of a particular legislation. The Council in this State can be abolished on a resolution passed by the Assembly. This cannot be done in the case of the Rajya Sabha. There is right to

joint sitting in Parliament in case of dispute in regard to legislation. Moreover, under Article 249 of the Constitution the Rajya Sabha can ask the Parliament by a resolution passed by not less than two-thirds of the members present to make certain laws and this resolution will be in force for one year. The Council in this State cannot do any such thing. Therefore, to compare the Legislative Council of this State with the Rajya Sabha at Delhi is something like—to borrow the phrase often used by the Hon. the Finance Minister himself—comparing '*vennai*' (butter) with 'chunam'."

Sri S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கிலாந்திலுள்ள பார்லிமெண்டின் நடவடிக்கை சம்பந்தமாக என்ன முறை கையாளப்படுகிறதோ அதே முறையைத்தான் தாங்களும் கூடுமானவரை கையாண்டு, அதையனுசரித்தே இங்கு 'ரூலிங்' கொடுத்துவருகிறீர்கள். இந்த விஷயத்தில் இங்கிலாந்திலுள்ள பார்லிமெண்டுக்கும் லார்ட்ஸ் சபைக்கும் உள்ள உறவு முறைக்கும் இங்குள்ள இரு சபைகளின் உறவு முறைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதா ?"

Mr. SPEAKER :—" லார்ட் சபைக்கு தேர்தல் மூலமாக அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது கிடையாது. ஒரு பிரபு அங்கத்தினராக இருந்தால் அவருக்குப் பின் அவருடைய மகன் அங்கத்தினராவார். ஆனால், இங்கு அப்படியல்ல. இங்கு தேர்தல் முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது."

* Sri K. VINAYAKAM :—" Mr. Speaker, may I know whether you will be kind enough to tell us by way of information, what is the practice followed in England by the Mother Parliament. We will abide by what you say with regard to the Lok Sabha precedent. But we would like to know what is the practice that is followed in England."

Mr. SPEAKER :—" In England they have the Upper House, which is the House of Lords and the Lower House, which is the House of Commons. We do not have any such thing here. Again, Members of the House of Lords belong to Royal families and other noble families. They are not elected to that House. But, here Members of the Council are elected."

* Sri K. VINAYAKAM :—" Sir . . ."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. Member has made his submission already. What is the point in going on repeating it? "

* Sri K. VINAYAKAM :—" Sir, I am not belittling the talents or experience of the Members belonging to the Council. Their presence in the Committee, though they are denied the privilege of voting, will amount indirectly to influencing and members serving on the Committee. It is for that very reason that we say that we do not want them to serve on our Committee."

Mr. SPEAKER :—" I shall give my ruling on the point of order. It is left to the House to accept it or not."

10-20 a.m * SRI T. ANANTA PAI :—" Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Leader of the House said that these Members are just associate Members without having the privilege or the right of voting. If I have understood him correctly, what happened in the Lok Sabha cannot be quoted as a precedent. There the Hon. Speaker has given the ruling that such Members would have equal rights of voting and enjoy the same privileges as Members elected to the Committee by the Lok Sabha. That being so, are we creating a new precedent of associating these Members without the right or privilege to vote? Are there any such precedents anywhere in other State Assemblies in India, where the Members of the Legislative Council have been associated with the Public Accounts Committee? "

MR. SPEAKER :—" In one or two Assemblies I think similar motions have been carried and Members of the Council are associated with the Public Accounts Committee. I do not exactly remember the names of State Assemblies which have adopted such motions.

" As I have already told the House, when a similar motion was moved in the Lok Sabha, a similar point of order as has been raised now, was also raised there by Mr. T. N. Singh. I will read to hon. Members the explanation given by the Hon. Speaker of the Lok Sabha. 'It seems that there is some misconception on the part of the hon. Member. I think he refers to the motion for election of Members to the Public Accounts Committee and if he sees the motion, he would find that all that is accepted by the House is to recommend to the Council of States that they do agree to nominate seven members . . .' Here also the wording used in the motion is 'That this House recommends to the Legislative Council . . .' Hon Members will therefore find that all that is expected of this House is to recommend to the Legislative Council that they do nominate five members from the Council to associate with the Public Accounts Committee . . .' It is not a question of this House agreeing to the appointment of a joint committee. I must make it clear that this is not a motion for a joint committee. It is only association of the Members of the Council . . ."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" If it be a question of this House recommending the inclusion of certain members of the other House it may lead us to the further position when instead of having some Members of the House associated with the Public Accounts Committee, the Hon. the Leader of the House may come forward with a motion recommending the inclusion of some other experts on the committee. That will be a bad precedent and the acceptance of this motion will lead to that. Now we agree to the association of Members of the Upper House, then it will be a question of associating outsiders. Will it not be a bad precedent? "

1st April 1955]

Mr. SPEAKER :—" Why should the hon. Member anticipate such things? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Even now the Accountant-General is associated with the Public Accounts Committee."

Sri M. KALYANASUNDARAM :—" Not as an official Member of the Committee."

Mr. SPEAKER :—" I may tell hon. Members that if this motion is accepted, that committee will be under the control of the Speaker and not under the control of the Chairman. I must make that point also clear to hon. Members."

Sri K. VINAYAKAM :—" That does not alter the position, Sir."

Mr. SPEAKER :—" As far as the motion is concerned it is perfectly in order. It is for the House to decide whether to accept it or not."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, now that you have ruled the point out of order, I do not want . . ."

(The hon. Member Sri K. Vinayakam was standing in his place and trying to speak.)

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Wait please, let me finish . . ."

Mr. SPEAKER :—" Order, order."

Sri K. VINAYAKAM :—" I take strong objection to the Hon Minister trying to threaten an hon. Member when he is trying to explain a point."

Mr. SPEAKER :—" Order, order."

Sri K. VINAYAKAM :—" You must call the Hon. Minister to order, Sir, not the Member."

Mr. SPEAKER :—" Let him not lose his temper."

Sri K. VINAYAKAM :—" The Hon. Minister is turbulent and trying to . . ."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" That is what the hon. Member is doing."

(The hon. Member Sri S. Panchaksharam stood up in his place.)

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Spearker, Sir, I do not want to carry the motion against the opposition of some of the hon: Members even though it may be a minority section. Therefore I want to withdraw the motion now and move it in the proper atmosphere." (Opposition cheers.)

The motion was by leave of the House withdrawn.

The words 'highly turbulent' ruled as parliamentary.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I want to know whether the word 'turbulent' is parliamentary. The hon. Member Vinayakam said that the Hon. Minister was 'highly turbulent'."

SRI K. VINAYAKAM :—" It is parliamentary."

MR. SPEAKER :—" Who should say whether it is parliamentary or not? It is not the hon. Member."

SRI K. VINAYAKAM :—" You are the competent authority Sir. I am only giving my opinion about it."

MR. SPEAKER :—" It is parliamentary."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Who is turbulent in the House is very well known. I need not press the point further, Sir."

(2) MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With reference to the business of the House, I would like to suggest a small change in the order. The hon. Members on the other side have agreed to that change, namely, to take the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, first and then the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954. Therefore, I move, Sir—

> '*That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be taken up first and then the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954.*' "

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Report[a] of the Select Committee on the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954) and move—

> '*That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.*'

" Sir, the hon. Members are aware that the Select Committee which was constituted by this House to scrutinize this Bill and submit its report went into the Bill thoroughly and they have submitted a report containing various amendments to the provisions contained in the Bill as originally drafted. The Committee

[a] Printed as Appendix on pages 1063–1067 infra.

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

also heard evidence from parties interested in the cinema industry and also exhibitors of cinema films. After taking into consideration the various representations which were made to the Select Committee, the Committee has made certain vital changes in the draft Bill, particularly with reference to clause 5 which deals with the powers of the licensing authority and criteria that should govern the grant or otherwise of licences. In the Bill as originally drafted the entire discretion was given to the licensing authority in the matter without laying down any principles which should govern the grant or refusal of a licence. Even recently the High Court observed that unrestricted powers were given to the licence issuing authorities and no basis or principle was laid down for the purpose of issuing licences or refusing licences and that power was almost arbitrary and may not be valid. Taking all these into consideration we have amended clause 5 and in the Bill as amended we have laid down certain principle which should guide the licensing authority in the issue of licences. In amending this clause, the Select Committee was particularly guided by the provisions contained in the Motor Vehicles Act wherein the issue of licences are regulated. We have laid down certain important considerations in sub-clauses (*a*) to (*f*), all of which should be taken into consideration by the licensing authority in coming to a decision.

" As far as the appellate power is concerned, the provision in the original Bill was that Government should be the appellate authority. After further consideration, the Committee came to the conclusion that instead of the Government being the appellate authority, the Government may prescribe such authority as the Government may specify. That authority shall be competent to pass such orders on appeals as it thinks fit. Therefore the authority to be specified by Government will be the appellate authority.

" Then, Sir, the other important clause is, clause 6. I do agree that it is rather a controversial clause which led to the matter being taken to a court of law under the existing provisions of law. A decision of the Supreme Court is also available on the subject. Taking all these into consideration we have redrafted the clause in a way which would be acceptable to courts, that is, not only making it legal, but also acceptable to the exhibitors. The hon. Members will find there that as far as approved films are concerned, this Government is the authority which will have to approve the films for the purpose of exhibition. There will be an advisory board for the purpose of advising the Government in this matter. Government by itself may not mean anything. Therefore there will be this advisory board and Government will take the advise of this board and pass necessary orders. Ultimately, this Government representing this Assembly and representing the people, they would decide what are the approved films that would be necessarily and compulsorily shown in the theatres. That is an important change and I am sure the House would agree to that change. With reference to the provision as it stood in the Bill as originally drafted,

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1955

there were some objections. Even though my view was that these were based on a wrong basis altogether, still we had to remove the misconceptions and misunderstandings in the minds of the people. That is why we have redrafted the clause to a certain extent.

10-30 a.m. " Then, we have given power to the District Collector and also to the Government to suspend exhibition of films in certain cases, and that is clause 7. All the other things are routine matters. Therefore, I hope the House would accept the Report of the Select Committee and pass this Bill."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration.' "

* SRI P. SELVARAJ :—" On a point of information, Sir. May I know for the benefit of us all, as to when the curtain is going to fall down for the present session? "

MR. SPEAKER :—" I have called a meeting of the Business Advisory Committee and they will decide it. The Hon. the Leader of the House will communicate it to hon. Members of this House."

10-32 a.m. SRI M. PALANIYANDI:—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சினிமா (ரெகுலேஷன்) மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் பின் இப்பொழுது சபை முன் வந்திருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியின் முன்னால் சினிமாப் படம் காண்பிப்போர்களும், சினிமாப் படம் பிடிப்போர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களை (அப்ரூவ்ட் பிலிம்) கட்டாயமாகக் காட்டவேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு கொட்டகை சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டால்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துவது கூடாது என்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் சாட்சியம் கொடுத்தவர்கள், அதாவது கொட்டகை சொந்தக்காரர்களும் பட முதலாளிகளும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களை சர்க்கார் கொட்டகைக்காரர்களுக்கு இனாமாகக் கொடுத்தால் அதாவது அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களுக்காக கொட்டகைக்காரர்கள் பணம் கட்டவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் செய்தால் அவர்கள் படங்களை கொட்டகைகளில் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருப்பதாக சினிமாத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நமது அரசாங்கம் விடாப்பிடியாக இருக்கிறது. ராஜ்ய அரசாங்கம் சினிமாக் கொட்டகைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு முன் 'அங்கீகரிக்கப்பட்ட சர்க்கார் படங்களைக் காட்டவேண்டும்' என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அதற்கு முதலாளிகள் ஒத்துக்கொண்டால்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படுகிறது. உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால், அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைப் போடும்போது நல்ல படங்களாக இருந்தால் அதைப் போடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். நல்ல படங்களைப் போட்டால்தான் கூட்டம் நிறைய வரும், அப்பொழுதுதான் கொட்டகைக்காரர்களுக்கு நிறைய வருமானம் வரும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல படங்களைப் போடுவதற்கு அவர்கள் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். நல்ல படங்களாக இருந்தால் அவைகளை வாங்கி போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தனக்கென ஒரு ஸ்தாபனத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த ஸ்தாபனத்தார் கொடுக்கும் படங்களைத்தான் கொட்டகைக்காரர்கள் திரையிடவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அந்தப் படங்களைக் காட்டினால்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வது மிகவும் தவறு. அப்படி வற்புறுத்தக்கூடாதென்று கொட்டகை

1st April 1955] [Sri M. Palaniyandi]

முதலாளிகளும், சினிமாத் தொழில் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் சொல்லுகிறார்கள், நாங்களும் அதைத்தான் சொல்லுகிறோம். லைசென்ஸ் விஷயத்தில் இப்படி வற்புறுத்தல் கூடாது, என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நூறு பிலிம்கள்தான் அந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக எடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் நல்ல படங்களும் உள்ளன. அந்தப் படங்களை வைத்துக் கொண்டு மாத்திரம் ராஜ்யம் பூராவும் காண்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நல்ல படங்களையும் அப்படியில்லாத படங்களையும் கொட்டகைகளில் காண்பிக்கும்போது கொட்டகை முதலாளிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைக் கொடுக்கும் அந்த ஸ்தாபனத்திற்குப் பணமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பது தவறான விஷயம். ஜனங்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், கொட்டகை முதலாளிகள் பணம் சம்பாதிக்கின்றார்களே, ஏன் அங்கிகரிக்கப்பட்ட சர்க்கார் படங்களை காட்டக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். படத்தைப் போட கொட்டகை முதலாளிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால், லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு முன்னேயே வற்புறுத்துவதைதான் அவர்கள் விரும்பவில்லை. கட்டாயம் செய்யப்படக்கூடாதென்று எல்லோரும் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“செய்தித்தாள்களில் அரசாங்கத்தினுடைய விளம்பரங்கள் வருகின்றன. அவைகளுக்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கிறது. அதேபோல் மற்ற எல்லாக் காரியங்களுக்கும் விளம்பரத்திற்காகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்கார் கட்டாயப்படுத்தும் படங்களையும் போட்டு, அதற்காக கொட்டகைக்காரர்கள் சர்க்கார் ஸ்தாபனத்திற்கு பணமும் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது தவறு. 10, 20 நிமிஷங்கள் படம் திரையிடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்களுக்கு 200 முதல் 300 ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. எப்படியென்றால், மின்சாரத்திற்காகும் செலவு, கார்பன் செலவு, மூலதனச் செலவு, சிப்பந்திகள் செலவு, ஆகியவைகளுக்காக மாதத்திற்கு 300 ரூபாய் வரையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களுக்காகச் செலவாகும். சர்க்காரின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்கள் கல்வி சம்பந்தமான படங்களாகவும் இருக்கலாம், விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான படங்களாகவும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட படங்களைப் போடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்களுக்கு யாதொரு ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால், படமும் இலவசமாகப் போடவேண்டும், அதேசமயத்தில் கொட்டகைக்காரர்கள் பணமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது இருக்கிறதே, அதிலும் லைசென்ஸ் பெறுவதற்கு முன்பாகவே சர்க்கார் படங்களைக் கட்டாயமாகப் போடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுவது இருக்கிறதே அதைத்தான் அவர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். மக்களுக்கு, கல்வி புகட்டக்கூடிய சர்க்கார் படங்களை கொட்டகைக்காரர்களிடம் இனாமாக வழங்கட்டும். இந்தியா பூராவிலும், இதற்காக 20 முதல் 25 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கப்படுகிறது. மூவாயிரம் சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் மாதா மாதம் இம்மாதிரி 300, 400 ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கிறார்கள். மக்களுக்குக் கல்வி புகட்டக்கூடிய படங்களை சினிமாக் கொட்டகையில் காட்டவேண்டியது நல்லதென்றாலும், அந்தப் படங்களை சர்க்கார் இனாமாக விநியோகித்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லதோர் முறையில் அறிவு புகட்டுவதற்கு முடியும். இனாமாகப் படத்தைக் கொடுத்தால் போடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். சினிமாத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்ட ஸ்ரீ வாசன் அவர்களும் செலக்ட் கமிட்டியில், அரசாங்கத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைக் காட்டுவதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள், சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் படங்களுக்கு மாதம் 300 முதல் 500 ரூபாய் வரையில்கூட செலவழிக்க வேண்டியிருக்க கொட்டகைக்காரர்கள் சர்க்கார் ஸ்தாபனத்திற்கு ஏன் பணம் கட்டவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

“அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்கள் நம்முடைய சென்னை அரசாங்கத்தின் கையில் இல்லை. அப்படியிருக்கும்போது மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனம் கொடுக்கக்கூடிய படங்களைப் போடவேண்டுமென்று மட்டும் ராஜ்ய சர்க்கார் லைசென்ஸ் வழங்கும்போது கொட்டகைக்காரர்களை கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். லைசென்ஸ் வாங்கும்போது சர்க்காரின் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டாலும், பிறகு படங்களை மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனத்தி

லிருந்து வாங்கும்போது அவர்கள் எவ்வளவு பணம் கட்டச்சொல்லுகிறார்களோ அந்தப் பணத்தைக் கட்டியாகவேண்டும். அந்த முறையில் ' அக்ரிமென்ட் ' இருக்கிறது. மறுத்துச் சொல்லுவதற்கு இடம் கிடையாது. லைசென்ஸ் பெறுவதற்கு முன் சர்க்காரின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படத்தைப் போடுவதாக கண்டிராக்ட் செய்துகொள்ளவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கொட்டகைக்காரர்களுக்கு யாதொரு விதமான ' டிஸ்க்ரிஷனும் ' கிடையாது. அவர்கள் மிகவும் சிக்கலான நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனம் கொடுக்கிற படத்தைப் போடவேண்டும், நல்லதானாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி. இந்த மாதிரியான நிலைமையில் கொட்டகைக்காரர்களை வைப்பது சரியல்ல.

" சர்க்காரின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களுக்கு மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனம் மிகவும் அதிகமாக கட்டணம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டின் வசூலை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு வாரத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் ஆனால், வசூலான தொகையில் 1 சத விகிதம், அதாவது பத்து ரூபாய், வாங்குகிறார்கள். சென்ற வருஷம் ஒரு வாரத்தில் ரூ. 1,001 வசூலாகியிருந்தாலும் வசூலான தொகை ரூ. 2,000 என்று கணக்கெடுத்துக்கொண்டு 1 சதவிகித அடிப்படையில் இருபது ரூபாய் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். படம் போடும் விஷயத்தில் நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒருவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கத்தின் படம் எதுவானாலும் அதை போட்டுவிடவேண்டியதுதான். அதைப்பற்றி நம்முடைய அரசாங்கம் கலந்துகொள்ளப்படுவது கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது ராஜ்ய சர்க்கார் படத்தைப் போடும்படி கொட்டகைக்காரர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். " முதலில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படத்தைப் போடுவோம் என்று சொல்லுங்கள், பிறகு லைசென்ஸ் கொடுப்போம் ' என்ற முறைதான் இருக்கிறது. கொட்டகைக்காரர்களுக்கு படம் இனமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இருக்கும்போது ஏன் கொட்டகைக்காரர்களை கட்டாயப்படுத்தவேண்டும் ? லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னால் இம்மாதிரி கட்டாயப்படுத்துவது தவறு.

" லைசென்ஸ் எதற்காக கொடுக்கப்படுகிறது ? ஒரு இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சினிமா பார்ப்பதற்காக கூடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சுகாதார வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் இன்னும் மற்ற சௌகரியங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் பார்க்க வேண்டும். P.P.R. சட்டத்திற்கெல்லாம் உட்படவேண்டியிருக்கிறது. லைசென்ஸ் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது பிலிம்கள் நெருப்பு பிடிக்காத தன்மையுள்ளனவாக இருக்கின்றன. நெருப்பணைக்கும் சாதனங்கள் போன்ற வசதிகளெல்லாம் அவசியமே கிடையாது. 1918-ம் ஆண்டில் செய்த சட்டத்தை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான முறைகள் நாளுக்கு நாள் முன்னேறிக்கொண்டுவரும் இந்நேரத்தில் சினிமாப் பிலிம்களை நெருப்பு பிடிப்பதே கிடையாது. நெருப்புக் குச்சியைக் கிழித்து அதன்மேல் வைத்தாலும் நெருப்பு பிடிக்காது. அப்படியிருக்கும்போது இன்னும் அந்தச் சட்டத்தை ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ? அதை இன்னும் வைத்திருக்கவேண்டுமா என்பதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். உதாரணமாக முன்பெல்லாம் சினிமா பிலிமை ரயிலில் ஏற்றிச் செல்லவேண்டுமானால் அதற்காக அதிக சார்ஜ் கட்டவேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. காரணம் என்னவென்றால் முன்பெல்லாம் இருந்த பிலிம்கள் நெருப்புப் பிடிக்கக் கூடியவையாயிருந்தன. இப்பொழுது நெருப்புப் பிடிக்காதவையாக இருப்பதால் அவைகளுக்கு அதிகமான சார்ஜ் செய்யப்படுவது கிடையாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஏன் 1918-ல் இருந்த சட்டத்தை இன்னும் வைத்திருக்கவேண்டும் ? சினிமா பிலிம்களை ரயிலில் ஏற்றிச் செல்லும்போது 100 ரூபாய்க்கு இன்ஷ்யூர் செய்யவேண்டுமானால் 32 அணா பிரிமியம் கட்டவேண்டும் என்றிருந்தது. இது உலகம் பூராவும் ஒத்துக்கொண்ட உண்மை. முன்பு 32 அணா கட்டவேண்டும் என்றிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மூன்றணா கட்டினால் போதும் என்று இருக்கிறது. நெருப்புப் பிடிக்கும் தன்மை குறைந்துவிட்டது என்று இருந்தும் பழைய

1st April 1955] [Sri M. Palaniyandi]

சட்டத்தையே இன்னும் கொண்டுசெலுத்துகிறார்கள். அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லைசென்ஸ் வாங்குவதற்குப் பணம் கட்டவேண்டும் ; அதைத்தவிர தமாஷா வரி கட்டுகிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது அவர்கள் சுலபமாக லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய வசதி செய்துதரவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். மேலும் மேலும் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். பல கொட்டகை முதலாளிகள் செலக்ட் கமிட்டியின் முன்பு சாட்சியம் சொல்லவந்தபோது லைசென்ஸ் வாங்குவதில் என்ன தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். கஷ்டங்கள் குறைக்கப்படவேண்டும். கஷ்டங்கள் குறைக்கப்படவேண்டியிருக்க 5-வது ஷரத்தின்படி கஷ்டங்கள் ஜாஸ்தியாகியிருக்கின்றன.

"ஐந்தாவது ஷரத்தில் 'லைசென்ஸிங் அதாரிடிகள்' அதைக் கொடுக்கும்போது என்னென்ன கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **Status and previous experience** எப்படி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று தெரியவில்லை. தியேட்டர் வைத்திருப்பதற்கு ஏராளமான செல்வாக்கு இருக்கவேண்டாமா என்பது தெரியவில்லை. முன்பே கலெக்டருக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின் மூலமாக இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதனால் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்குமே தவிர, ஒன்றும் குறைந்துவிடாது. வருமானவரி, ஷோ டாக்ஸ் போன்றவைகளை கொட்டகைக்காரர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு சில நன்மைகளைச் செய்யாவிட்டாலும் தீமைகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் டூரிங் சினிமாக்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் 400 முதல் 500 வரையில் இருக்கின்றன. அவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்குவதில் தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒருவிதமான சிரமம் இருக்கலாம், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வேறுவிதமான சிரமம் இருக்கலாம்.

"அடுத்தபடியாக இந்த சினிமா தொழிலைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான சினிமாக்கள் வேண்டும். இந்த லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் தொந்தரவு அதிகமாக இருப்பதால் தொழிலும் பாதிக்கப்படுகிறது. அங்குள்ள தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்து நமது அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I wholeheartedly welcome this measure. This is long overdue; people are very much dissatisfied and disappointed at the attitude taken by most of the exhibitors; they miss very much these documentaries and newsreels during cinema shows. I am a fairly frequent goer to the cinema and I know how the people who attend these shows feel the absence of documentaries and newsreels. The stand taken by the exhibitors is untenable. They say that the exhibition of these documentaries and newsreels cut into their time, that Government productions are very bad and that people do not like them. I totally disagree with their statement. We have producers, distributors, exhibitors, and owners of theatres. The producers take the lion's share of the gain, and the exhibitors and distributors share between themselves the proceeds of each show, after paying the rent to the theatre owner. The exhibitors of English films, in addition to the films they get from the producers, hire documentaries and newsreels and pay for them separately. I cannot understand why the exhibitors should grudge to put the documentaries produced by Government on show, when the public want them. There can be some justification in their asking 10-41 a.m.

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [1st April 1955

for some charges, but to flatly refuse to show these documentaries is ununderstandable. The so-called public opinion which they say is behind them is baseless. If a gallop poll is taken to-day, the public would more than justify the fact that they need these documentaries and newsreels, even in preference to some of the films on show. The producers cannot claim that all they have produced are good. In more than 50 per cent of the cases, they have been a failure, and such films did not have an effective box office. For them to make a sweeping statement that Government productions are not likely to be popular is uncalled for.

" Let us take the Indian enwsreels. The only drawback in the Government newsreels is that we do not have them in the regional languages. If newsreels can be produced in the various regional languages and exhibited throughout the State, then they will become popular and people will follow them and appreciate them fully. That is perhaps the only grouse that the producers and the exhibitors can have against the Government. But to say that newsreels and documentaries are very bad and are not popular is a kind of propaganda which should be refuted very strongly on the floor of this House.

" Further, the Government are allowing the building of cinema theatres only in selected areas. They are virtually conferring a monopoly on certain people, by restricting the growth of cinemas in each area. For instance, let us take the City of Madras. Only a certain number of cinemas can be built in a particular area and the Government give the licence and also confer an indirect monopoly. Have not the Government then a right to impose a condition that films which are of educative value, should be exhibited in these theatres? The argument of the producers that such a condition is inconsistent with the requirements of the cnema trade is untenable. I strongly feel that the power which the Government have decided to take upon themselves is absolutely necessary and it is a power which will be welcomed by a very wide section of the people. The stand taken by the Cinema Proprietors can never be sustained. On the contrary, I feel that the private producers should come forward and produce certain good documentaries and exhibit them. In Western Countries, we have film products like the M.G.M., the R.K.O. and the Twentieth Century Fox, who produce valuable documentaries and people love to see them. People are anxious to see interesting documentaries even more than pictures. Our producers, who are all very responsible men, should try to produce documentaries in regional languages, which would interest the public and show to the Government that they can produce something better than what the Government themselves are producing. They should compete with the Government. They must prove to the Government that private enterprise can produce something better if they want to catch the imagination of the people. Instead they take the lopsided stand that the films produced by the Government are very bad and are not appreciated by the people and that they should be completely banned from

1st April 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

be completely banned from public exhibition. This is a stand which nobody will accept. The cinema-going population and so many organisations in the City are really sorry that during the last year these films have been banned from public exhibition. I whole-heartedly support this Bill and I welcome the power that is being taken by the Government to impose a condition in the licence that every exhibitor shall exhibit some form of documentaries or news reel everytime a film is shown.''

SRI K. T. RAJU :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப் 10-48 a.m.
பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் சர்க்கார் கொடுக்கிற செய்திப் படத்தை சினிமா கொட்டகையிலே காண்பிக்க வேண்டும் என்பது பிரசித்தமானது. நம்முடைய நாட்டில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் கவலையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு ஒரு பொழுது போக்காக இருக்கிறது. நம் நாட்டு மக்களின் அறியாமையைப் போக்கி அறிவை வளர்ப்பதற்கு ஒரு பெரிய பிரசாரக் கருவியாக இருக்கிறது. உலகத்தில் மற்ற எல்லா தேசங்களிலும் நடக்கக்கூடிய அற்புதமான நிகழ்ச்சிகளையும் இந்தச் செய்திப்படங்களின் மூலம் பொதுமக்கள் தெரிந்துக் கொள்ள எதுவாக இருக்கிறது. மேல் நாடுகளில், நடக்கிற கல்வி அபிவிருத்தி, சுகாதார அபிவிருத்தி, விஞ்ஞான அபிவிருத்தி போன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் இந்தச் செய்திப்படங்கள் மூலமாக பொது மக்களுக்குக் காட்டப்படவேண்டும்.

" குறிப்பாக நம் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும்பாலும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். பெரிய அறிவாளிகள் எழுதிய கருத்துக்களையும் அவர்கள் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆதலால் அவர்களுக்கு இந்தச் சினிமா படங்கள் மூலமாகத்தான் இவைகளையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளும்படிச் செய்யவேண்டும். நம் நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 80 சதத்திற்கு மேல் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல விஷயங்களைக் காண்பிப்பதன் மூலம் நல்லறிவைப் புகட்டலாம். கும்பமேளா போன்ற காட்சிகளைக் காண்பிக்கவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. இதுமாதிரியான கோரக்காட்சிகளைக் காணும்போது கண்ணை மூடிக்கொண்டு காதைப் பொத்திக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

" மேலும் நம் ராஜ்யத்தில் மலையாளிகளும், கன்னடியர்களும் இருந்த போதிலும் அவர்களெல்லாம் தமிழ் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களாக இருக்கிறபடியால் இந்தச் செய்திப் படங்கள் தமிழிலேயே வந்தால் நலமாக இருக்கும். சித்தரஞ்சன் தொழிற்சாலைகளைப்பற்றியும், பெரிய பெரிய அணைத் திட்டங்களைப்பற்றியும் படங்கள் எடுக்கப்பட்டு காண்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதைப் புரிந்துகொள்ளாதபடிக்கு அதன் விளக்கம் எல்லாம் ஹிந்தி பாஷையில் இருக்கிறது. பெரும்பான்மையான படங்கள் ஹிந்தியிலேயே இருப்பதனால் அவைகளை பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. அவைகள் பேசும்படமாக இருந்தபோதிலும், ஜனங்களுக்கு ஊமைப்படமாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. இது முக்கியமான விஷயமாதலால் இதை அரசாங்கம் கவனித்து இந்தச் செய்திப் படங்களெல்லாம் தாய் பாஷையிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியிருந்தால்தான் ஜனங்கள் அதில் வருகின்ற முக்கியமான விஷயங்களையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும். புரியாத பாஷையில் பொது மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமாந்திரங்களில் வாழும் மக்களுக்கு காண்பித்தால் வெறுப்புதான் ஏற்படும்.

" நம் நாட்டில் நடக்கும் நல்ல காரியங்களையெல்லாம் எந்த விதமான கட்சி கண்ணோட்டம் இல்லாமல் செய்திப்படமாக எடுத்துக் காட்டலாம். பொது மக்கள் எல்லாரும் பயனடையக்கூடிய விஞ்ஞானத்துறையிலும் கல்வித்துறையிலும் ஏற்படும் வளர்ச்சியை மக்களுக்குக் காண்பிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இதில் கட்சி மனப்பான்மை எதுவும் இல்லாமல் இருந்தால் மக்கள் எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள்.

[Sri K. T. Raju] [1st April 1955

" கிராமாந்திரப்பகுதியிலே சாதாரணமாக ஜனத் தொகை அதிகம். இன்றைக்கு ஜனங்கள் தங்கள் கவலையைப் போக்கிக்கொள்ள சினிமா பார்க்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்குத் தொல்லைகள் அதிகம். வேலை யில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களின் மனக் கவலையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு ஒரு 4 அணா கொடுத்துவிட்டு மூன்று மணி நேரத்தை சினிமாவில் கழிக்கப்போகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்கு நல்ல படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

" கிராமாந்திரங்களில் இருக்கும் டூரிங் சினிமாவின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இந்த டூரிங் சினிமா சொந்தக்காரர்கள் லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டியில் நன்கு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா சொந்தக்காரர்களும் சாட்சியங்கள் கொடுக்கும்போது இந்த லைசென்ஸ் வாங்குவதிலுள்ள கஷ் டங்களை எல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள். ஆதலால் டூரிங் டாக்கிஸ் லைசென்ஸ் பெற சுலபமான வழிகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி இருந்தால் கொட்டகைக்காரர்கள் பல நல்ல படங்களை காண்பிப்பதற்கு ஒரு வசதி ஏற்படும்.

" நம் ராஜ்யத்தில் காண்பிக்கப்படும் செய்திப்படங்கள் பிரதேச பாஷை யிலேயே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பொது மக்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். நாட்டில் நடக்கும் நல்ல நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மக்களுக்கு படம் பிடித்து காண்பிக்கவேண்டும். இன்னும் கொட்டகைக் காரர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சுகாதார வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப் பந்தம் இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் நிர்ப்பந்தம் கஷ்ட மாக இருக்கக்கூடாது, தொந்தரவு தரக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது என் பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் மேற்கூறிய விஷயங்களை அரசாங்கம் நன்கு கவனித்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் கஷ்டம் எதுவுமில்லாமல் சுலபமான முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகி றேன்."

10-55 a.m. *SRI B. K. NALLASWAMI:—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உணவுக்கு அடுத்தபடியாக மக்கள் சினிமாப் பார்ப்பதில்தான் இப்பொழுது அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. காரணம் இது கண்களுக்கும், காதுகளுக்கும் உணவளிக்கின்றது. சினி மாப் பார்ப்பதாலே பல தீமைகள் ஏற்படுகின்றது என்று ஒருபுறமிருந்தா லும்கூட, படங்கள் சரியான முறையில் தயாரிக்கப்படாதது இதற்கு குற்றமே தவிர, தியேட்டர்களால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள் அல்ல. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆனால் எங்கள் ஊரைப் போன்றா கிராமத்திலும் சேராமல், பட்டணத்திலும் சேராமல் இருக்கின்ற ஊர்களிலே சினிமா நடக்கிற விதங்களைப்பற்றி சிறிது சொல்ல விரும்பு கின்றேன்.

" முதன் முதலாக எங்கள் ஊரை எடுத்துக்கொண்டால், ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற உபத்திரவம் தாங்கமுடியாது. காரணம் என்னவென் றால், இரவு முழுவதும் ஓயாமல் ஒலிபெருக்கி கத்திக்கொண்டே இருக்கும். 13 ஆயிரம் ஜனத் தொகை இருக்கக்கூடிய எங்கள் ஊருக்கு, 2 சினிமா இருக்கிறது. இந்த சினிமாக்களில் இரவு முழுவதும் 10 11 மணிக்கும் இரண்டு மணிக்கும்கூட ஒலி பெருக்கி கத்திக்கொண்டே இருக்கும். பொதுவாக எங்கள் ஊரிலே இருந்து பழகியவர்கள்தான் இதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியுமே தவிர, புதியதாக வரக்கூடியவர்களுக்கு இந்த உபத்தி ரவம் தாங்கமுடியாது. ஆனால் நாம் செய்திருக்கிற சட்டத்திலே இதை யெல்லாம் தடுக்க விதி எதுவுமில்லை. இதைத் தடுக்க, சர்க்கார் ஏதாவது விதி செய்யவேண்டும்.

" எல்லாத் தியேட்டர்களிலும் குறைந்த கட்டணத்தில் சினிமாவுக்குச் செல்லும் இடமானது திரைக்கு வெகு சமீபத்திலே அமைக்கப்பட்டு இருக் கிறது. இது பெரிய தவறாகும். கண் வைத்தியர்கள் யாரைக் கேட்டாலும்

1st April 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

கண் கெட்டுவிடுமென்று சொல்வார்கள். சினிமாப் பார்ப்பவர்களையே கேட்டால் திரைக்கு சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு சினிமாப் பார்த்தால் கண் கெட்டுவிடுமென்பதை அவர்களே ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆகவே குறைந்த கட்டணம் கொடுத்து சினிமாப் பார்த்தாலும், அந்த இடமானது திரைக்கு சற்று தூரத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். பால்கனி போன்றவைகள் ஏற்படுத்தி, அதிகப் பேர்கள் உட்காருவதற்கான வசதிகளைச் செய்து, குறைந்த கட்டணம் கொடுத்துப் பார்ப்பவர்களுடைய இடத்தை அதிக தூரத்தில் அமைக்க வசதி செய்யவேண்டும். இப்போது இருக்கிறபடி இருந்தால் கண் கெட்டுவிடுமாகையால், கண் டாக்டர்களைக் கலந்துகொண்டு, எவ்வளவு தூரத்தில் திரையை அமைக்கலாம் என்று தெரிந்து, அதன்படி இடத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இன்னொரு விஷயமென்னவென்றால், நகரங்களிலேகூட ரூ. **1–4–0** கொடுத்து சினிமாவுக்குச் சென்றால்கூட நல்ல முறையில் உட்கார்ந்து சினிமாப் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு ஆசனங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. 3 மணி நேரம் உட்கார்ந்து பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு எந்தத் தியேட்டரிலும் உட்காரும் வசதி செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக, சட்டசபைக்கு எதிரிலுள்ள தியேட்டரை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வசதி மிகக் குறைவு. ஒரே மூட்டைப் பூச்சி உபத்திரவம். ஒரு சமயம் நானும் நண்பர்களும் சென்று, படம் பார்க்க முடியாமல் எழுந்து வரவேண்டியிருந்தது. இம்மாதிரியான குறைகள் சென்னை போன்ற நகரங்களிலேகூட இருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாகும். கிராமத்திலேதான் மக்கள் எங்கே ஒன்னுக்கு போவது என்றுகூட தெரியாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், இங்கேயும் அந்த நிலையைத்தான் பார்க்கின்றோம். இதையெல்லாம் ஒழுங்கு செய்வதற்கு ஆட்களை நியமிக்க உத்திரவு இட வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதிகமாக சினிமாவுக்குச் செல்வதில்லை என்றாலும், இரண்டொரு சினிமாக்களுக்குச் சென்று, அங்கு நிலைமைகள் எப்படியிருக்கின்றன என்பதை கவனிக்கும்படி நோட்டீஸ் இல்லாமல் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இந்த சினிமாக்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில், சமீபத்தில் இருக்கக்கூடிய சினிமாக்களுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். குறைந்தது ஒரு சினிமாத் தியேட்டருக்கும், மற்றொன்றிற்கும் இடையே அரை மைல் தொலைவாவது இடைவெளி இருக்கவேண்டும். 50 கஜம், 100 கஜம் இடை வெளி உள்ள இடங்களுக்கெல்லாம் கிராமங்களிலே லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே இன்னொரு குறை என்னவென்றால், கிராமங்களில் முதல் சினிமா 7 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு 11 மணிக்கு முடியும். இரண்டாவது சினிமா முடிய 3 மணியாகும். காரணம் தக்க புரொஜக்டர் போடுவதிலே அதிக செலவாகும் என்ற காரணத்திற்காக, அங்கெல்லாம் சிங்கில் புரொஜக்டர் போட்டு காண்பிக்கிறார்கள். அதனால் நேரம் அதிகமாகிறது. அதைத் தடுத்தாகவேண்டும். இப்படி நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளும் தியேட்டர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது. அதற்கு ஒரு அதிகாரியை நியமித்து குறிப்பிட்ட காலத்தில், அதாவது $2\frac{1}{2}$ அல்லது 3 மணி நேரத்திற்குள் இப்படங்கள் காண்பிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைப்பார்த்து, பின்னர்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று விதி செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால், இப்படித்தான் $6\frac{1}{2}$ மணிக்கு ஆரம்பித்து $10\frac{1}{2}$ மணிக்கு முதல் ஆட்டமும், இரண்டாவது படம் முடிய 2 மணி அல்லது 3 மணி ஆகும். இந்த நிலைமைதான் இன்று கிராமங்களில் இருந்து வருகிறது. இதைத் தவிர இன்னும் டெண்ட் சினிமாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இத்துடன் சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **Sri O. KORAN** :—"മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, സിനിമാനിയന്ത്രണ 11
നിയമം ചർച്ചക്കു വന്നിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ a.m.
ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യഭരണം നിലവിൽ

[Sri O. Koran] [1st April 1955

വന്നിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് ജനങ്ങളിൽ പൌരബോധവും ജനാധിപത്യബോധവും വളർത്താൻ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ഒരു ഉപാധിയാണ് സിനിമ. വിദ്യാഭ്യാസപരമായി സിനിമക്കു വമ്പിച്ച കഴിവുകളുണ്ട്. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം സിനിമ വെറും വിനോദത്തിന്നുള്ള ഒരു കലയായിട്ടല്ല കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. പ്രത്യുത ജനങ്ങളുടെ പൌരബോധം വളർത്തുന്നതിന്നും ലോകവിജ്ഞാനം വിപുലപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും കഴിവുള്ള ഒരു പ്രചരണോപാധികൂടെയായിട്ടാണ്. സിനിമയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങനെയൊരു മാററം നമ്മുടെ നാട്ടിലും ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സിനിമാവ്യവസായികളുടെ ഉദ്ദേശം അതാണോ എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ അല്ലെന്നാണ് കാണുന്നതു്. ജനങ്ങളുടെ ബലഹീനതകളേയും വികാരങ്ങളേയും ചൂഷണംചെയ്തു വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലാണ് നമ്മുടെ സിനിമാവ്യവസായികളുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും. വമ്പിച്ച കഴിവുകളുള്ള ഈ സിനിമയെ ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരു പന്ഥാവിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സിനിമാവ്യവസായികൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് ഖേദകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. സിനിമാവ്യവസായത്തിൽ അത്തരം ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്താനുതകുന്ന നിയമനിർമ്മാണം ഗവർമ്മെണ്ടു് നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതു സ്വാഗതാർഹമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

"സെലക്ട് കമ്മിററിയിൽ തെളിവു കൊടുക്കാൻ വന്ന എല്ലാ സിനിമാവ്യവസായികളും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് സിനിമ സാധാരണ വ്യവസായങ്ങളെപ്പോലെയല്ലെന്നും ജനങ്ങളെ നന്നാക്കാനും ചീത്തയാക്കാനും കഴിവുള്ള ഒരു കലയാണ് സിനിമയെന്നും. അതുകൊണ്ടു് ആ വ്യവസായം ജനങ്ങൾക്കു ദോഷമുണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ നല്ലനിലയിൽ നടത്തേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുമുള്ള വസ്തുത. സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികവിദ്യാഭ്യാസരംഗങ്ങളിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുതകുന്ന തരത്തിൽ സിനിമാവ്യവസായത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരു ശ്രമം നല്ലതാണെന്നു അതിൽനിന്നുതന്നെ സിദ്ധമാണ്.

"നമ്മുടെ രാജ്യത്തു എഴുതാനോ വായിക്കാനോ അറിയാവുന്നവരുടെ ശതമാനം വെറും 18 മാത്രമാണ്. ഭൂരിപക്ഷവും നിരക്ഷരരായ ഒരു രാജ്യത്തു സിനിമയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ മൂല്യം വളരെ വമ്പിച്ചതാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

"കൂടുതൽ ലൈസൻസ്സ് ഫീസ്സും മററു നിയന്ത്രണങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി സിനിമാവ്യവസായികളെ ഗവർമ്മെണ്ടു സാമ്പത്തികമായി ഞെരുക്കുന്നുവെന്നാണ് സിനിമാമുതലാളിമാരുടെ പ്രധാന ആക്ഷേപം. ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാംസ്കാരികവുമായ നവോത്ഥാനത്തിന്നു ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു കലയെന്ന നിലയിൽ സിനിമാവ്യവസായം പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണെന്നുള്ളതു് അവിതർക്കിതമാണ്. ജനങ്ങളെ ഉത്തമപൌരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു സിനിമയിലൂടെ പ്രചോദനം നൽകാൻ സാധിക്കും. ഒരു പൌരന്റെ ചുമതലകളെന്തെല്ലാം, സമുദായത്തോടും രാഷ്ട്രത്തോടും അവനുള്ള ചുമതല എന്തു്, മററുള്ളവരോടു അവൻ എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്നെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു സിനിമ വളരെ പററിയ ഒരു ഉപാധിയാണ്. ശുചീകരണം, ആരോഗ്യപരിപാലനം മുതലായ കാര്യങ്ങളിലും ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ട പരിജ്ഞാനം നൽകുന്നതിന്നു സിനിമയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു, എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു എന്നെല്ലാം ഉദാഹരിച്ചു കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളെ ഉത്തമപൌരന്മാരാക്കുന്നതിന്നുള്ള പ്രചോദനം സിനിമവഴിക്കു നൽകാൻ സാധിക്കും.

"സെലക്ട് കമ്മിററിയിൽ സിനിമാമുതലാളിമാർ അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പററിയും ആവശ്യങ്ങളെപ്പററിയും വാദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം അവരാരും പറയുകയുണ്ടായില്ല. അതായതു് ഈ സിനിമാശാലകളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം. സിനിമാതിയേററർ തൊഴിലാളികൾക്കു പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമുണ്ടു്. ഒന്നാമതുതന്നെ അവർക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥിരതയില്ല. തൊഴിലാളികൾക്കു അനുകൂലമായ യാതൊരു തൊഴിൽനിയമവ്യവസ്ഥയും സിനിമാതിയേററുകളിൽ നടപ്പിൽവരുത്തിയിട്ടില്ല. തൊഴിലാളികളോടു കടുത്ത ദ്രോഹമാണ് സിനിമാമുതലാളിമാർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. സിനിമാശാലയ്ക്കു ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്നതു് ഡിസ്ട്രിക്ട് കലക്ടറാണ്. ലൈസൻസ്സ് കൊടുക്കുന്നതിന്നു പല നിബന്ധനകളും വച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിബന്ധനകളൊന്നും ഇന്നു നിലവിലില്ല. ലൈസൻസ്സു

1st April 1955] [Sri O. Koran]

കൊടുക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അവിടത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ നിലയെപ്പററി ലേബർ ആഫീസരുടെ ഒരു സട്ടിഫിക്കെററുകൂടെ ഹാജരാക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധം വയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. എത്ര തൊഴിലാളികളുണ്ടു്, അവക്കു ജോലിസ്ഥിരതയുണ്ടോ, എന്തു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു, മററു ആനുകൂല്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം കൊടുക്കുന്നുണ്ടു് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പററി ലേബർ ആഫീസരുടെ ഒരു സട്ടിഫിക്കെററുകൂടി ഹാജരാക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധം വയ്ക്കണം. ലൈസൻസ്സ് കൊടുക്കുന്ന അധികാരിയെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു ഒരു നിർദ്ദേശമുണ്ടു്. ലൈസൻസ്സ് കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം കലക്ടരെ ഏല്പിക്കാതെ ബസ്സ് റൂട്ടുകൾക്കു പെർമ്മിററു് കൊടുക്കാൻ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു ബോർഡു് രൂപീകരിക്കുന്നതു് കൂടുതൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ലൈസൻസ്സ് നൽകുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്നും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് ലൈസൻസ്സുകൾ അനുവദിക്കാനും ഒരു ബോർഡിന്നു കൂടുതൽ കഴിവുണ്ടായിരിക്കും. അക്കാര്യവും സിനിമാതൊഴിലാളികളുടെ കാര്യവും ഗവമ്മേണ്ടു് പ്രത്യേകം ഗൌനിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു നിയമം നിർമ്മിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to welcome the Bill that has emerged from the Select Committee. We know, Sir, that when the Bill was originally published it closely followed the provisions relating to a Part C State, contained in the Cinematograph Act passed by the Parliament in 1952. Even though it closely followed the Parliament Act, it was found that there were some defects and the members of our House wanted to effect some improvements. I am glad that the Bill that has emerged from the Select Committee is very much improved and we can congratulate ourselves on what we have been able to improve upon similar provisions contained in the Central Act. 11-08 a.m.

" Now, Sir, while on the subject I wish to state that at the present moment, the rules and regulations regulating the cinema industry, especially the touring cinema exhibitors, operate to discourage them and we know from the materials supplied to us that when there were 900 touring cinemas in the War years, now they have reduced themselves to only a hundred. The principal cause for the reduction in the number of touring cinemas to my mind appears to be the rule or direction which restricts the pitching of touring cinema tents on a land which has not been under cultivation of foodgrains for five years. I submit that this rule has operated to the detriment of touring cinemas; it has also in fact worked to the detriment of foodgrain cultivation. While it should have encouraged cultivation of foodgrains, this rule has led the owners of lands to leave their lands fallow so that their lands may satisfy the rule in respect of pitching touring cinema tents. So, the object of the rule restricting the pitching of touring cinema tents in such lands is defeated. So, Sir, in view of the provisions 11-10 a.m.
now contained in clause 5, I think the Government will cancel that direction and will give permission to the licensing authority to deal with every case on its merits.

" There are very many good provisions in the Bill as amended by the Select Committee. But I find that in clause 5 one among the matters that the licensing authority has to take into consideration is the status of the applicant. ' Status ' is defined as state, condition or rank in dictionaries. I do not know whether rank is

a thing which a licensing authority can be asked to consider. Rank may mean social rank or any other rank. I think the word ' status ' is not happy and I have a serious doubt whether it will be in conformity with the provisions of our Constitution. So, Sir, I think that instead of the word ' status ' in order to achieve the object the word ' solvency ' may be there, if what is intended is that the licensing authority has to be satisfied that the person has the capacity to undertake the business successfully. For that purpose I think the word ' status ' is not the proper word.

" As regards the exhibition of information films and other films of educative nature, I think the exhibitors in our State will co-operate with the Government and will continue to exhibit such films in all theatres. The public desire that such films should continue to be exhibited. Even if in spite of this Act it is not constitutionally proper, I hope the exhibitors in our State will co-operate and fulfil the desire of the public.

" Once again I congratulate the Select Committee on having produced a Bill that is very much improved upon the original Bill."

11-15 a.m. **Sri C. H. Kanaran**:—" മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏററവും പ്രധാനമായ വിഷയം ഡാക്യുമെൻററി ഫിലിമുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഗവർമ്മെണ്ട് വളരെ ശക്തിയായി നിയമം കൊണ്ടുവന്ന് ഡാക്യുമെൻററി ഫിലിമുകൾ കാണിച്ചാൽ മാത്രമേ സിനിമാകൊട്ടകക്കു ലൈസൻസു കൊടുക്കുകയുള്ളുവെന്ന് നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിന്നു വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ നിർബ്ബന്ധം ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് ഗവർമ്മെണ്ടു പറയുന്നത്. ജനങ്ങൾക്ക് അറിവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഫിലിമുകൾക്ക് ഈ നിർബ്ബന്ധം ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അല്പം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിർബ്ബന്ധം കൂടാതെ ഈ ഡാക്യുമെൻററി ഫിലിമുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ എന്തുകൊണ്ട് തീയേററർ ഉടമസ്ഥന്മാർ തയ്യാറാകുന്നില്ല ? ഒരു ഭാഗത്ത് ഗവർമ്മെണ്ട് നിർബ്ബന്ധം പിടിക്കുന്നു. മറുഭാഗത്ത് സിനിമാശാലക്കാർ അതിനെ അങ്ങേ അററം എതിർക്കുന്നു. ഗവർമ്മെണ്ട് എന്നും സിനിമാശാലക്കാരെന്നുമുള്ള രണ്ടു കൂട്ടരെ കൂടാതെ പൊതുജനങ്ങളെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ കൂടി ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. അവരുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്, നിലപാട് എന്താണ എന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ന്യൂസ് റീൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ സിനിമ കാണാൻ പോകുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു ഒഴിവുസമയമാണ്. അധികമാളുകൾക്കും പുറത്തുപോയി ഒരു ബീഡിയൊ സിഗരററൊ വലിച്ചിട്ടു വരാനും ഒരു ചായ കടിച്ചിട്ട് വരാനും മററുമുള്ള സമയമാണ് അതു്. തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ന്യൂസ് റീലായിരിക്കും. കുറച്ചു താമസിച്ചു കേറിയാലും മതിയെന്നുള്ള വിചാരത്തിലാണ് ആളുകൾ വരുന്നത്. ജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കൗതുകവുമില്ലാത്ത ന്യൂസ് റീലുകൾ ജനങ്ങൾ കാണാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത, വെറുക്കുന്ന ന്യൂസ് റീലുകൾ കാണിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നാണ് സിനിമാശാലക്കാർ പറയുന്നത്. അതല്ല, നിങ്ങൾ കാണിച്ചുതന്നെ തീരണം എന്ന് ഗവർമ്മെണ്ട് ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നു. കാണാൻ കൊള്ളാവുന്ന, ജനങ്ങൾ കാണാൻ കൊതിക്കുന്ന നല്ല ഡാക്യുമെൻററി ഫിലിമുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ടു ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിർബ്ബന്ധം ആവശ്യമാകുമായിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ ഡാക്യുമെൻററി ഫിലിമുകളുടെ സ്വഭാവമെന്താണെന്ന് ഒന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. മന്ത്രി ഒരിടത്തു വന്നിറങ്ങുന്നു. ഒരു നേതാവ് മന്ത്രിയെ ഹാരമണിയിക്കുന്നു. മന്ത്രി ഒരു കക്കൂസോ ചായക്കടയോ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ ഡാക്യുമെൻററികൾ. ഇതെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസപ്രധാനമായ ഫിലിമുകളാണെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ തിയേറററിന്നു പുറത്തുപോയി നില്ക്കുന്നത്. നേരേ മറിച്ച് ജനങ്ങൾ കാണാൻ കൊതിക്കുന്ന എത്രയോ സ്ഥലങ്ങളും കാര്യങ്ങളും ഈ ലോകത്തുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തുതന്നെയുണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിൽ ഉറുപ്പിക ചെലവുചെയ്ത്

ആളുകൾ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ ആളുകൾക്ക് അത്രമാത്രം ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് വമ്പിച്ച തുകകൾ ചെലവ് ചെയ്ത് യാത്രക്ലേശമൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കണ്ടമാനം പണം ചെലവുചെയ്തു ചുററിക്കറങ്ങി സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ കഴിവില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു അതെല്ലാം പടത്തിലെങ്കിലും ഒന്നു കണ്ടാൽ മതിയെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടാകും. അത്തരം പടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു കാണിക്കാനൊ കാണാനൊ ആരേയും നിർബ്ബന്ധിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. അതൊന്നും ചെയ്യാതെ തിയേററിന്നകത്തിരിക്കുന്ന ആളുകളെ പുറത്തേക്കോടിക്കുന്ന ഫിലിമുകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ സിനിമാശാലക്കാരെ ഞെരുക്കുന്നതിന്റെ ന്യായം മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിർബ്ബന്ധം വയ്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഇന്നത്തെ ഡാക്യുമെൻററി ഫിലിമുകളുടെ സ്വഭാവം ഒന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഡാക്യുമെൻററികളേ ആവശ്യമില്ലെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനല്ല ഞാൻ. നല്ലതരം ഡാക്യുമെൻററി ഫിലിമുകൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ഗുണകരമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സിനിമാശാലക്കാർ യാതൊരു തടസ്സവുംകൂടാതെ അവ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാത്തപക്ഷം ഡാക്യുമെൻററികൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചുതന്നെ തീരണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധം പിടിക്കുന്നതു തെററാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ആർക്കും വേണ്ടാത്ത പടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ബലാൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം കൈവെടിഞ്ഞിട്ടു ആളുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന നല്ല പടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭരണകക്ഷിയുടെ പാർട്ടിപ്രചരണത്തിന്നു വേണ്ടിയായിരിക്കരുത് ഡാക്യുമെൻററികൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. പ്രൈം മിനിസ്റററോ പ്രസിഡെണ്ടോ വരുന്നതിനേയും പോകുന്നതിനേയും മററും കാണിക്കുന്ന പടങ്ങളെയല്ല ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. അതെല്ലാം കാണിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ മൂല്യം എന്തെന്നുകൂടി നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രൈം മിനിസ്ററർ കോൺഗ്രസ് പ്രചരണം നടത്തുന്നതിനെയെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ ആളുകളുടെ തലയ്ക്കുകെട്ടിവയ്ക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഇന്ന് ഗവർമ്മേണ്ട് നിർമ്മിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡാക്യുമെൻററികളെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ അധികവും ഗുണമില്ലാത്തതായാണ്. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ മൂല്യം വകവച്ചുകൊടുക്കാവുന്ന ഫിലിമുകൾ വളരെ വളരെ ചുരുക്കം. അധികവും പ്രചരണത്തിന്നുള്ള ഫിലിമുകളാണ്, ഭരണകക്ഷിയുടെ പാർട്ടിപ്രചരണത്തിന്നുള്ള ഫിലിമുകൾ, അതാണ് ആളുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്, തിയേററർ ഉടമകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് ഈ നിർബ്ബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് നിർബ്ബന്ധം ആവശ്യമായിവന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് അന്വേഷിച്ച് അതിന്നു പരിഹാരം കാണാൻ ഗവർമ്മേണ്ട് ശ്രമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ്.

"ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പററിയാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത്. അതിനെപ്പററി സെലക്ററ് കമ്മിററിയിൽ വലിയ വാദപ്രതിവാദമുണ്ടായി. അപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി റൂളുകളുണ്ടാക്കുമ്പോൾ കുഴപ്പമൊന്നുമുണ്ടാകാതെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഉറപ്പുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിലവിലിരിക്കുന്ന റൂളുകളിൽ പല ന്യൂനതകളുമുണ്ട്. അതു മാറേറണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. തീപിടിക്കാത്ത ഫിലിമുകളാണ് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പഴയ റൂളുകളിൽ ഫിലിമുകളെ തീപിടിക്കുന്ന സാധനമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളത് മാററിയിട്ടില്ലാത്തതുനിമിത്തം ഇന്ന് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു കാരണമായിരിക്കുന്നു. തീപിടിക്കാത്ത സാധനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വന്നതിന്നു ശേഷവും തീപിടിത്തത്തെ സംബന്ധിച്ച് സർട്ടിഫിക്കേററ് വാങ്ങുന്നതിന്ന് സിനിമാശാലക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാലുപിടിക്കണമെന്നാണ് വച്ചിരിക്കുന്നത്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സിനിമാശാലകൾ മുഴുവൻ ചില കുത്തകക്കാരുടെ കൈവശമാണ്. മററാരും സിനിമാശാലകൾ തുറക്കാതിരിക്കാൻ അവർ കിണഞ്ഞ് പരിശ്രമിക്കും. എന്റെ സ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യംപറയുകയാണെങ്കിൽ മുപ്പതിനായിരം ആളുകളുള്ള നാട്ടിൽ ഒരേ ഒരു സിനിമാശാലയേ ഉള്ളൂ. പ്രബലനായ ഒരു കോൺഗ്രസ്സുകാരനാണ് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. മററു പലരും പുതിയ തിയേററുകൾ തുറക്കാൻ ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെയെല്ലാം ഈ കോൺഗ്രസ്സുമുതലാളി തന്റെ സ്വാധീനം ഉപയോഗിച്ചു തകർക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ നാട്ടിൽ വേറെ ആർക്കും സിനിമാശാല തുറക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു നിലയാണ് ഇന്നുള്ളത്. ലൈസൻസ് കൊടുക്കുമ്പോൾ മുൻപരിചയം വേണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കിവച്ചിരിക്കുന്നത് കുത്തകമുതലാളിമാരുടെ

കൈയിൽതന്നെ ഈ വ്യവസായം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കണക്കില്ലാത്ത അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത് നല്ലതല്ല. കൈക്കൂലിയും അഴിമതിയും സേവയും പക്ഷപാതവുമെല്ലാം ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ടെന്നുള്ളത് മന്ത്രിമാർപോലും സമ്മതിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കൂടുതൽ അധികാരം കൊടുക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ കൈക്കൂലിക്കും അഴിമതിക്കും സൌകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കൂടുതൽ അധികാരം കൊടുക്കാതെ, അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരടങ്ങിയ ഒരു ബോർഡ് അന്വേഷണം നടത്തി ആ ബോർഡിന്റെ ശിപാർശപ്രകാരം ലൈസൻസ്സ് കൊടുക്കുകയോ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ലൈസൻസു കൊടുക്കുമ്പോൾ ലൈസൻസിനു അപേക്ഷിക്കുന്ന ആളുടെ പദവി (status) നോക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. എന്താണ് ഈ പദവി ? ഇന്ന് പണമാണ് പദവിയുടെ മാനദണ്ഡം. പണക്കാരനാണെങ്കിൽ അവൻ അറുകൊലപാതകിയായാലും ശരി അവന്, പദവിയുണ്ട്, യോഗ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ട്. അതാണ് ഇന്നത്തെ നില. പണമില്ലാത്തവൻ എത്ര യോഗ്യനായാലും അവന് സ്ഥാനമില്ല. കൊച്ചിയിൽ ഞാൻ ഒരു കേസിൽ സാക്ഷിയായി പോയിരുന്നു. അപ്പോൾ വക്കീൽ എന്നോട് ചോദിച്ചു അവിടത്തെ വലിയ ആളാരാണെന്ന്. ഞാൻ പറഞ്ഞു കൽപണിക്കാരൻ ഗോവിന്ദനാണെന്ന്. ആ ഉത്തരം ആർക്കും അത്ര പിടിച്ചില്ല കാരണം ഗോവിന്ദൻ യോഗ്യനാണെങ്കിലും തൊഴിലാളിയായിപ്പോയി, മുതലാളിയല്ല. അതുകൊണ്ട് പദവിയെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഇന്ന് പണമാണ്. പദവിയും മുൻപരിചയവും നോക്കി ലൈസൻസു കൊടുക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെ കുത്തകക്കാരുടെ കൈയിൽനിന്ന് സിനിമാവ്യവസായം ഒരു കാലത്തും വിട്ടുപോകാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയെന്നാണ് ചുരുക്കം. സെലക്റ്റ് കമ്മിററിയിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് വാദപ്രതിവാദമുണ്ടായി. അപ്പോൾ മന്ത്രി പറഞ്ഞു മര്യാദക്കാരനാണോ എന്നു നോക്കണമെന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളുവെന്ന്. എന്നാൽ പിന്നെ അതങ്ങു തെളിച്ചു പറഞ്ഞുകൂടെ ? കക്കാത്തവനാണോ, കൊലപാതകം ചെയ്യാത്തവനാണോ, ജെയിലിൽ പോകാത്തവനാണോ എന്നെല്ലാം നോക്കുന്നതുകൊണ്ട തരക്കേടില്ല. അതു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ആരും ആക്ഷേപിക്കുമായിരുന്നില്ല. നേരമറിച്ചു സിനിമാശാലകൾ നടത്തുകയെന്നത് കുത്തകക്കാർക്കും സ്വാധീനമുള്ള കോൺഗ്രസ് മുതലാളിമാർക്കും മാത്രമുള്ള ഒരു അവകാശമാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണിതെല്ലാം. അതെല്ലാം എടുത്തുകളയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. സാധാരണ ആളുകൾക്ക്, വലിയ പണക്കാരല്ലാത്ത ആളുകൾ ഒത്തുചേർന്ന് സിനിമാശാല തുറക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് സിനിമ നടത്താനുള്ള സൌകര്യം കിട്ടണം. അത്തരം ശ്രമങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. കുത്തക അവസാനിപ്പിക്കാൻ അതു് ആവശ്യമാണ്.

" സിനിമ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരവും കലാപരവും സാമൂഹ്യവുമായ പുരോഗതിക്കു ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമോപാധിയാണെന്നുള്ളതിന് തർക്കമില്ല. ആളുകൾ ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ ചീത്തക്കാര്യങ്ങളിലേർപ്പെട്ട് നശിക്കാനിടയാകാതെ നല്ല നല്ല കാര്യങ്ങൾ കണ്ടുപഠിക്കുന്നതിനും അതിൽ അഭിരുചി വളർത്തുന്നതിനും പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഉത്തമചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടാവുകയില്ല. അതല്ലെങ്കിൽ സിനിമാശാലക്കാരെ നിർബ്ബന്ധിക്കാതെ മററു കാര്യങ്ങളെല്ലാം തൃപ്തികരമാണോ എന്നു മാത്രം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ലൈസൻസു കൊടുക്കണം. ഇവിടെ പല നല്ല ഭേദഗതികളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ബില്ല് പാസ്സാക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. "

11-25 a.m. Sri P. G. MANICKAM :—" மதிப்பிற்குரிய உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, சினிமா ரெகுலேஷன் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அநேக அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தபடி சினிமாவானது மேல்நாடுகளிலே பிரசாரத்திற்காகத் தான் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நமது இந்தியாவிலே அது ஒரு வியாபாரமாக உபயோகப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் எப்படிப்பட்ட வியாபாரம் என்றால், காதல் உணர்ச்சிகளை உண்டாக்கக்கூடிய வியாபாரமாகத் தான் நடைபெற்று வருகிறது. இந்தக் காலத்திலே சினிமாப் பார்ப்பவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அது கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, நகரமாக யிருந்தாலும் சரி ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும்

1st April 1955] [Sri P. G. Manickam]

மாதம் குறைந்தது ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் சராசரியாக இதற்கு வரியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த அளவில்தான் இன்று இந்த சினிமா வளர்ச்சியானது ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே அரசாங்கத்தார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் இப்பொழுதுதெல்லாம் நடைபெறும் சினிமாப் படங்களில் அநேகமாக காதல் உணர்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடிய கதைகளை அதிகம் இல்லாதபடிக்கும், கூடுமான அளவு அறிவு வளர்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடிய சினிமாப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்குமான விதிகளை அமைக்கவேண்டும். இதில் சென்ஸார் போர்டும் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். மற்ற நாடுகளில் வேறு சில துறைகளில் இதை உபயோகித்தாலும்கூட, நம் இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் அறிவு வளர்ச்சிக்கானத் துறையில் ஈடுபடுவதற்கான முறைகளைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படியும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

" சினிமாக்களை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவது நல்லது. அப்படி எடுத்து நடத்துவதற்கு முடியவில்லையானாலும், சினிமாப் படங்களை உற்பத்திச் செய்பவர்களை இம்மாதிரியான அறிவு வளர்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடிய படங்களையாவது எடுக்கும்படியாகச் செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

" அடுத்ததாக, கிராமங்களிலே இந்த சினிமா நடக்கும் விதத்தைப் பற்றி சில முக்கியமான விஷயங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதாவது கிராமங்களிலே சினிமா நடக்கிறதில், ஒரு அரைமணி நேரத்திற்கு அறிவு வளர்ச்சிக்கான அல்லது நாட்டின் அபிவிருத்தியைத் தெரிவிப்பதற்கான படங்களை சர்க்கார் எடுத்து, அதை முன்னர் காண்பிக்க வசதி செய்ய வேண்டும். அப்படி எடுக்கக்கூடிய படங்களில் முக்கியமாக சர்க்கார் ஐந்து வருஷத் திட்ட சாதனைகளைக் காண்பிக்கலாம். அப்படியும் இல்லாவிட்டால், இப்போது கிராமங்களிலே விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ள சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஆகியவைகளை காண்பிக்க முயற்சி எடுக்கலாம். இதற்கு முக்கியமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி யெல்லாம் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகத் தெரிவிப்பதில்லை. இப்படியெல்லாம் விஸ்தாரமாக அரை மணி நேரப் படங்கள் எடுத்தால் ஜனங்களும் ஐந்து வருஷத் திட்டமென்றால் என்ன என்பதை நன்கு தெரிந்துக் கொள்ளுவார்கள். இப்போது இம்மாதிரியான திட்டங்களுக்கு மக்கள் சரியான ஆதரவு கொடுக்கவில்லை என்று சில இடங்களில் கூறப்படும் குறைகளும் இருக்காது. ஜனங்களுடைய ஆதரவுக்கு தகுந்தபடி பிரசாரத்திற்கான படங்களை நாம் எடுக்கவேண்டும்.

" அடுத்ததாக, நம்முடைய சுகாதார வசதிகளைக் கவனிக்கவேண்டும். கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் சுகாதார வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு சுகாதார அபிவிருத்திக்கான பிரசாரப் படங்களை காண்பிக்கலாம். மேல்நாடுகளில் சுகாதார வசதி அதிகரித்திருப்பதால், ஒவ்வொருவரும் சராசரியாக 40 வயது, 60 வயது வரையில் உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய நாட்டிலே சராசரி 22 வயது என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன ? சுகாதார வசதிக் குறைவு என்பது நன்கு விளங்கும். ஆகவே மக்கள் சுகாதாரமாக எந்த முறையில் இருக்கவேண்டும், எப்படி வாழ்ந்தால் அதிக நாட்கள் உயிருடன் வாழலாம் என்பதைப் போன்ற சுகாதார அபிவிருத்திப் படங்கள்மூலம் கிராமங்களில் பிரசாரம் செய்வதற்கான வசதிகளை உண்டாக்க வேண்டும்.

" அடுத்தபடியாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப் பற்றி எவ்வளவோ பேசுகிறோம். அதற்காக இப்போது ஒரு **Department** கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்திய சர்க்காரும் கூட தீண்டாமையை வேரோடு ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தீண்டாமையை ஒழிக்க, ஆலயப் பிரவேச சட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் ஆகியவை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றைப்பற்றி மக்களிடையே தகுந்த பிரசாரம் செய்யப்பட்டதா என்றால் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, சினிமா மூலமாக

[Sri P. G. Manickam] [1st April 1955

அதற்குரிய பிரசாரங்கள் நடத்தினால், தீண்டாமை ஒழிய மிகச் சாதகமாகவும், அதுவே ஒரு முக்கியமான சாதனமாகவும் இருக்குமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.'

" இப்போது முதியோர் கல்விக்காக பல் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் அதனால் முதியோருக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும். ஏற்படவில்லை. ஆங்காங்கு பார்த்தால் இந்த முதியோர் பள்ளிக்கூடங்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதற்கு செலவிடும் பணத்தை, சர்க்கார், **film** எடுக்க செலவழித்து, அந்த **film**-களின் மூலமாக முதியோர் அறிவு வளர்ச்சிக்கான வசதிகள் செய்வார்களேயானால், அதாவது நான் முன்பு சொன்ன பிரகாரம், இந்த **film**-களை சினிமாக்களில் அரை மணி நேரம், கிராமப்புறங்களில் காண்பிப்பதற்கு வசதி செய்வார்களேயானால், நல்ல விதத்தில் பணம் செலவழித்ததாகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் சொற்பொழிவை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

11-30 a.m. * Sri V. R. NAGARAJAN :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I am not much of a cinema-goer nor am I a hater of cinemas. So, I have no bias this way or that way. I am not either on the side of the cinema proprietors or exactly on the side of the Government. I would only attempt to say a few words about my own thoughts about the matter.

" Sir, the nature of the films exhibited has more or less changed now as we see many things are changing in the country. With the advent of freedom and with our schemes for all round development of the country's resources, there is specific need for ensuring that only quality films are shown in the land. Generally in our cinemas, we see love stories take the upper hand. This fact has been pointed out by one of my hon. Friends. That is true. Love has a place in life. But it is not the whole of our life and, therefore, it should not be necessary for 75 or 80 per cent of the films that we see to-day to be based on love stories. Then, scenes showing dacoities committed by armed gangs and scenes of shooting by men armed with guns and revolvers and other kinds of horrible scenes are being shown. At times they make the conscience of people who see them rebel; some people shed tears as they are not able to control their emotions. Of course, this may be attributed to weakness on the part of the cinema-goer himself. But still we will have to see that cinemas do not go to the extent of spoiling or agitating the minds of persons who are just normal or slightly below normal and who cannot maintain their balance of mind. Sir, one of my friends, Mr. K. T. Raju was saying that many of the documentaries merely showed pictures of leaders of countries, their visits, etc. He took exception to this. But I think the other way. It is only persons and personalities that are more important than mere natural scenery and landscapes. If anything is going to remain permanent in life and if anything is going to be really useful to mankind for centuries, it is the good work done by men and women and not merely pictures depicting the beauties of Nature. Our documentary films show the visits of our great leaders to places of importance. We see pictures of our President and our Prime Minister and our Chief Ministers of States. There is nothing wrong in it. Such films will have to be

shown more and more to the people, especially to those who live in the countryside. Our people are most illiterate. They are so ignorant that they do not know who our rulers are. For example, if we go to the countryside and ask the people who our rulers are, I am sure 95 per cent of them will make a mistake. I had myself some experience of these during the war-time. During the war years, I was in charge of war propaganda and I used to put such questions to the villagers whom I had occasion to visit. I used to ask, just to know how far they had understood the work of the administration, who were ruling us then—whether they were the English or the German or the French. As I expected, they said it was the Germans that were ruling us. In my taluk at least that was the typical answer. I used to tell them that it was anticipating things, that it was not so and that the English were ruling us. I also used to tell them that we were thirsting for our own freedom and that it would come very soon. It was one of our slogans in those days that we could get peace only through Victory and also freedom only through Victory. Now we are free. The common people must know who our rulers are. They must know our great men. There is need to show them pictures of scientists, great dramatists and men who are great in other walks of life.

" Then, Sir, documentary films need not be shown for long. Those who go to cinemas go with a definite object. They want to see the film that has been advertised. They want to see the advertised film and they will be yearning to see it the moment they reach the theatre. So, the maximum may be fixed at half hour and it is not necessary to show them for more than thirty minutes.

" Sir, some hon. Members were saying that no conditions should be laid down for the exhibition of such documentaries, that people must be given full discretion to show them or not to show them and so on. If that is done, Sir, we will be encouraging the profit motive in men. The cinema proprietors would enrich at our expense. The documentaries must be compulsorily exhibited. As far as our country is concerned, films need to be morally toned up. The nature of films has considerably changed and it is not so as it was in former times. I am quite in agreement with the principles underlying the present Bill and I commend it to the House for its acceptance."

Sri M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, before we proceed with further discussion on the motion, I would request the Hon. the Leader of the House to give the programme of the House for to-day and tomorrow."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the Business Advisory Committee has just met and its suggestion is that we may finish consideration of this Bill and also the Presidency Small Cause Courts (Amendment) Bill to-day. Tomorrow, we shall take up first the Sales Tax (Amendment) Bill relating to tobacco and then the resolution regarding inclusion of agricultural property also for the purpose of calculating the estate duty and

finally the Chatram Funds Diversion Bill. I hope we will finish consideration of all these and pass them tomorrow itself. We shall sit tomorrow from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. and then in the evening from 3 to 6. That is all the business for this sitting and after finishing it we adjourn. I hope I shall have the co-operation of hon. Members in pushing through this business in time.''

11-37 a.m. * SRI T. SHANMUGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சினிமா மசோதாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சினிமாக்களிலே **News reel** காட்டவேண்டியது கட்டாயம் இல்லை என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டார் தீர்மானித்து விட்ட பிறகு, இந்த **Bill** இந்த சபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சினிமாக்களில் காட்டப்படும் **News reel**-களில் எப்போது பார்த்தாலும் காங்கிரஸ் பிரசாரமாகவே இருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். தினமும் நேரு வருவது, ராஜேந்திரபிரசாத், ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள் தோன்றுகிற **News reel**-தான் காட்டப்படுகிறது. இந்த **News reel**-ஐ சினிமாப் படம் முடிந்த பிறகு கடைசியில் காட்டுவார்களேயானால், இந்தப் படங்களை பார்க்க ஒரு ஆள்கூட இருக்கமாட்டான் (சிரிப்பு) ஆகவே தான், சினிமா மாலை $6\frac{1}{4}$ மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றால், $6\frac{1}{4}$ மணியிலிருந்து ஒரு அரைமணி நேரம் இந்த **News**-ஐ காட்டி விடுகிறார்கள். **News** காட்டட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லா கட்சிகளுடைய **News**-ம் காட்டப்படவேண்டும். இப்போதோ, காட்டப்படுவதெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி **News**-ஐ தவிர, வேறொன்றும் காண்பிப்பதில்லை. அரசியல் கட்சிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அந்த கட்சிகளைப் பற்றிய **News** எத்தனையோ இருக்கின்றன. குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எத்தனையோ மகாநாடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பார்த்தால் மிகவும் பிரமாதமாக இருக்கும். லட்சக்கணக்கான மக்கள் அதை விரும்புகிறார்கள். இப்போது நடக்கப்போகிற மகாநாட்டிற்கு நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்து பார்க்கவேண்டும். அவர் வந்து பார்த்தால் நிச்சயமாக அந்த காட்சிகளை திரையிடும்படி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு (சிரிப்பு). இதைப்போல் மற்றும் பல கட்சிகளின் மகாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளும் **News** ஐட்டங்களில் காட்டப்படவேண்டும். இந்த மாதிரியாக **News** சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பொதுவாக எல்லா கட்சி **News**-ம் காட்டப்படவேண்டுமே தவிர, ஒரே ஒரு கட்சி **News** மட்டும் காட்டுவது என்பதாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

" அடுத்தபடியாக இந்த **Censor Board**ல் வெட்டுபவர்கள் மிகவும் மோசமாகயிருக்கிறார்கள். நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் வெட்டிவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக ஒன்று பாருங்கள். ஏதோ ஒரு படத்தில் ' ஆஸ்திகம் எது, நாஸ்திகம் எது ' என்ற பாட்டை, அந்த சினிமா கதை எழுதியவர்கள் கொண்டுவந்தார்கள். ஆஸ்திகம் எது, நாஸ்திகம் எது என்று மக்களுக்கு தெரியவேண்டுமா, வேண்டாமா ? நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். ஆஸ்திகமெது, நாஸ்திகமெது என்று சொல்வது தப்பாம். ஆகையினால் அங்கே வெட்டுபவர்கள் அந்தப் பாட்டை சினிமாவில் வெட்டிவிட்டார்கள். சினிமாவில் வெட்டினார்களே ஒழிய, அந்தப் பாட்டு ஊரெல்லாம் பாடப்படுகிறது. **Gramaphone record**-களில் வந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் தடுக்கவில்லை. சொர்க்கவாசல் என்ற படத்தில் அந்தப் பாட்டு வரக்கூடாது என்று வெட்டியிருப்பதில் ஏதாவது பொருள் இருக்கிறதா என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" இது எல்லாம் ரொம்ப முக்கியமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் அது நாம் செய்யக்கூடிய வேலையல்ல. **Parliament** சட்டம் செய்து இந்திய அரசாங்கம் நியமிக்கிற **Censor Board** செய்யவேண்டிய விஷயம். ஆகவே அதைப் பற்றிப் பேசி பிரயோஜனமில்லை. பேசுவதும் பொருத்தமாக இருக்காது.

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

இந்த Bill-ஐ பொருத்தவரையிலும், நமது சட்ட சபைக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை வைத்து என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைத்தான் பரிசீலனை செய்யலாம்."

SRI T. SHANMUGAM :—" கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நான் மிகவும் நன்றி செலுத்துகிறேன். நமக்கு, நம் நாட்டில் நடக்கிற சினிமாவில், இதைக் காட்டாலாம், இதைக் காட்டக் கூடாது என்று சொல்லுவதற்கு அதிகாரமில்லையே என்றுதான் வருந்துகிறேன். இதற்காகத்தான் நம்முடைய நாடு நமக்கு வேண்டும். பிறர் வந்து நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். நமக்கு சரி என்று படுவதை நாம் செய்ய முடியவில்லையே என்றுதான் நான் வருந்திச் சொல்லுகிறேன்."

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM :—" மத்திய சர்க்காரை 'பிறர்' என்று நினைப்பதுதான் தவறு என்பது எங்களுடைய கருத்து. ஆகவே அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI T. SHANMUGAM :—" நாம் நமது நாட்டில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல அதிகாரம் இல்லையே என்பதற்காக வருந்துகிறேன் என்றுதான் முன்னமே சொன்னேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் அந்த உரிமை வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். இந்த சின்ன சினிமா விவகாரத்தில்கூட நமக்கு உரிமை இல்லாமல், மத்திய சர்க்கார் தலையிடுவது என்றால் இது ஒரு வெட்கப்படவேண்டிய சமாசாரம்தான். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் இதில் எல்லாம் தலையிடக்கூடாது என்று இனிமேலாவது நம் அரசாங்கம் ஒரு தீர்மானம் போட்டு,அவர்களுக்கு அனுப்பி, ' எங்களுக்கு வேண்டியதை எல்லாம் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம். நீங்கள்தான் அனேக வரிகளை எடுத்துக்கொண்டு போகின்றீர்களே ' என்று எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் இனிமேலாவது, சினிமாவில் எல்லா கட்சிகளின் News-ம் காட்டவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்கே News reel உரியதாக கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-44 a.m.
பொறுக்கு கமிட்டி நியமித்து, விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு, சபையின் முன்பு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்கு கமிட்டியின் முன்பாக, சில சினிமா கொட்டகை நடத்துபவர்களும், படம் பிடிப்பவர்களும் கூட, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக சாட்சியம் அளித்தார்கள். கொட்டகை நடத்தக்கூடியவர்கள், அவர்கள் சாட்சியத்தில் தாங்கள் லைசென்சு வாங்குவதற்கு வருஷா வருஷம் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. எத்தனை அதிகாரிகளிடம் தாங்கள் செல்லவேண்டியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி அவைகளுக்கு சர்க்கார் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்றும், தாங்கள் அதிக சிரமமில்லாமல் கொட்டகை நடத்த வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த கஷ்டங்களுக்கு சர்க்கார் செவி சாய்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது இந்த மசோதா இருக்கக்கூடிய அளவில் பார்த்தால் அதற்கு நேர் முறணாக இருக்கிறது என்று அஞ்சவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவை சபையின்முன் சமர்ப்பிக்கும்போது, மோட்டார் சட்டத்தில், மோட்டார் லைசென்சுகள் வழங்க என்னென்ன விதிகள் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவோ, அவற்றை அனுஷ்டித்து இந்த மசோதாவை திருத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

" நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், மோட்டார் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்றால் அதில் எவ்வளவோ சிரமம் இருக்கிறது என்று. சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கைகள் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்படாமலிருப்பதால்

[Sri S. Ramalingam] [1st April 1955

அந்தச் சட்டத்தை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக யுத்த காலத்தில் மோட்டார் ப்ளீட் ஓனர்ஸ் அதாவது 15 அல்லது 20 பஸ் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களைத்தான் ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் திட்டம் வைத்திருந்தார்கள். அதன் பிறகு தனி நபர்களுக்கும் சிறிய பஸ் முதலாளிகளுக்கும் சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்றும் ஒன்றிரண்டு பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்தார்கள். அதையும் மாற்றி 15 அல்லது 10 பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இப்பொழுது மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் சர்க்கார் மோட்டார் பஸ்கள் விஷயத்தில் அடிக்கடி விதிகளை மாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் முதலாளிகள் எவ்வளவோ கஷ்டமடைகிறார்கள். அதைப்போலவே இருக்கிறது சினிமா கொட்டகைக்காரர்களையும் பார்ப்பது. ஆனால் இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகப் பார்ப்பதில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மோட்டார் லைசென்ஸ் கொடுப்பது என்றால் அது பொது மக்களுடைய உயிர் சம்பந்தமானது. அதில் பொது மக்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதிலும் பல கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஆட்சேபித்து மோட்டார் பஸ் சொந்தக்காரர்களும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய பல உத்தரவுகள் ஹைக்கோர்ட்டில் செல்லாது என்றும் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக சட்ட சபையில் திருத்தங்கள் கூட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே முறையில் தான் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் லைசென்ஸ் முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல.

"சினிமாவுக்கு லைஸென்ஸ் issue பண்ணும் விஷயத்திலும் அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின் மூலமாக கலெக்டர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில் பலவித கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறார்கள். 'The int rest of the public genera'ly' என்று ஒரு விதமான கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதில் எந்தவிதமான நிர்ணயமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. பொது மக்களுடைய நன்மை எது என்று எந்த விதமாக வேண்டுமானாலும் அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். பொதுவாக பொது மக்களுக்கு நன்மை விளைவிக்குமோ விளைவிக்காதோ என்று அர்த்தம் செய்துகொண்டு லைசென்ஸ் கொடுக்க மறுத்துவிடலாம். அடுத்தபடியாக 'the status and previous experience' என்று இருக்கிறது. குறிப்பிட்டவர் லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டால் அவருக்கு status சொத்து மதிப்பு என்ன, சுமார் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்படியாக இருக்கும். அவர் சொத்து மதிப்பு இல்லாமல் ஏழையாக இருக்கலாம். இங்கு status ஐப் பற்றி நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கொட்டகைக்காரன் தன்னுடைய தொழிலை நடத்தும்போது அதிலுள்ள லாப நஷ்டத்தை அவனே அனுபவிக்கிறான். மனுதாரருடைய முன் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி பார்த்து நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கலெக்டர் எந்த விதமாகவும் அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். 'And the previous experience of the applicants should be considered' என்று இருக்கிறது. மற்றொன்று 'the possession by the applicant of other places, if any, licensed under this Act' என்று இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் 'previous experience' என்றும் மற்றொரு பக்கத்தில் பழக்க வழக்கம் இல்லாத இடங்களில் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு விதிகளுக்குள்ளேயே வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு வித அர்த்தம் இருப்பதால் கலெக்டர் பல விதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தனக்குத் தோன்றிய பிரகாரம் கலெக்டர் அர்த்தம் செய்துகொண்டு அதன்படி இந்த விதியை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவார்கள். தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் ஒரு மாதிரி அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டர் வேறு விதமாக அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஒருவர்

1st April 1955] [Sri S. Ramalingam]

பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்றும் மற்றவர் பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். முன் பழக்கம் இருந்தால் அவர் சினிமாத் தொழிலை நன்றாக நடத்த முடியும் அதனால் அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று அர்த்தம் செய்துகொண்டு அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம். ஆகவே சப் க்ளாஸ் 'பி'க்கும் சப் க்ளாஸ் "எப்"க்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரே விதியில் இரண்டு வித அர்த்தம் இருக்கிறது. இதனால் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். ஏற்கனவே சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் கமிட்டியின் முன்பாக வந்து தங்களுடைய கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னதற்கு அதற்குத் தகுந்த பரிகாரம் தேடிக்கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விதிகளைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு இக்கட்டு ஏற்படுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"அடுத்தபடியாக, அப்ருவ்ட் பிலிம்ஸ் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் எவ்வளவோ படங்களை 'அப்ரூவ்ட் பிலிம்ஸ்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் 'டாகுமெண்டரி பிலிம்ஸ், எடுகேஷனல் வாலியு பிலிம்ஸ், ஸைசன்டிபிக் பிலிம்ஸ்.' இம்மாதிரி படங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட படங்கள் அப்ரூவ் செய்யப்பட்டால் அவைகளை கட்டாயமாகக் காட்டச் சொல்லுகிறார்கள். 2,000 அடி படமோ அல்லது மொத்த நேரத்தில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியோ அந்தப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. லைசென்ஸ் கண்டிஷனில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் இந்த மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபொழுதே இதைப்பற்றி நாங்கள் ஆட்சேபித்தோம் கட்டாயப் படுத்தி படங்களை காட்டச்சொல்லக்கூடாது என்று. சினிமா கொட்டகைக் காரர்களை நாம் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்றும் இப்படிப்பட்ட படங்களை அவர்களாகவே முன் வந்து காட்டவேண்டும் என்றும் சொன்னோம். கண்டிப்பாக காட்டவேண்டும் என்று சினிமா கொட்டகைக்காரர்களை நாம் வற்புறுத்தக்கூடாது. அவர்களாகவே முன்வந்து காண்பிப்பதற்கு அந்தப் படங்கள் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கொட்டகைக்காரர்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து படங்களை வாங்கி ஓட்ட முற்படுவார்கள். பல இடங்களில் நல்ல படங்களே கிடைக்காமல் கொட்டகைக்காரர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நல்ல படங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் அநேகம் இடங்களில் நஷ்டம் அடைவதாக இருக்கிறது. அதனால் சினிமா கொட்டகைக்காரர்களுக்குப் படங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் சர்க்கார் லாபத்தை உத்தேசித்து அவர்களுக்கு படங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது. பொது மக்கள் விரும்பும் படங்களைத்தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நல்ல படங்களாக இருந்தால் கொட்டகைக்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த நலனை உத்தேசித்து லாபம் சம்பாதிக்க அவர்கள் தாங்களே வாங்கி ஓட்ட முன் வருவார்கள். சட்டத்தை கட்டாயமாக்காமல் கொட்டகைக்காரர்களை சமாதானப்படுத்தி அவர்களுக்கு நியாயமாகச் சொல்லி அவர்களை படங்களை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி தாங்களாகவே படங்களை வாங்கி ஓட்டச் சொல்லவேண்டும். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய சக்தி சர்க்காருக்கு இல்லை. ஏனென்றால் படங்களில் ஏதோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை மக்கள் விரும்பவில்லை. அதனால்தான் சர்க்கார் கொட்டகைக்காரர்களின்மேல் படங்களைத் திணிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதைத் தவிர சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் வந்து சொன்னபோது படங்களுக்கு அதிகப்படியான கூலி வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும் அதை எவ்வளவு குறைவாகக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைவான ரேட்டில் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். ஆனால் அந்த அதிகாரம் இந்த சர்க்காருடைய கையில் இல்லை. அந்த அதிகாரம் யார் கையில் இருக்கிறது என்றால் அது மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன ரேட் விதிக்கிறார்களோ அந்த ரேட்டையே முதலாளிகள் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில்

என்ன நடக்கிறது என்றால் வெளியூர்களில் முதலாளிகள் படத்தை வாங்கி பெட்டியில் வைத்து விடுகிறார்கள். எப்பொழுது அந்தப் படங்களை திருப்பி அனுப்பவேண்டுமோ அதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக அதை எடுத்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். படங்களை ஓட்டுவது இல்லை. இதிலிருந்து சர்க்காருக்குப் பணம்தான் முக்கியமாக தேவை இருக்கிறது என்று தோன்றுகிறதே தவிர படங்களை காட்டப்படவேண்டும் என்பதில் சர்க்காருக்கு அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முதலாளிகள் ஏதோ பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கிவிட்டு அவைகளை ஓட்டாமல் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். சர்க்காருக்கும் அந்தப் படங்கள் காட்டப்படுகின்றனவா இல்லையா என்பதில் அக்கறை இல்லை. பணம்தான் முக்கியம் என்று கருதுகிறார்கள். இந்த நோக்கத்துடன்தான் படங்களைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் கட்டாயத்தில் கொண்டுபோய்விடுகிறது. இப்படி இல்லாமல் முதலாளிகளுடைய மனதை மாற்றவேண்டும். முதலாளிகள் தாங்களாகவே முன்வந்து படங்களை வாங்கி ஓட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

11-53 a.m.

Sri T. C. Narayanan Nambiar —"മാന്യനായ സഭാനാഥൻ അവർകളെ, സിനിമാപടങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസപരമായി വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നുള്ളത് തർക്കമററ സംഗതിയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിരക്ഷരരായ ആളുകൾ ഗണ്യമായ തോതിലുള്ളതുകൊണ്ട്, അജ്ഞരും അന്ധവിശ്വാസികളുമായ ജനങ്ങൾ വലിയ തോതിലുള്ളതുകൊണ്ട്, ആരോഗ്യസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരിഷ്കൃതജീവിതരീതികളെക്കുറിച്ചും പരിജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കാൻ ഭാഗ്യവും സൗകര്യവും ഇല്ലാത്ത ആളുകൾ വളരെയുള്ളതുകൊണ്ട് അത്തരം ജനങ്ങൾക്ക് വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും വെളിച്ചം കിട്ടുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഗവർമ്മെന്റും സിനിമാശാലകളും താല്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് വളരെ വേദനാജനകം മാത്രമല്ല പ്രതിഷേധാർഹംകൂടിയാണ്. ഈ രാജ്യത്ത് അജ്ഞതയും അന്ധവിശ്വാസവും ഭയങ്കരമായ തോതിൽ നിലവിലുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. വസൂരികീറിവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് വസൂരിയിൽനിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ട്. മാത്രമല്ല, മാരിയമ്മൻ മുതലായ ചില ദൈവങ്ങൾക്ക് വഴിപാട് കൊടുത്താൽ വസൂരിരോഗത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസികളും നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ഈ അന്ധവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് മോചനം സിദ്ധിക്കാത്ത കാലത്തോളം ആരോഗ്യപരമായ പരിഷ്കൃതവും ശാസ്ത്രീയവുമായ നടപടികൾ എടുക്കാനോ ഉൾക്കൊള്ളാനോ നമ്മുടെ ഗ്രാമീണജനതയ്ക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. ശരിയായി ആരോഗ്യപരിപാലനം ചെയ്യേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭയങ്കരമായ വ്യാധികളിൽനിന്ന് എങ്ങനെ രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങൾക്കു ശരിയായ ബോധ്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനുതകുന്ന ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ നല്ല ഒരു കാര്യമാണ്. ജനങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തിൽതന്നെ ഏററവും അഭിലഷണീയമായ, ആരോഗ്യകരമായ ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്താൻ സിനിമാപടങ്ങൾക്കു കഴിവുണ്ട്. പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും തെററായ ധാരണകളും ആദർശങ്ങളും വച്ചുപുലർത്തുന്ന ആളുകളുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, കാസാബിയാങ്ക എന്ന ബാലനെപ്പററി ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു പദ്യമുണ്ട്. അനുസരണയ്ക്കു മാതൃകയായിട്ടാണ് ഈ കഥ കണക്കാക്കപ്പെട്ടുവരുന്നത്. അച്ഛനായ കപ്പിത്താൻ ബാലനോട് കപ്പലിൽ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനത്ത് നില്ക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ട് പോകുന്നു. കപ്പലിന് തീപിടിച്ചിട്ടും കുട്ടി സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. ചുററും തീജ്വാല വന്നു വ്യാപിച്ചിട്ടും കാസാബിയാങ്ക സ്ഥാനത്തുനിന്നിളകാതെ ഒടുവിൽ വെന്തു മരിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കണമെന്നാണ് അച്ഛൻ കല്പിച്ചിട്ടു പോയത്, അതുകൊണ്ട് എന്തു വന്നാലും അവിടെനിന്നു മാറാൻ പാടില്ല, അതു അനുസരണക്കേടാണ് എന്ന ഒരു തെററായ, അപകടകരമായ ധാരണ ആ ബാലന് അനുസരണയെപ്പററിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ അത്യാഹിതം സംഭവിച്ചത്. ഇത് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഒരു പദ്യമാണ്. സിനിമയിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതാണോ ശരിയായ അനുസരണത്തിന്റെ മാതൃക? നേരെമറിച്ച് കാസാബിയാങ്കയോടൊപ്പം മറെറാരു കുട്ടികൂടി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവന് അനുസരണയെക്കുറിച്ചു തികച്ചും ഭിന്നമായ ഒരു ധാരണയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നും അച്ഛൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആപത്തു

1st April 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

വരുമ്പോൾ അതിന്റെ വായിൽ ചാടിക്കൊടുക്കണമെന്നു അതിനു് അർത്ഥമില്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കി തീ വന്നപ്പോൾ ലൈഫ്ബോയിയും എടുത്തുകൊണ്ടു് അവൻ കടലിൽ ചാടി രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുംകൂടി പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അനുസരണയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായ ഒരു ധാരണ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു് ഉണ്ടാക്കാൻ ഉപകരിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ ഇന്നു അതല്ല കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. അക്കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിനു് വലിയ താല്പര്യം (അക്കരൈ) ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. സിനിമാ നിർമ്മാതാക്കൾക്കു പണമുണ്ടാക്കണമെന്ന വിഷയത്തിലല്ലാതെ മററു യാതൊന്നിലും ശ്രദ്ധയില്ല. അതു് ദൌർഭാഗ്യകരമെന്നുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

"ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനാഥൻ അവർകളെ, സിനിമാപ്രദർശനങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം ഞാനും കാണാറുണ്ടു്. ഈ ഡാക്യുമെൻററികളിൽ അധികവും ഒരു പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെ പരിപാടികൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നതായിട്ടാണു് എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. നല്ല കാര്യങ്ങൾ ആരു ചെയ്താലും എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളു. നല്ല കാര്യങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടി ചെയ്താലും ശരി, ദ്രാവിഡകഴകം ചെയ്താലും ശരി, കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ചെയ്താലും ശരി, പി. എസ്. പി. ചെയ്താലും ശരി കക്ഷിഭ്രാന്തില്ലാത്ത നാട്ടുകാർക്കു് അതിൽ സന്തോഷമേയുള്ളു. അവർ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. കോൺഗ്രസ്സും നല്ല കാര്യങ്ങൾ പലതും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ കോൺഗ്രസ്സ് മാത്രമല്ല ഇവിടെയുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അഖിലേന്ത്യാ കിസാൻ സഭകളുടെ ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം കണ്ണൂരിൽവച്ചു ചേർന്നു. ആ സമ്മേളനത്തിന്റെ പടം എടുക്കുന്നതിനു് ഇന്ത്യാ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഫിലിം നിർമ്മാണവകുപ്പു് ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. ഫിലം എടുക്കുകയുമുണ്ടായി. പക്ഷേ ആ പടം ഇതുവരെ എങ്ങും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ആ നയത്തെയാണു് പ്രധാനമായും ഞങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു്. അഖിലേന്ത്യാ കിസാൻ സമ്മേളനത്തിന്റെ ചിത്രം ഈ നാട്ടിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ നാട്ടിലെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ, കൃഷിക്കാരന്റെ, കൃഷിത്തൊഴിലാളിയുടെ കഴിവുകളെപ്പററി ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെപ്പററി യാതൊരു ഗന്ധവുമില്ലാതെ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിനു്, നമ്മുടെ മുള്ളിക്കോടൻ രാമൻമാർക്കു് വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റേയും വെളിച്ചം കാണുന്നതിന്നും അവരുടെ അദ്ധ്വാനശക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, സമുദായഘടനയിൽ അവർക്കുള്ള സ്ഥാനം ബോദ്ധ്യമാകുന്നതിനും ഉപകരിക്കുന്ന അത്തരം ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മുതലാളിമാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തുന്ന കോൺഗ്രസ്സിനു മാത്രമല്ല, പാവപ്പെട്ടവരുടെ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരുടെ സംഘടനകളായ മററു പാർട്ടികൾക്കും മഹത്തായ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താനും മഹൽ കാര്യങ്ങൾ നേടാനും സാദ്ധ്യമാണെന്നു് ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തെളിയിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

"വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേയും ഈ രാജ്യത്തിലേയും വനിച്ച വ്യവസായശാലകൾ, അണക്കെട്ടുകൾ മുതലായവയെല്ലാം ഇന്നു് സിനിമകളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. അതു് നല്ലതുതന്നെ. അതിനേയും ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ ഇംഗ്ലണ്ടും അമേരിക്കയുമൊന്നുമല്ല നമ്മുടെ രാജ്യം. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടും സഹകരണത്തോടും കൂടി എന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നു് കാണിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്കാണു് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടേ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകൂ. എന്റെ സ്വന്തം നാടായ ഇരിക്കൂറിന്റെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു നോക്കാം. പാവപ്പെട്ട ഹരിജനംങ്ങളും കാട്ടുജാതിക്കാരും ധാരാളമുള്ള ഒരു നാടാണതു്. അദ്ധ്വാനിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള കൂട്ടരാണു് അവരെങ്കിലും പരിഷ്കൃതമായ പരിപാടികളൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അവരുടെ അദ്ധ്വാനശക്തിയേയും കേന്ദ്രീകൃതമായ കഴിവുകളേയും ക്രിയാത്മകമായ പ്രവണതകളേയും ശരിക്കു് ഉപയോഗിക്കാൻ ഗവർമ്മേണ്ടു് മുന്നോട്ടു് വരാത്തതുകൊണ്ടു് അവിടെ അവർ വളരെ കഷ്ടതരവും അധഃപതിച്ചതുമായ ഒരു ജീവിതമാണു് നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു് എടുത്തുകാണിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമുണ്ടാക്കിയാൽ എത്ര നന്നായിരിക്കും! ഒന്നാമതു് ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും എടുത്തു കാണിക്കണം, എന്നിട്ടു് ജനങ്ങളുടെ തന്നെ സംഘടിതശ്രമംകൊണ്ടു് അവയെ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു് കാണിച്ചുകൊടുക്കണം. ജനങ്ങളെ

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [1st April 1955

കൂടുതൽ സ്വാശ്രയശീലക്കാരും ക്രിയോന്മുഖരും പുരോഗമനേച്ഛുക്കളുമാക്കുന്നതിനുതകുന്ന ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു പ്രദർശിപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു് നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. അഥവാ അത്തരം പടങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അല്പം നിർബ്ബന്ധം വേണ്ടി വന്നാലും അതു് പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു് ഞാൻ എതിരല്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.''

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p m.)

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் திரும்பிவந்தும்கூட பலவிதத்தில் திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. ஒரு விஷயம் முக்கியமானது இதிலே, அதாவது, செய்திப் படங்களைக் காட்டும் விஷயம். மக்களுடைய கலை வளர்ச்சிக்காக, அறிவு வளர்ச்சிக்காக அவசியமான செய்திப் படங்களை எப்படி கட்டாயம் கட்டணம்கட்டி சினிமா காட்டுபவர்கள் காட்ட வேண்டுமென்ற விஷயம் முக்கியமானது. இதில் சுதந்திர சர்க்காருக்குள்ள கவலையை நாம் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட செய்திப்படங்கள் மக்களுக்கு அவசியம்தான் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். படம்காட்டும் முதலாளிகள், இதில் தங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அசௌகர்யங்களைமட்டும் கவனித்து எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதும் வாஸ்தவம்தான். இதை உத்தேசித்து சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்த மசோதா ஓரளவுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட திருப்திகரமானது என்பதையும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அத்திருத்தப்பட்ட மசோதாவில் படம்காட்டும் முதலாளிகள் கட்டாயமாக கட்டணம் செலுத்தி அவர்கள் அச்செய்திப்படங்களைக் காட்டவேண்டுமென்ற திருத்தப்பட்ட நிபந்தனை இருக்கிறது. ஒரு படக்காட்சி நடக்கும்போது, அக்காட்சி நேரத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு நேரம் வரையில் சர்க்கார் கூறப்பட்டு கொடுக்கக்கூடிய செய்திப்படங்களை காட்டி ஆகவேண்டுமென்ற நிர்பந்தம் அதிலே இருக்கிறது. இதுபற்றி கோர்ட்டுக்குப்போய் நம் அரசியல் சட்டத்தின் அடிபடை உரிமைகளின்கீழ் இது செல்லுமா செல்லாதா என்பது பற்றி விவாதிப்போம். அது வேறு விஷயம். அதைப்பற்றி பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம். நான் கவனஞ்செலுத்தியவரையில், பல சட்டம் தெரிந்தவர்களை கலந்து யோசித்தவரையில், இந்த நிர்பந்தத்தை அரசியல் சட்டத்தின்படி படம் ஓட்டும் முதலாளிகளுக்கு ஏற்படுத்தமுடியாது. அதிலே தகராறு இருப்பதாக அறிந்தேன். இருந்தாலும், சர்க்காருக்கும் பல சட்ட நிபுணர்கள் இதைப்பற்றிய ஆலோசனைகள் சொல்லி இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இது ஒருபுறமிருக்க, இந்தக் கட்டாய நிர்பந்தம் நியாயமானதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி சர்க்கார் விரும்பக்கூடிய செய்திப் படங்கள் நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் அதிகமாக பார்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால், அந்தப் படங்கள் பார்ப்பதற்கு கவர்ச்சிகரமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, அந்தப் படங்களை பட முதலாளிகள் காட்டத் தயக்கம் இருக்கக்கூடாது.

" கல்வி வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி, நாட்டில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால், அதற்காகச் செய்யப்படும் செலவு அவசியமானதும் நியாயமானதுமாகும். ஆகவே, இச்செய்திப் படங்களுக்குச் செலவாகும் தொகையைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் சர்க்கார் அந்தப்படங்களை காட்ட, இலவசமாக கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அதுதான் நியாயமும் ஆகும். ஆனால் கொட்டகை முதலாளி சர்க்கார் செய்திப்படங்களை காட்டவேண்டும், அதற்காக கட்டணமும் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிர்பந்தத்தை கட்டாயம் ஏற்படுத்தித்தான் ஆகவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொன்னால், அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யலாம். அதாவது மாதத்தில் 15 நாளைக்கு மேற்படாமல், அப்படங்களை கொட்டகையில் காட்டவேண்டுமென்று கொட்டகை முதலாளிக்குக் கொடுக்கும் லைசென்சிலேயே குறிப்பிட்டு விடலாம்.

1st April 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொட்டகை முதலாளி மாதத்தில் 15 நாளைக்கு வேண்டுமானால் அவைகளை காட்டட்டும். அந்த முறையில் திருத்தம் வேண்டுமென்பது என்னுடைய நோக்கம். அந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அரசியல் சட்டம் 19வது **Article** படி, சுப்ரீம் கோர்ட்டு முன்பு இம்மசோதாவைப்பற்றிய கேள்வியை எழுப்பினால், அப்போது இம்மசோதாவை நிலை நாட்டமுடியாது என்று சந்தேகப்படுகிறேன். ஆனால் அதைப்பற்றி பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

" சர்க்கார் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துசென்று பரிசீலனைக்கு பிறகு, எப்படி அது வந்திருக்கிறதென்று பார்த்தால், பெருமாள்போய் பெத்தபெருமாளாகத்தான் வந்திருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். நிர்பந்தங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், மிகக் கடுமையான அதிகாரங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கான அதிகாரங்கள் சிலவற்றை கவனிக்கலாம். லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பு சர்க்கார் **in the interest of the public generally the status and previous experience of the applicant,** என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பார்த்துத்தான் லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரி லைசன்ஸ் கொடுப்பார்கள். பொதுமக்கள் நலனைப்பற்றி யோசித்து, அந்த மக்கள் நலனை பாதிக்கக்கூடியதாக இருந்தால் லைசன்ஸ் கொடுக்காமலிருக்கலாம். ஏனென்றால், இக்காட்சிகள் பொதுமக்களின் பொழுது போக்குக்குத்தான் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால், மற்ற நிபந்தனைகள் சினிமாப் படம் காட்டுவதற்கும் லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கும் எந்தவிதத்தில் சம்பந்தம் என்பதை புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

" மோட்டார் **Vehicles Act**-லுள்ள சில அம்சங்களை இதிலே போட்டிருப்பதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறது. அந்தத் தொழிலின் நிலை, முறையெல்லாம் வேறு. அந்தத் தொழிலுடன் இந்த சினிமா தொழிலை ஒப்பிடுவது சரியல்ல. உதாரணமாக **the suitability of the place where the cinematograph exhibitions are proposed to be given** என்று சினிமா காட்டப்படும் இடத்தைப்பற்றி, அதன் லாயக்கைப்பற்றியும் யோசித்து லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லைசன்ஸ் வாங்கி, ஒரு தொழில் நடத்துவதானது, நம்முடைய பிரஜா உரிமைகளின் ஒரு அம்சம் ஆகும். இந்த ஷரத்தானது பொதுவாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னால், அதிகாரி பொதுவாக தன் இஷ்டம்போல கொட்டகை இடத்தின் லாயக்கைப்பற்றி வரையறுத்து தனக்கு இஷ்டப்பட்டால் லைசன்ஸ் கொடுக்கும்படியான பெரிய அதிகாரத்தை அந்த அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பொதுவாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் பாகுபாடு படுத்தவும், அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகப்படுத்தவும் இடமளிக்கும். இதை சர்க்கார் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், எல்லாம் பொதுவாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அளவுக்குமீறின அதிகாரங்களை லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொட்டகை முதலாளிக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கும்போது லைசன்ஸ் கோருபவர்கள் ஏற்கனவே எத்தனை கொட்டகை வைத்திருக்கிறார்கள், லைசன்ஸ்கோரும் சமயத்தில் எத்தனை கொட்டகை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது ஆலோசிக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு அம்சத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அம்சத்திற்கும், இப்போது கேட்கப்படும் லைசன்ஸுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதை நான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதேபோல், **the adequacy of the existing place** இதனுடைய நோக்கம் என்னவென்று எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதனுடைய நோக்கம் ஒன்றுதான் இருக்கவேண்டும். பொது 3–10. p.m.
வாக முன்பு யார் யார் சினிமா கொட்டகை நடத்த லைசென்ஸ் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே ஏகபோக உரிமையாக அந்தத் துறையில் புதுப் போட்டியின்றி செய்வதற்கே இந்த ஷரத்தின் மூலம் சர்க்கார் விரும்புகிறது என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. போட்டி ஏற்பட்டு அதனால் கட்டணம் குறைவதால் சர்க்காருக்கு எப்படி நஷ்டம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st April 1955

ஏற்படும் ? இதனால் பொதுமக்கள் எப்படி பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலாளிகளுக்குள் போட்டி ஏற்படலாம். அந்தப் போட்டியில் சாமர்த்தியம் உள்ளவன் சமாளித்துக் கொள்வான். நிறைய போட்டி ஏற்படுவதால் சர்க்காருக்குத்தானே அதிக பணம் கிடைக்கும். எதற்காக இந்த ஷரத்து மூன்றைப்போட்டு லைசென்ஸ் கொடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்.

"இன்னும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தைப் பார்க்கலாம்.

'The Government may issue such orders and directions of a general character as they may consider necessary, in respect of any matter relating to licences for the exhibition of cinematograph films, to licensing authorities; and every licensing authority shall give effect to such orders and directions.'

ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விதிசெய்யப் போகிறார்கள். அந்த விதிகளின்படி இன்னென்ன படங்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்கின்ற உத்திரவைப் போடவும் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. சமயோசிதம்போல இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டு உத்திரவைப் பிறப்பிக்கலாம் என்பது அவர்களுடைய எண்ணமோ என்னமோ ? சர்க்காருக்கு வேண்டிய நியாயமான அதிகாரங்கள் எல்லாம் இவற்றில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த செக்ஷன் மூன்றில்தான் அளவுக்கு மீறிய அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா காட்டுவதைத் தொழிலாகக் காட்டுகிறவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த செக்ஷன்படி ஒருவர் இலவசமாகக்கூட எந்தப் படத்தையும் காட்டமுடியாததொரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடும். தொழிற்சாலையிலோ, பள்ளிக்கூடத்திலேயே பொது அறிவை அதிகப்படுத்தக்கூடிய படங்கள் எதையும் இலவசமாகக் காட்டவேண்டுமென்றாலுங்கூட இதனால் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும். படம் காட்டக்கூடிய இடத்திற்கும் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிவரும். உண்மையிலேயே கலை வளர்ச்சிக்கு இது பெரும் தடையாகவே இருக்கும். அரசியல் அமைப்பு 19-வது செக்ஷன் பிரகாரம் பேச்சு சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கல்வி சம்பந்தமான படங்களை இலவசமாகக் காட்டுவதும் இந்த அரசியல் அமைப்பின்கீழ் வரும். அதற்கு லைசென்ஸ் வாங்காமல் காட்டமுடியாது என்று தடை செய்வது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணா இல்லையா என்பது பின்னால் பார்க்கவேண்டிய விஷயம்.

"மேலும் குறிப்பாக ஒரு ட்யூரிங் சினிமாக் கொட்டகையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் இடத்திற்கு எப்படி லைசென்ஸ் வாங்கமுடியும். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பெயரில் சினிமாப்படம் காண்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் வாங்கியிருப்பார்கள். ஆனால் இடத்திற்கு லைசென்ஸ் வாங்கவில்லையென்று இந்தச் சட்டத்தினால் தடைசெய்ய முடியும்.

"இதுமாதிரியாக இந்தச் சட்டத்தில் பல ஆட்சேபகரமான ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மாற்றவேண்டியது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். இவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணவேண்டும். மேலும் இந்த மசோதாவை ஷரத்துவாரியாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது இன்னும் சில விஷயங்களை விவரமாக எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இத்துடன் என்பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, in considering this Bill, we have to bear in mind one important matter. The cinema has become a very powerful organ of educational propaganda and also a medium of propagation of ideals and

having regard to the possibilities of its being misused, it is necessary in the interests of the community to control it. That is why, on the one side, the Central Government have taken over the power to licence films for the purpose of exhibition and no film which is not certified by the prescribed authority can be exhibited at any place. On the other side, with reference to places of exhibition and allied matters with which we are concerned, we have to make a law. While doing so, we have to consider, whether we should have any restriction at all. First of all, this is a place of public resort wherein every person is invited for the purpose of recreation and large number of people gather there. Therefore, the safety factors will have to be taken into consideration. Sanitary conditions will have to be taken into consideration and also the nuisance which is likely to be caused in the neighbouring area will have to be taken into consideration. So, all these things will have to be taken into consideration in authorising a person to carry on this cinema show trade in any particular place. For that we have to make a law. And another thing which we will have to take into consideration is, shall we give unrestricted licences to as many people as may apply for them or shall we impose restriction. Considering the implications involved in the matter, viz., the large capital invested not only in buildings but also in the import of foreign machinery and the likelihood of our national resources being wasted, it was pressed upon us in the Select Committee by persons who were interested in this trade that there should be some sort of restriction also in the number of theatres to be licensed in any particular area or in any particular place. That factor also will have to be taken into consideration. If all these things are taken into consideration, the scope of the Bill can very well be understood and the hon. Deputy Leader of the Opposition will find that his objections have no substance behind them.

" First of all, if there is to be a restriction in the number of licences, we should have some basis on which to select a licensee. In the original draft Bill, hon. Members will find the only condition laid down is that the licensing authority shall not grant a licence and that is all. Suppose there are two applicants for a particular licence and as between the two, how the selection has got to be made. For this no provision was made in that Bill, so much so it was the absolute discretion of the licensing authority either to grant a licence or not to grant it. Even if all the conditions were satisfied it was open to him to grant or not to grant it. We thought and the courts also considered that excessive power has been vested in the licensing authority and it would not be proper to vest such a power in him. When there is a likelihood of a competition in respect of a licence, what is the criterion which should guide the licensing authority in coming to a decision on the grant of a licence. One thing is the public interest in general and as between two good persons, their status. ' Status ' does not particularly mean the social status or the financal status or the educational status or any other status. It means whether a particular person is a proper person to run the business and whether he has got

experience in the field. All these things will have to be taken into consideration because the public are vitally interested in it. It is not as if it is a private trade where it does not matter whether he does it well or ill. Here, a large number of people will go there and we will have to see whether he will be in a position to keep the place in a fit condition without infringing sanitary conditions and take proper safety measures and also keep his employees contented. All these things will have to be taken into considera-
3-20 p.m. tion in granting a licence. So, the previous experience as between competing applicants has to be taken into account. If there is only one person and there is no competition, then there will be no difficulty. The other condition with regard to the suitability of the place, benefit to any particular locality and all these things will be taken into consideration when there is competition as between one person and another. That is why we have given certain indications in the Act itself for the purpose of deciding the matter. Here broad indications have been given and the various details will have to be filled in by way of Rules. That has been explained during the Select Committee proceedings. In that connection, it was brought to the notice of the Committee and even on a previous occasion to the notice of the Government that various authorities are concerned in the matter of issuing a licence. It was stated that a person seeking for a licence had to approach so many authorities and that sometimes orders were passed, one contradicting the other. Therefore, it was suggested that there should be a unified authority who may consult other experts or persons concerned in the matter. But ultimately it should be one authority who must be responsible for the issue of a licence after satisfying all the conditions. All those things will be taken into consideration and I have given the assurance that before the Rules are finalised and detailed procedure is laid down, the trade will be consulted. We shall ask the Department to take up the question of framing the Rules immediately as soon as this Bill is passed with a view to simplifying the procedure and removing the obstacles and difficulties in the way of a person seeking to get a licence. If we look into the matter from that aspect, hon. Members would agree that we have made considerable improvement in respect of clause 5 and it should satisfy most of the Members here. If necessary, further details will have to be filled in by way of Rules and this could be considered at the time of the framing of the Rules. It will not be necessary to go into minute details in the Act itself, making it very difficult for changes being made later on in the Act. That is why all the other details will have to be filled in when issuing the Rules. That is the justification for giving only particular details here. I do agree that we have not gone into minute details.

" One hon. Member was referring to the power of the Government to issue general directions and to the fact that formerly the appellate authority was the Government itself. We thought that Government should not have that power but that they should appoint an appellate authority which will go into all these things and come

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

to decisions. But for the purpose of carrying out the general policy of the Government with reference to cinemas, as in the case of the Motor Vehicles Act, we thought of issuing directions—not with reference to individual cases—and those directions will not contravene any of the provisions of the Act or any of the other principles laid down in any of the Rules. Subject to the conditions laid down in the Act and further clarification in the Rules for the removal of difficulties in the matter of getting licence, there may be a uniform policy and necessary changes can be made according to the changed circumstances. Therefore, we have taken power to issue general directions, not directions in respect of any individual case. There is vast improvement over the existing state of affairs where the Government itself is the appellate authority and can go into the merits of each individual claim. I do not think any one can take objection to that.

" The Hon. the Deputy Leader of the Opposition was referring to the fact that under Clause 3, exhibition of any film can be done only after taking a licence, and that it is likely to create difficulties in respect of ordinary films shown for the purpose of educative value or documentary films. That is why we have taken power under Clause 11 to exempt any cinematograph exhibition. What are the particular cases that should be exempted will be looked into at the time of framing the Rules and details will be laid down. But in view of the importance of the cinema by itself, it is necessary to regulate it and that regulation is coming in now. But in what cases exemption should be given—and those cases will vary according to changed circumstances—will have to be considered and broader details will be laid down in the Rules. Subject to those Rules exemption could be granted by the Government. That is also what is in vogue now. Therefore, I do not think that a Government, which is responsible to a House like this where they are subjected not only to questions but also to a good deal of criticism, can get away with anything done, which is not justified on the facts of the case. I therefore request this House to have faith in the Government which is responsible to the Legislature. When I say that the Government have got the power to exempt certain cases, I may assure the House that it will not be arbitrarily exercised and any case of arbitrary exercise of power can be discussed here. Even without being discussed here, it can be brought to the notice of the Government and I may assure the hon. Members that it is not the intention of the Government to exempt any individual case and make discrimination here and there. Only general orders will be passed saying that such and such categories will be exempted and if the exhibitions come under those categories, then it is not necessary to take a licence.

" Finally I come to the controversial clause, Clause 6. As far as I am concerned, I am definitely of the opinion that the standard of the films, which are now being exhibited, needs improvement, to put it mildly. I do not think that they in any way educate the public as such. It may be recreation for some

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1955

people. But even if they do not educate the people, they should not spoil or corrupt the mind of the people. I am not quite sure that the films will merely serve the purpose of recreation and will not corrupt the mind of the people. There may be films here and there which may come up to the standard of being purely recreational in nature, without corrupting or spoiling the mind of the people. Therefore, the question is whether it should be left to the people to see only those films and whether only those films should be exhibited, or, as it was pointed out that next to food the cinema has become so important and that everybody wants to see at least one show, whether we should take advantage of that. In a country where illiteracy is widespread, we have to educate the public to a greater and greater extent for the purpose of building up their character, for the purpose of regulating their life and for the purpose of national development. Shall we take the opportunity to educate the public? I am sure every individual who is interested in the welfare of the country will agree that this powerful organ of cinematograph should be utilised for the purpose of educating the public also. That is the attempt we are making. Therefore, in addition to the exhibition of ordinary films—what are called feature films or story films—documentaries and films of educative value should also be exhibited. Unfortunately, there is only very little production of documentary films and films of educative value and that is being done by the Government of India as a Governmental concern. As this is confined to the public sector and the private sector has not stepped into it, I think hon. Members belonging to the Communist Party would welcome that we should be more and more interested in the development of the public sector. That should be a welcome feature. So, if such films are to be exhibited, then they will have to be produced and production means cost. If the Government of India, or for that matter the State Government, take up the production of these films, it means cost. Therefore, it must be collected from the persons who exhibit them or from those who witness them or the general community as such should be taxed and the cost of production should be met from such taxation. These are the only courses open and there is no other course available. After a good deal of consideration, the Government of India came to the conclusion that instead of taxing the general community for this purpose, it should be possible to collect the cost from the film-goer who goes to witness the feature films. Hon. Members and certain persons who are engaged in this trade have been arguing that it is not the film-goer who pays but that it is only the exhibitor who pays for it. Any trade is carried on only for the purpose of profit. If there is no profit, the person engaged in the trade drops out of the picture and he stops that trade altogether.

" Therefore, by charging a certain fee, he is able to make a 3-30 p.m. profit out of it by showing feature films and also by showing documentary and educative films. That means that the film-goer pays for it; even though the exhibitor pays in the first instance out of his pocket, as a matter of fact it is collected from the film-goer and ultimately it is the film-goer, who goes to the film, who sees the

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

film, who finally pays the money. So ultimately it is the general community which pays and there is not much difficulty as a large number of people are attending the cinemas; that being so, it is also a general tax in a sense, for in this respect the exhibitor may by increase of the fare cover this expenditure also.

" Supposing we impose certain other restrictions which also means money. Certainly they won't do it for charity after having incurred an expenditure for the film-goer. Therefore it is not a question of asking the exhibitor himself to meet the expenditure. That being so, if others also come into the picture and produce educative pictures, they should also be given protection, they should also be given facilities to exhibit those films. But as it is, the Government of India alone are producing all these films now. We have also made changes in clause 6. I am hoping that many more concerns, even private concerns would take it up and that the private sector would come into the picture as against the public sector for regional purposes. Also it is necessary that there should be a certain emphasis with reference to regional topics, because the Government of India Films Section is an All-India Body and they are unable to lay as much emphasis to the various regions, as it would be possible for a regional body. I would, therefore, like other enterprises also to come forward and produce films of topical interest to the region and in the regional language also—that should be welcome. We have assumed powers under clause 6 to approve those films. Therefore, I do not think we can object to this provision in clause 6 also. When discussion clause-by-clause is taken up, I shall certainly consider the merits of each amendment and if there is any possibility of accepting any amendment, I would gladly do so for the purpose of improving the Bill.

" I hope the House will give permission to consider the Bill."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration.' "

The motion was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 2 stands part of the Bill.' "

SRI M. PALANIYANDI :—" I move—

' *In item* (1) add *at the end* ' *made on nitrocellulose base* ".' "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move—

' Add *at the end of item* (5) " *and includes also an underground area* ".' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion."

SRI M. PALANIYANDI :—" நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரித்திருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் இதுதான். முன்பு தயாரிக்கப் பட்ட படங்கள் எல்லாம் வெகு சுலபத்தில் தீ பிடித்துக்கொள்ள வசதி யுண்டு. அவை எரியும்தன்மை வாய்ந்தன. ஆனால் இப்பொழுது விஞ்ஞான வளர்ச்சி அதிகம் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக தீயினால் எரிக்கப்படாத வகையில் படங்கள் தயாராகின்றன. பல நல்ல படங்கள் இப்பொழுது அதிகம் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் நான் கொடுத் திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தால் இதைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று விரும்பு கிறேன்."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, item (b) of the clause defines ' place ' as including ' a house, building, tent and any description of transport, whether by water, land or air '. There are mines and there are underground cellars in mines; they will not come under any of these categories of places defined in item (5). Mines are under the ground and as such, those places also should be brought within the definition of the word ' place '. Therefore, I suggest that ' place ' should include also an underground area."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, with reference to the amendment of the hon. Member, Sri Palaniyandi, no doubt that to-day films are not made on nitro-cellulose base. But I do not think we can restrict the definition to any particular make, because it has got to be a general definition. For, this base may be adopted to-morrow and it is a fast changing thing and there is no guarantee that what is left behind will not again be taken up. I do not see any difficulty.

" With regard to Mr. Krishnaswamy Ayyangar's amendment, item (5) defines only ' place '. There may be so many other things than what the hon. Member says. We need not say all those things specifically and the definition as it is will include even underground areas. It could be a building, a house or some such thing; if we specify underground areas, then some overground area should also be specified. (Laughter.) We need not go into all those things. I am sorry I cannot accept either Sri Palaniyandi's amendment or Sri Krishnaswamy Ayyangar's amendment."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, house, building, etc., refer to some structure above the surface. It usually does not include anything under the surface. Anyhow, since the amendment is opposed, I wish to withdraw it."

With the permission of the House, the amendment was withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (1), *add* at the end " made in nitro-cellulose base ".' "

The amendment was lost.

1st April 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 2 stands part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 3 stands part of the Bill.' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' *In page 6, line 26, for " shall give an ", substitute " shall carry on the business of ".*' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move—

' For " *by such licence* ", substitute " *by a licence issued therefor under this Act* ".

' For " *by such licence* ", substitute " *by a licence issued under this Act* ".' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendments, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

' For *the words* " *no person shall give an . . . under this Act* ", substitute *the words* " *no person shall carry on the business of exhibition of cinematograph except with a licence under this Act* ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" இந்த ஷரத்தின்படி லைசென்ஸ் கொடுப்பதைத் தடை செய்வதானது அரசியல் அமைப்பு 19 (2) ஷரத்திற்கே முற்றிலும் விரோதமானது இது சரியானது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஜீவாதார உரிமைக்கு இது பாதகமாக இருக்கிறது. சினிமாக் காட்டுவதை வியாபாரமாக, லாபகரமான தொழிலாகக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இருந்தாலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய முறையில் படங்கள் சில பொதுஜன ஸ்தாபனங்களால் தயாரிக்கப்படும் படங்களை இலவசமாகக்கூடக் காட்டுவதற்கு இந்த ஷரத்து முரணாக இருப்பதினால்தான் இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. 3-40 p.m.

" பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்களுடைய நலனுக்காக கல்வி சம்பந்தமான படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு காட்டப்பட்டாலும் இந்த ஷரத்துமூலம் லைசென்ஸ் வாங்கிய பிறகே அந்தப் படம் காட்டப்படவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த ஷரத்தினால் காலேஜிகளில்கூட படம் காட்டுவதற்கு தடை ஏற்படும். ஆகவேதான் இதை நான் எதிர்க்கிறேன்."

[1st April 1955

3-42 p.m. * SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, Clause 3 runs thus—

' . . . No person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act, or otherwise than in compliance with any conditions and restrictions imposed by such licence.'

The words ' such licence ' will be appropriate only when the word ' licence ' has already been used. If the word ' licence ' has not been used on a previous occasion, the use of the words ' such licence ' on a subsequent occasion will not be appropriate. Simply because the word ' licensed ' is used previously in the expression in a place licensed under the Act, the words ' such licence ' are used subsequently. But that is not appropriate. That only shows loose thinking. There should be the word ' licence ' used previously and then alone the expression ' such licence ' will be appropriate. That is why I have suggested to substitute the words ' by a licence issued under this Act.'

" Both my amendments are to the same effect. One additional word ' therefor ' is used in the first amendment and that is omitted in the second one. Whichever amendment is preferred may be retained and the other may be rejected. One of these amendments alone will have to be accepted because both are to the same effect."

3-44 p.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—" நான் முதலில் பேசும் போது இந்த பிரிவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஆபத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில், இது சம்பந்தமாக விதிகள் செய்யக்கூடிய காலத்தில் எந்தெந்தப் படங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கலாம் என்பதை ஒரு விதியாகச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அது போதாதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். முதலில் இருக்கக்கூடிய உரிமையை எடுத்துவிட்டு பின்னர் அந்த உரிமையை நான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொறுத்தமல்ல. அரசியல் அமைப்பு 19-வது ஷரத்துப் பிரகாரம் இந்த உரிமையை எடுத்துக்கொள்வதே சரியானது அல்ல. சர்க்காருக்கு எற்கெனவே இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தின்படி சர்க்காருக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய வகையில் ஏதாவது ஆபத்தான பிரசாரம் செய்கின்ற இலவசமாகக் காட்டக் கூடிய படங்களைத் தடை செய்ய முடியும். அதற்காக இந்த ஷரத்தே போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த ஷரத்தினால் பொது ஜன ஸ்தாபனங்களால் மக்களுடைய நலனுக்காகப் பிரசாரம் செய்யும் படங்களும் கூடத் தடை செய்யப்பட்டுவிடும் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். அம்மாதிரி தடை விதிக்கப்படமாட்டாது என மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் பாஸானவுடன் நான் ஒரு பரிட்சை செய்து பார்க்கப் போகிறேன். லெஜிஸ்லேடர்ஸ் ஹாஸ்டலிலேயே ஒரு ப்ராஜெக்டரைக் கொண்டு வந்து சுவற்றிலேயே ஒரு படம் காட்டப் போகிறேன். அப்போது சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கப் போகிறேன்.

" குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஷரத்து அதற்குத் தடையாகவே இருக்கும். மக்களுடைய நன்மைக்காக யார் வேண்டுமானாலும் ஒரு ப்ரொஜெக்டர் இருந்துவிட்டால் போதும், இப்பொழுது பிரசாரப் படங்களைப் போட்டுக் காட்ட முடியும். அந்த ஜீவாதாரமான உரிமை அரசியல் சட்டப் பிரகாரமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஷரத்தின்படி அது பறிக்கப்படுகிறது. அரசியல் சட்டமே எங்களால் தானே கொர்டுக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். அதற்காக அரசியல்

சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை அவரால் இந்த மாதிரியாகப் பறிக்க முடியாது. வேண்டுமானால் அரசியல் சட்டத்தையே தான் அவர்கள் திருத்த வேண்டும். அதைத் திருத்தாத வரையில் இந்த மாதிரியாக ஒரு சட்டத்தின்மூலம் அதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளைப் பறிக்க முடியாது. அதனால் தான் இந்த ஐந்தாவது ஷரத்து முதல் பிரிவிலுள்ள (c), (d), (f), பிரிவுகளையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் வேறு பல திருத்தங்களும் கொடுத்திருக்கிறேன். அவற்றை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* Sri M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the phraseology does not seem to be quite happy. The phrase used is ' elsewhere than in a place licensed '. It refers to the place. Does it mean if the cinema is exhibited in a place licensed, no other condition need be fulfilled? It seems to be like that.

" Another thing is this. The word *or* and not *and* is used in line 4 of Clause 3 which runs ' *or* otherwise than in compliance with any conditions . . .' If the word used were ' and ', it will mean that it must be a licensed place and it must also fulfill other conditions. Here because the word ' or ' is used, if the latter clause applies, the former condition need not be there.

" As has been stated, the words ' such licence ' are used because ' licensed place ' is taken to mean that it has a licence. That is where the language is not very happy."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think there is any difficulty in understanding the clause as it is. It states that ' no person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act '. I can understand the difficulty if the language is ' A person shall give an exhibition only in a licensed place '. When the words used are ' no person shall give an exhibition ', I do not think there is any difficulty.

" With regard to the hon. Member, Sri Krishnaswami Ayyangar's amendment, because we have stated ' in a place licensed under this Act ', we need not say ' licensed by a licence '. It is quite nuneessary and it is implied there. I do not think there is any need for improving the language now. The clause can stand as it is.

" The hon. Members, Sri Palaniswamy and Sri Kalayanasundaram, want to have restriction placed only in respect of the showing of this film as a business. It will lead to all sorts of difficulties to decide when it is in the form of business and when not. After all, not only if it is in the form of business but even otherwise, if it is being shown, it will have to be regulated in view of the importance of it, in the interests of the public. That is the opinion of the Government. That is why we are taking powers. If the Supreme Court were told that we have no power to intervene at all, then there would be time enough to consider whether in the interests of the community the Constitution should be amended or not. As it s, we are advsed by our Law Officers that it is quite 3-50 p.m.

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1955

within our powers. Therefore, there is no question of infringement of any fundamental rights. After all, we have to be guided by our officers rather than by the opinion given either by Sri Palaniswamy or Sri Kalyanasundaram even though they may be advised by their own lawyers. Therefore, I am unable to accept the amendments of Sri Kalyanasundaram and Sri Palaniswamy. The amendment of the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, is unnecessary. I hope he will withdraw it."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In page 6, line 26, *for* " shall give an ", *substitute* " shall carry on the business of ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *For* the words " no person shall give an . . . under this Act ", *substitute* the words " no person shall carry on the business of exhibition of cinematograph except with a licence under this Act ".' "

The amendment was put and lost.

The amendments of Sri Krishnaswami Ayyangar were by leave withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 5 do stand part of the Bill.' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendments :—

' (11) *In page* 7, omit *lines* 15 *to* 18.

'(11) *In page* 7, omit *lines* 15 *to* 18.'

' (12) *In page* 7, after *line* 24, insert *the following*—

" *Provided that the applicant is given a further opportunity to explain either orally or in writing and to answer the adverse points contained in such representation.*" '

' (13) *In page* 8, for *lines* 8 *to* 13, substitute *the following* :—

" (7) *Any person aggrieved by any of the decisions of the licensing authority under this section, may appeal against such decision to the District Judge of the same district (in the case of Madras City to the City Civil Court) within sixty days from the date of receipt of the order.*" '

' (34) *In sub-clause* (1), omit *items* (*c*), (*d*) *and* (*f*).'

1st April 1955]

'(35) *In line* 21, omit *the words* " *or police authority* ".'

'(36) *In sub-clause* (1), *lines* 23–24, for " *interested in* , , . *exhibitions* ", substitute " *of the inhabitants of the locality or of persons interested in cinematograph exhibitions* ".' "

The amendments were duly seconded.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I move the following amendment :—

'(37) *In sub-clause* (1), omit *item* (*b*).' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. PALANIYANDI :—" I move the following amendments :—

'(18) *In sub-clause* (1), omit *items* (*a*) *and* (*b*).'

'(19) *In sub-clause* (1), *item* (*d*), omit " *the price charged for such* . . . *applicants* ".'

'(20) Omit *item* (*f*) *of sub-clause* (1).'

'(21) Add *at the end of sub-clause* JEI, *the following proviso* :—

" *Provided that in respect of such representation an opportunity is given to the person affected thereby to answer the representation.*" '

'(22) Omit *sub-clause* (6).' "

The amendments were duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move the following amendment :—

'(2) *In item* (*e*), add *the following at the end* :—

" *and the nuisance it may cause to surrounding areas* ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN :—" I move the following amendment :—

'(30) *In sub-clause* (2), *item* (*b*), for " *the safety of the persons* ", substitute " *the safety, convenience and comfort of the persons* ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move the following amendments :—

'(1) Add *the following as new item* (*g*) after *item* (*f*) :—

" (*g*) the need for preventing monopoly."

'(6) Omit *sub-clause* (1).

'(7) Omit *sub-clauses* (3) *to* (7).' "

The amendments were duly seconded.

[1st April 1955

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Before we proceed with the discussion, I want to say that I propose to accept amendments Nos. 30 and 19. The first amendment is—

'In sub-clause (2), item (*b*) *for* " the safety of the persons ", *substitute* " the safety, convenience and comfort of the persons ".'

" The second amendment is—

'In sub-clause (1), item (*d*), *omit* " The prices charged for such . . . applicant ".' "

3-55 p.m. SRI M PALANIYANDI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டி கூடியிருந்த சமயத்தில் சாட்சியம் சொல்ல வந்திருந்தவர்களெல்லோரும் சினிமாக் கொட்டகைக்கு லைசன்ஸ் வாங்குவதிலுள்ள சிரமங்களையும் கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனாலுங்கூட இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் 5-வது ஷரத்தைப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகமான தொந்தரவுகள் வருமென்று கருதப்படுகிறது. '**The interest of the public generally**' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் ஏற்கெனவே கலெக்டருக்கு இருக்கிறது. பொது மக்களின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு தான் கலெக்டர் வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதே முறையில் தான் லைசன்ஸ் வழங்குகிறார்கள். பொது மக்களின் நலனைக் கவனிக்காமல் கலெக்டர் காரியங்களைச் செய்கிறார் என்று சொல்லமுடியாது. **Interest of the public generally** என்று போடப்பட்டிருப்பதை எப்படி அர்த்தம் பண்ணப்போகிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுமா லைசன்ஸ் மறுக்கப்படுவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுமா என்று தெரியவில்லை.

" அடுத்தபடியாக, '**status and previous experience**' என்று, போடப்பட்டிருக்கிறது. தகுதியும் முன் அனுபவமும் இருந்தால் ஒருவருக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்போகிறார்களா மறுக்கப்போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. முன் அனுபவமும் தகுதியும் இருப்பது லைசன்ஸ் வழங்கப்படுவதற்கு அனுசரணையாக இருக்குமா பாதகமாக இருக்குமா என்று தெரியவில்லை.

" ஐந்தாவது ஷரத்து (f) இல் சொல்லப்பட்டிருப்பதாவது—

'(*f*) the possession by the applicant, of other places, if any licensed under this Act, whether in the same locality or elsewhere, and whether at the time of applying for the licence or at any previous time! . . .

முன்பு லைசன்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா இல்லையா என்று பார்க்கச்சொல்லுவதாக இருக்கிறது. முன்பு லைசன்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருந்தவராக இருந்தால் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா மறுக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. கலெக்டர்கள் எப்படியும் செய்யலாம். ஒருவர் லைசன்ஸ் வேண்டுமென்று மனுச் செய்துகொண்டால் அவருக்கு **status** இல்லை, **previous experience** இல்லை என்று சொல்லி மனு நிராகரிக்கப்படலாம். அதிகாரிக்கு இந்த ஷரத்தின்படி எல்லா அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேல் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்திலுள்ளதைப்போல்தான் இந்த மசோதாவையும் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் கொஞ்சம் மாறுதல் உண்டு. கல்வியறிவும் விஞ்ஞான அறிவும் மக்களிடையே பரவவேண்டியிருக்கிறது. தொந்தரவான விஷயம். இது அப்படியல்ல. லைசன்ஸ் வாங்கிவிட்டால் அவ்வளவுதான். ' ஸ்டேடஸ்," முன் அனுபவம் இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. பணத்தைப் போட்டு கட்டிடங்களையும் சினிமா நடத்துவதற்கு வேண்டிய சாமான்களையும் வாங்கமுடியும். சினிமா நடத்துவதற்கு லைசன்ஸ் இருக்கிறது. கட்

1st April 1955] [Sri M. Palaniyandi]

டிடம் கட்டுவதற்கும் முதல் போடுவதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. சினிமாப் படங்களை மிஷினில் போட்டு ஓட்டுவதற்கும், சினிமாப் படங்களை பாது காப்பதற்கும் சினிமா ஆபரேடர் பரிக்ஷை எழுதி சர்டிபிகேட்டுகள் வாங் கினவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் படத்தை ஓட்ட முடியாது. அப் படியிருக்கும் ஸ்டேடஸ், முன் அனுபவம் என்று போடப்பட்டிருப்பது எதற்காக ? பணம் இருந்தால் கொட்டகையைக் கட்டிவிட்டு இயந்திரத்தை வாங்கிப் போட்டு சினிமா நடத்தமுடியும். ஸ்டேடஸ், முன் அனுபவம் என்று வேண்டியதில்லை. அப்படிப் போட்டிருப்பது தவறு என்று நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

" பழைய லைசன்ஸ்தாரர்களுக்கு, ஏற்கெனவே சினிமாக் கொட்டகை வைத்திருந்தவர்களுக்குப் புதியதாக லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா மறுக்கப் படுமா என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளுக்கு மேலும் மேலும் அதி காரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவர் இத்தனை தியேட்டர்கள்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் சட்டம் செய்யட்டும். அப்படிச் செய்வதால் லைசன்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டம் இருக்காது. அப்படிச் செய் யாமல் 5-வது ஷரத்தானது மேலும் குழப்பத்தை விளைவிக்கக்கூடிய தாகத்தான் இருக்கிறது.

" டூரிங் சினிமாக்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கும்போது அதைச் சுற்றி 120 அடி சுற்றளவில் வீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்று இருந்தது. அதனால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் இருந்தன. அதில் சில மாற்றங்கள் செய் யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஷரத்து பூராவும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை வழங்குகின்றன. அதனால் லைசன்ஸ் வழங்குவதில் கால தாமதம் ஏற்படும். மேலும் மேலும் கஷ்டங்கள்தான் உண்டாகும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

" லைசன்ஸ் வழங்கும்போது கட்டண விஷயத்தைப்பற்றி கவனிக்க முடியாது. கட்டணம் அதிகமாகப் போட்டால் ஜனங்கள் வரமாட்டார்கள். லைசன்ஸ் கொடுப்பதினால் குறைகள் தெரியமுடியாது. அதை எடுத்து விட்டதைப்பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன்.

" 5-வது ஷரத்து (f) என்பதின் கடைசியில் சொல்லியிருப்பதாவது—

'. . and shall also take into consideration any representations made by persons already giving cinematograph exhibitions in and near the proposed locality or by any local authority or police authority within whose jurisdiction the place proposed to be licensed is situated or by any association interested in the giving of cinematograph exhibitions.'

அங்கிருக்கும் சினிமா கொட்டகை முதலாளிகளோ, பொதுமக்களோ, லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளோ, போலீஸ் அதிகாரிகளோ ஏதாவது ஆட்சேபணை தெரிவித்தால் லைசன்ஸ் வழங்குவது தடைப்பட்டுவிடலாமா என்ற கருத்து இருக்கிறது. அது தவறு. பொது மக்களோ, போலீஸ் அதிகாரியோ யார் ஒருவர் லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரிக்கு மனு எழுதியனுப்பினாலும், அந்த மனுவின் நகலை லைசன்சு வேண்டும் என்று மனுச் செய்துக் கொண்டவருக்கு அனுப்பி, அவருடைய அபிப்பிராயத்தையோ சமா தானத்தையோ தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான் லைசன்ஸ் வழங்கப்படவேண் டும். லைசன்ஸ் கோரியவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளித்து, அவருக்கு எதிராக எழுதப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் சரியானதா, சரியில்லையா என் பதைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். பின்னால் வரக்கூடிய ஷரத்துக்களில் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஷரத்தில் அதி காரம் கிடையாது. பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி, அதிகாரிகளிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி அந்த மனுக்களின் விஷயத்தை லைசன்ஸ் கேட்கும் நபரிடம் தெரிவித்து சரியா தவறா என்று சொல்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். பொதுவாக ஐந்தாவது ஷரத்து மிகவும் தொந்தரவு கொடுக்கும் படியானதாகும். 'vague' ஆக இருக்கிறது. மேலும் அதிகமான அதிகாரங்களை லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முன் அனுபவமும், தகுதியும் இருந்தால் லைசன்ஸ் வழங்கப்படுமா,

[Sri M. Palaniyandi] [1st April 1955

வழங்கப்படாதா, அவைகள் இருக்கவேண்டுமா, இருக்கக்கூடாதா என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவேண்டும். இவைகளெல்லாம் தெளிவாக சொல்லப்படா விட்டால் குழப்பமான நிலைதான் ஏற்படும். அதிகமான லைசன்ஸ் வைத் திருப்பவர்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா இல்லையா என்பது தெளிவு படுத்தப்படவேண்டும். லைசன்ஸ் சம்பந்தமான விதிகள் வகுக்கும்போது இவைகளெல்லாம் விவரமாக போடப்படும் என்று இப்பொழுது சும்மா இருந்துவிடுவதற்கில்லை. சட்டத்திலேயே தெளிவாக இருந்துவிடுவது நல் லது. இரண்டு டூரிங் சினிமா வைத்திருக்கலாமா, அதற்குமேல் வைத்திருக் கக்கூடாதா என்பதெல்லாம் வரையறுக்கப்பட்டுவிடவேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசிலனை செய்து நல்ல முறையில் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.''

4-03 p.m. * Sri N. K. PALANISAMY :—'' கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, லைசன்ஸ் வழங்கும் முறையில் என்னென்ன நிபந்தனைகளை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று ஐந்தாவது ஷரத்து நிர்ணயிக்கிறது. அதில் பல சிக்கலான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. '**The interest of the public generally**' 'அதாவது ஜனங்களின் பொதுவான நலன்' என்று போட்டிருப்பதன் அர்த்தம் என்னவென்பது புலப்படவில்லை. அடுத்தபடி யாக '**status and previous experience**' என்று இருக்கிறது. முன் அனுபவம் இல்லாது போனால் கஷ்டமாகும். ஜனங்களுடைய நன்மைகள் பாதகம் அடையும். சினிமா முதலாளிகளுக்கு முன் அனு பவம் இருக்கவேண்டும். முன் அனுபவம் தேவையில்லை என்று சொல் வதற்கு அர்த்தம் கிடையாது, அவசியம் கிடையாது. சினிமா முதலாளி களுக்கு அனுபவம் இல்லையென்றால் நஷ்டம் வருகிறது. அனுபவம் இருந்தால் லாபம் வரும். ஆனால், சினிமா முதலாளிகளுக்கு லாபம் வந்தாலும் சரி, நஷ்டம் வந்தாலும் சரி அதைப்பற்றி அவர்கள் கவனித் துக் கொள்ளுவார்கள். ஒரு ஊரில் இத்தனை கொட்டகைகள்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிர்ணயம் கிடையாது. பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை உள்ள இடத்தில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகை, 15 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருந்தால் இரண்டு கொட்டகைகள் என்ற ஒரு நிர்ணயம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, அப்படியில்லாவிட்டால் மூன்று அல்லது நான்கு சினிமாக் கொட்டகைகள் இருப்பவர்களுக்கு மேலும் 'மொனுபலி' கிடைத்துவிடும். மூன்று நான்கு கொட்டகைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கே மேலும் ஒரு கொட்டகைக்கு' லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. இது பூராவையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.''

4-05 p.m. Sri M. JAGANNATHAN :—'' Sir, I do not speak on my amendment because it has been accepted by the Hon. the Minister.''

* Sri S. S. KOLKEBAIL :—'' Mr. Speaker, my amendment is that sub-clause (1) (*b*) be omitted. The clause says—

> 'The licensing authority shall, in deciding whether to grant or refuse a licence, have regard to the following matters, namely:—
>
> (*a*) the interest of the public generally ;
>
> (*b*) the status and previous experience of the applicant.'

There are other conditions also. I am not concerned with (*a*). But (*b*) is replete with all mischief and it is under this provision that the Government have arrogated to themselves all powers. If this is allowed to remain on the Statute Book, I am sure the Government can do and undo things. They can refuse permission to anybody and everybody. About the word 'status', the hon. Member, Mr. Parthasarathi sitting on the other side of the House said this morning that it might offend the Constitution itself. According to the dictionary meaning, man of status means man with some money or property or education. But the Constitution says

that no distinction should be made between man and man and man and woman. As such, this word has no meaning at all here. If it is allowed to remain, I am sure the Collector or whoever the licensing authority may be, can conveniently say ' this man has no status and I refuse him a licence '. The same thing with regard to phrase ' previous experience ' also. What does this provision mean? Does it mean that old persons, persons with experience in the cinema line alone should be granted licences and no newcomers? This point has to be considered. For running a cinema house, no experience is necessary. After all, we have to invest some money and purchase a projector and order for good films. The advertisement is done by the producers themselves. To become a cinema proprietor does not need any experience. To-morrow, I myself may start a cinema house. I do not think I need any experience at all to run it. I need not undergo any training for running a cinema house and there is no special study necessary for it. Under these circumstances I submit that this item (*b*) may be safely omitted. Nothing will be lost and nobody will be harmed thereby.''

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைத் தயாரித்தவர்கள் கொஞ்சம் தந்திரசாலிகள் என்றே நினைக்கிறேன். சாதாரணமாகத் தலைப்புக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் சினிமாக்களை Regulate பண்ணுவதற்காக என்று இருக்கிறது. லைசென்ஸ் அதிகாரிக்கு அனாவசியமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு பெயரளவில்தான் அந்தத் தலைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் முதலிலேயே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். 4-10 p.m.

" என்னுடைய திருத்தத்தில் கிளாஸ் 5-ன் (*b*) பிரிவை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். முதலில் சினிமா நடத்தினார்களா இல்லையா என்று அவர்களுடைய அனுபவத்தைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இதிலிருக்கும் அனாவசியமான சில வார்த்தைகளை அகற்றவேண்டும். எத்தனை சினிமா கொட்டகைகள் இருக்கவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கவும்கூட லைசென்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Road Transport Authorities எந்த முறையில்நடந்து வருகிறார்கள் என்பதும் அவர்களுக்கு அபரிமிதமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் எல்லோரும் அறிந்ததே. இம்மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சிலருக்கு monopoly முறையை அதிகரிப்பதாக இருக்கும். இதனால் சில குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமே தவிர மற்றபடி எல்லோரும் நன்மை அடையக்கூடியதாக இல்லை. நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் இம்மசோதாவிலுள்ள குறைபாடுகளை சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டியது எதிர்க்கட்சியினராகிய எங்களுடைய கடமையாகவும் பொறுப்பாகவும் இருக்கிறது."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, item (*e*) states, ' the benefit to any particular locality or localities to be afforded by the opening of a new place of cinematograph exhibition.' The Hon. Minister himself stated that to some people cinemas may be a nuisance. I wish to add the words, ' and the nuisance it may cause to surrounding areas,' to this item at the end. Sub-clause (7) provides for appeals by an aggrieved person by the decision of the licensing authority refusing to grant a licence. Sir, the very first item of clause 5 is ' the interest of the public generally.' Take for instance a case where a person applies for the grant of a licence,

there is no rival and the licence is also granted. Now, nobody will have a right of appeal. In view of the restriction contained in item (*a*) of clause 5, the public who are also aggrieved by the grant of the licence must have the right of appeal. The authority concerned may have granted the licence to run the theatre in a most inconvenient place and this may cause nuisance to the public in the surrounding areas. In such cases, the public also must have the right of appeal especially in view of the fact that we have put the interest of the public as the first item under 'restrictions'. Sub-clause (7) presupposes that there will be only two parties, viz., the person who refuses the licence and the person to whom the licence is refused. The public are equally interested in the matter and if they have a grievance, they must also have the right of appeal."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Mr. Speaker, the hon. Deputy Leader of the Opposition commented on the title of this clause. I do not know why he takes exception to the title. (Interruption.) Instead of giving wide powers, the powers to grant licences are restricted. Sub-clause (1) of clause 5 prescribes certain condtions which ought to be taken into account when the question of issue of licence is considered. Sub-clause (2) states that in certain cases, licence should not be issued. These clauses clarify the whole position and the hon. Members should welcome them as the position has been well-defined. We have clearly stated that under what circumstances the licence should not be issued. This should be welcomed by the hon. Members and I do not know why they are opposing it.

" It was asked, ' why should the Government restrict the number of cinemas in a particular place? Why not the Government allow as many people as possible and thus allow competition? ' In order to avoid cut-throat competition, this clause has been incorporated in the Bill. If there is no such restriction, there will be unhealthy competition. We have seen such unhealthy competition in the case of bus transport when too many bus operators were allowed to run buses in the same route. This is not allowed now. Formerly, permits were granted to too many people to run buses in the same route. There was a race so to say among them and this resulted in a lot of trouble. Similarly, if we allowed too many persons to run theatres in the same place, there will be unrestricted competition and it will result in a lot of trouble. Therefore it is good if there is some restriction so that there may be an orderly exhibition of cinematographs. Otherwise, there will be all sorts of trouble and unhealthy situation created. Sir, it was also asked why the Government should take into account the interest of the cinema proprietors. I may tell the hon. Members that the Government are interested in the general well-being of the community as a whole. We want the cinema proprietors also to thrive. They should not get ruined. If they are to run too many theatres beyond their capacity, it will also be against their own interests. Our restricting the number of theatres will be in the interest of the profession. Sir, the proprietors also have to discharge certain functions to the State

1st April 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

in the sense that they must exhibit some good shows for the benefit of the people. Leave alone the bad ones. But there are many good shows which can be exhibited to the people. Take for instance, the shows which have an educative value. Such films must be exhibited. So, it is necessary that the number of cinema theatres in a place should be restricted in the interest of the profession and the health of the locality.

"As regards appeals, it was asked, 'why should the Government make a provision that the appeals should be taken only to Presidency towns? Why not make a provision for appeals in the district itself?' In the matter of appeals regarding bus transport cases, there is a similar provision for taking appeals to the Presidency towns, and it is working well. Except the two amendments which the Government have accepted, I oppose all other amendments."

The amendments of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram (Nos. 34, 35, 36 and 10) were put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri S. S. Kolkebail (No. 37) was put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri N. K. Palaniswami (No. 6) was put and lost.

The amendments moved by the hon. Members Palaniyandi (Nos. 18, 20, 21 and 22), Narayana Kurup (No. 2), Palaniswami 4-20 p.m.
(Nos. 1 and 7) and Kalyanasundaram (Nos. 11, 12 and 13) were put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'(19) In sub-clause (1), item (*d*), *omit* " the prices charged for such . . . applicant ".' "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'(30) In sub-clause (2), item (*b*), *for* " the safety of the persons ", *substitute* " the safety, convenience and comfort of the persons ".' "

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That clause 6 do stand part of the Bill.' "

SRI M. PALANIYANDI :—" Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely :—

'(23) (1) *In page* 8, *line* 18, after " *dealing with* ", insert " *current* ".

'(24) (2) *In page* 8, *line* 27, for " *two thousand feet* ", substitute " *one thousand feet* ".

'(25) (3) *In page* 8, *lines* 27–28, omit " *or for more than . . . any one show* ".' "

[1st April 1955

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move, Mr. Speaker, Sir, the amendment standing in my name, namely :—

' (8) After *the existing proviso, insert the following further proviso* :—

" *Provided further that no licensee shall be compelled to pay any fee for the exhibition of such films* ".' "

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

' (14) After *line* 28, *insert the following further proviso* :—

" *Provided further that such a direction shall not require a licensee to exhibit such film or films for more than seven days in any calendar month* ".' "

SRI M. PALANIYANDI :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I move the amendment standing in my name, namely :—

' (38) After *clause* 6, insert *the following new clause* :—

" 6-*A*. *The Government shall direct every licensee or licensees requiring them to play record of National Anthem at the end of every show.*" ' "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I like to move one Government amendment to this clause, namely :—

' *In lines* 18–19, after *the words* " *documentary films* ", add *the words* " *indigenous films* ".' "

MR. SPEAKER :—" The clause as well as the amendments are before the House for discussion."

4-23 p.m. SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் 6-வது செக்ஷன் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தச் சட்டத்திலேயே ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. படமுதலாளிகள் அதிகப் பணம் போட்டு இந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தாரால் அதிசக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர நன்மை அதிகமாக இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இதை எல்லாம் யோசித்து அரசாங்கம் இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மிகவும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அவர்கள் 10 நிமிஷம் படம் காட்டுவதற்கு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்தப் படங்களை காண்பிப்பதற்கான நிலைமை மோசமாக இருப்பதால் எதிர்க்கிறார்கள். இதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

" அடுத்தபடியாக ஒரு ரேட் நியமிக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு கிடையாது. நிச்சயமாக இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வார்களேயானால், முதலாளிகளெல்லாம் இம்மாதிரியாக கஷ்டப்படாமல் நிம்மதியாகத் தொழிலை நடத்த முடியும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சினிமா தொழில் மிகவும்

லாபகரமான பிசினஸ் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது முதலாளிகளெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ் தொந்திரவும் மற்றத் தொந்திரவுகளும் அவர்களுக்கு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கஷ்ட நிலைமையிலே அவர்கள் அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

"என்னுடைய திருத்தத்திலே 18-வது லைனில் கரண்ட் நீயூஸ் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுக்கு முன் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை இப்பொழுது கொண்டுவந்து காண்பிக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனித்து, அப்போதைக்கப்போது நடக்கிற அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை (கரண்ட் நீயூஸை) கொண்ட படத்தை கொடுத்துதவ வேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம் இரண்டாயிரம் அடி என்பதாகும். என்னுடைய திருத்தத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்றிருப்பதை எட்டில் ஒரு பங்கு என்று மாற்றும்படியாக கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அளவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் கொட்டகைக்காரர்களுக்கு தொந்திரவுதான் ஏற்படும். லைசென்ஸ் அதிகாரிகள் கரண்ட் நீயூஸ் உள்ள படமாக கொடுத்துதவி பழைய படங்களைப்போட்டு "போர்" அடிக்காதவாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 4-27 p.m.
சமீபத்தில் சிடியில் ஒன்றிரண்டு தியேட்டர்களைத் தவிர பாக்கி சினிமாத் தியேட்டர்களில் எல்லாம் இந்த மாதிரியான படங்கள் காண்பிக்கப்படுவதில்லை. காரணம் என்ன? நல்லப் படங்களாக இருந்தால், முதலாளிகள் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்து, படத்தை வாங்கி ஜனங்களுக்குக் காண்பிப்பார்கள். அது மட்டுமல்ல; இந்தப் படங்கள் ஒரே பிரசாரப் படங்களாக இருப்பதால் ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் பிடிப்பதில்லை. பெரும்பாலான ஜனங்கள் இவைகளை அறுவறுக்கிறார்கள். இந்த முறையை ஜனங்கள் விரும்பவில்லை. எப்பொழுதும் ஜனங்களுடைய மனப்பான்மையை அனுசரித்துத்தான் படங்கள் காண்பிக்கபபடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்படித்தான் தயங்குவார்கள். நல்லவிதமான படங்கள் இருந்தால் அவர்களே வாங்கிக்கொண்டு காண்பிப்பார்கள். அப்பொழுது இந்த மாதிரியான சட்டம் போடவேண்டியதில்லை. ஆனால் இங்கே என்ன செய்யப்படுகிறது. இஷ்டமான படத்தைப் போட்டாகவேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்துவதோடு மட்டுமல்ல; அதற்குப் பணமும் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் இப்படிச் சொல்வது அவ்வளவு நியாயமாகாது. எந்த அடிப்படையில்தான் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" My amendment reads as follows . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should first address the Chair and then speak."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I am sorry. Mr. Speaker, Sir, my amendment reads as follows :—

'*After* clause 6, insert the following new clause :—

" 6-A. The Government shall direct every licensee or licensees requiring them to play record of National Anthem at the end of every show." '

" The very purpose of the Bill is to give wide publicity and to carry on certain propaganda work on behalf of the nation. This Bill has come before the House on account of certain decisions given by a certain High Court. Now we find that in all walks of life

[Sri S. S. Kolkebail] [1st April 1955

this propaganda is very necessary. All people, men, women and children go to these cinema houses. It is therefore necessary that this singing of the National Anthem should be introduced in such places. In other countries, it is the practice to sing the National Anthem at the end of every show. It was not uncommon in India also. During pre-Independence days, in almost all the cinema houses, I have seen in the Bombay Presidency, they sung 'God Save the King' at the end of every show. People stood to attention when the song was sung. After India attained independence our cinema owners have dropped that, namely, the singing of 'God Save the King'. But they have not in its place introduced our National Anthem. So I appeal to the Hon. the Leader of the House, who is also the Minister-in-charge of Education, the Minister-in-charge of Law and so many other departments, to accept my amendment and see that this particular thing is introduced into the Act so that the National song might be sung in all theatres at the close of every show.''

4-30 p.m. * Dr. K. B. MENON :—'' Mr. Speaker, Sir, I wish to support the amendment moved by my hon. Friend, Sri Kolkebail. Cinema is a very powerful medium of imparting education among the masses and particularly so in a country where the standard of literacy and the percentage of literacy are low. I accept the fact that mere singing of the National Anthem will not create any sense of loyalty but it has a certain disciplinary and psychological value. It is also necessary that we should popularize the tune among the people. There are very many people who do not know how to sing it and there are many other people who have not even heard it sung. Therefore, it is our duty to popularize it both among the coming generation and the people in the rural areas. I know that as far as children are concerned, they take the salute when the National Anthem is sung before the work begins. It is observed in all schools. I suggest that it should be observed in the cinema theatres also. I remember that during the British rule their National Anthem used to be sung and in order to avoid standing during the time it was sung, some of us used to scramble out from the theatre when the film-show was about to close. I am sure that will not happen now since we are now a free people. Sir, when we are doing a thing, we should see that it is done in the proper way. We should insist that everybody should stand up and should not leave the theatre before the National Anthem is over. If such a thing is observed, it may help to create a sense of loyalty among the people. Therefore, the amendment may be accepted by the Government provided proper discipline can be enforced.''

4-32 p.m. Sri M. KALYANASUNDARAM.—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால், இதில் இருக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் அதாவது கட்டாயப்படுத்தக் கூடியதை ஓரளவு குறைத்து சர்க்காருடைய விருப்பத்திற்கும், பட முதலாளிகளுடைய விருப்பத்திற்கும் இடையே ஒரு நடுநிலையான சமரசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்வதினால் சர்க்காரினுடைய நோக்கம்

1st April 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நிறைவேறுவதில் ஒருவித குந்தகமும் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கல்வி சம்பந்தமான படங்கள், பொது அறிவு வளர்ச்சிக்கான உதவி செய்யக்கூடிய படங்கள் காட்டப்படவேண்டும். அவைகளை நாங்கள் வரவேற்போம். அதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. இன்னும் ஏதோ படங்கள் சர்க்காரே தயாரிக்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலேயும் எங்களுக்கு எவ்வித மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. மந்திரி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியார் இதை எதிர்த்து, சர்க்கார் படங்கள் பிடிப்பது தவறு என்று நினைப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த மாதிரியான எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. சர்க்கார் முழுநேரப் படத்தையே தயாரிக்க முன்வந்தாலும், அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுப்போமே ஒழிய எதிர்ப்பு கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்குச் சர்க்கார் இதை நடைமுறையில் நடத்துவது என்றால் அவ்வளவு சுலபமல்ல. அதிலே இரண்டிற்கும் இடமிருக்க வேண்டும். அதாவது தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும், சர்க்காருக்கும் அதிலே இடமிருக்கவேண்டும். இப்போது இருப்பது மாதிரி தனிப்பட்ட முதலாளிகளே படங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருக்க விட்டுவிட்டு, சர்க்கார் ஒதுங்கியிருப்பதும் சரியல்ல. படங்கள் தயாரிப்பதிலேகூட தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமே விட்டு விடாமல், சர்க்காரும் முழுநேரப் படங்கள் எடுப்பதிலே இறங்கினால் அந்தப் போட்டியின்மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் படங்கள் நல்ல படங்களாக இருக்கமுடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இன்றைக்கு சென்னை பஸ்ஸை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, கெட்ட பெயர் வாங்குவதுபோல் பெயர் வாங்கினாலும் வாங்கலாம். சர்க்காரே நடத்தப் போய், இனி தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தினாலே பரவாயில்லை என்று ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினாலும் ஏற்படும். இதற்குக் காரணம் சர்க்கார் அல்ல; நிர்வாகத்திறமையின் குறைவாகும். அதற்காக சர்க்கார் இத்தொழிலை மேற்கொள்ளவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பேஷாக நடத்தலாம். அதே சமயத்தில் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தயாரிக்கும் படங்கள் சில ஆபாசங்களோடு வெளிவருகின்றன என்பதும் வாஸ்தவம். ஆனால் இதையெல்லாம் பொது மக்கள் இன்று ஆராயக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தப் படங்களைப் பார்க்கலாம், இவைகளைப் பார்க்கக்கூடாது என்ற அனுபவம் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. படுமோசமான மக்களுக்குப் பிடிக்காத படங்களைத் தயாரிப்பதால் அவ்வளவு அதிகப்பண வசூல் இருப்பதில்லை. சில நாளைக்குத்தான் ஓடுகின்றன. பின்னர் தானாகவே வசூல் இல்லாமல் நிறுத்தப்படுகின்றன. காட்டப்படும் படங்கள், கதை எழுதுவோர்கள் எல்லாமே இன்றைக்கு மக்களுடைய கருத்துக்குத் தகுந்தமாதிரி தான் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றன. அப்பொழுதுதான் மக்கள் அதை விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு சொந்த விருப்பு வெறுப்புப்படி கதைகளும், அதற்கு ஏற்றவாறு படங்களும் தயாரிக்கப் பட்டுவந்தன. ஆனால் சமீபத்தில் வரக்கூடிய கதைகளைப் பார்த்தால் கதை எழுதுவோர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கருத்து ஒரு மாதிரியாக இருந்தாலும்கூட ஜனங்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய, அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ற விதத்தில் தங்களுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடிகர்களும் அந்த மாதிரியாகத் தான் இன்று தங்களுடைய கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும், மக்களுடைய விருப்பத்திற்குத் தகுந்தவாறு தாங்களும் மாறிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான், '**The man in the street is nearer to truth**' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சும்மா சொல்லிவிடவில்லை. மக்களுக்கு அந்தச் சக்தி இருக்கிறது; தீமைகளைத் திருத்தக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள். ஆகையால் சர்க்கார் அதிலே நம்பிக்கை வைத்து, படத்தொழிலில் இறங்குவார்களானால் மிகச் சிறந்த படங்களை தயாரித்துக் காட்டமுடியும். அப்போர்ப்பட்ட படங்களை ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரம் காட்டவேண்டியதுதான். அதிலே எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை. அவைகள் மக்களுக்கும் உபயோகப்படும். இவ்வித முறையில் சர்க்கார் முழுநேரப் படத்தையே தயாரிக்க விரும்பினாலும் அதற்கும் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்காரிடத்திலே கைவசமுள்ள படங்களைத் தொடர்ந்து காட்டப்படவேண்டுமென்று சொல்வதைத்தான் சரியல்ல என்று கூறுகின்றோம்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st April 1955

இப்போது சர்க்காரிடத்திலே உள்ள படங்கள் பூராவும் அநேகமாகச் செய்திப் படங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த செய்திப் படங்களைத் தொடர்ந்து காட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் மக்களுக்கு உற்சாக மிருக்காது. மேலும் அவைகள் பெரும்பாலும் பிரசாரப் படங்களாக இருக்கின்றன. காலக்கிரமத்தில் இனிமேல் தனிப்பட்ட நபர்கள் இம்மாதிரியான படங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு முன் வருவார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இப்போது சர்க்கார் கூறியுள்ளபடி இரண்டாயிரம் அடிக்கு படங்கள் எடுப்பதால் தங்களுக்கு லாபம் கிடைக்குமா நஷ்டம் ஏற்படுமா என்பதைத் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் யோசித்து, பின்னர் இம்மாதிரியானப் படங்கள் எடுக்க உடனடியாக முன்வருவார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான படங்களை எடுப்பதில் முதலில் சர்க்கார் பொறுப்பாக இருந்துவரவேண்டும். ஆகவே இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு இதைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டும் என்ற அவசியம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு இருந்தாலும்கூட, ஒரு மாதத்திலே மிகச் சிறந்த படமாக இருந்தால் 15 நாளைக்கு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதிலே எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை. அந்த முறையில்தான் நான் 7 நாட்களுக்குமேல் கூடாது என்று என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் நண்பர் ராமலிங்கம் 15 நாட்கள் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். இதையெல்லாம் சற்று ஒப்பு நோக்கிப்பார்த்து எப்படிச்செய்யலாம் என்பதை ஆலோசித்து ஏதாவது ஒரு திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.''

4-37 p.m, THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' Sir, I am sorry I am unable to accept any of the amendments except my own. (Laughter.) With reference to the argument advanced against the compulsion, one hon. Member even went to the extent of saying that these films were not liked by the people. I am not quite sure about it. A major section of the people do welcome them and they do like them.

'' Then, the hon. Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram suggested a compromise formula by which these films would be shown for at least 15 days in a month as there would be good and bad films also. If it is a good film, why it should be restricted to fifteen days. Let us give greater scope for good films to run for some more days and they should not be restricted to 15 days. I do agree that we cannot maintain a uniform standard in the production of such films and some films are interesting and some of them are not interesting. Even in respect of story films, some productions are good, but some films produced by the same film company become a complete failure. So, in these films we cannot expect a uniform standard. We cannot condemn any film by that standard. As far as the present tendency is concerned, I am told—I have not seen any film in recent times—that the standard of both the story films and documentary films is improving. I am glad about it and I hope that they will be improved in such a way that even persons who refrain from going to films would be induced to see them.''

MR. SPEAKER :—'' Has the Hon. Minister got anything to
4-40 p.m. say with reference to the amendment of Sri Kolkebail? ''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' Sir, with reference to the hon. Member Sri Kolebail's amendment, I do not deny the

laudability of the object behind it, but I am afraid it may not be practicable to enforce discipline. As pointed out by Dr. Menon, it would be a good thing if everybody stands up when the National Anthem is sung. But after a long film, the tendency on the part of the public would be to run away and I do not think we will be able to impose any kind of restriction. It should come as a voluntary act and there should be no sort of compulsion. I would rather leave it at that.

"As for the other thing, news means 'current news'. If it is any other thing, it becomes history. We have stated 'films dealing with news and current events'. I think that is enough."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member Sri M. Palaniyandi withdrawing his amendments? "

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, I am pressing my amendments."

The amendments of the hon. Member Sri M. Palaniyandi (Nos. 23, 24 and 25) were put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy (No. 8) was put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram (No. 14) was put and lost.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Sir, I am withdrawing my amendment."

The amendment of the hon. Member Sri S. S. Kolkebail was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" Now, we shall take up the Government amendment. The question is—

'In lines 18–19, *after* the words "documentary films", *add* the words "indigenous films".' "

The amendment was put and carried.

Clause 6, as amended, was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 7 do stand part of the Bill.' "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the amendments standing in my name (Nos. 3 and 4)—

'*In sub-clause* (1), *in line* 6, after *the word* "*exhibited*", add *the words* "*and which would be an objectionable performance under the Madras Dramatic Performance Act of* 1954 *if it were a drama*".

[Sri M. Narayana Kurup] [1st April 1955

' Add *the following proviso to sub-clause* (3) :—

" *Provided that the Government or the District Collector may review their own order passed under sub-clause* (1) ".' "

The amendments were duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move amendments Nos. 15 and 16 standing in my name—

' *In page* 9, after *sub-clause* (5), insert *the following* :—

" (6) *Any licensee aggrieved by an order issued under sub-section* (3) *may appeal to the High Court in respect of orders issued by the Government, or to the corresponding District Judge if the order is issued by the District Collector.*"

' *In sub-clause* (1), *line* 33, after " *breach of the peace* ", insert " *and if the film to be exhibited is an objectionable performance as defined in the Madras Dramatic Performances Act* ".' "

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, I second the above amendments."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, really I am unable to appreciate the meaning of this clause, though it very closely follows the clause in the Dramatic Performances Act, but with this important distinction that there the performance should be of an objectionable nature which is likely to lead to a breach of the peace. There it is stated ' like performance '. Therefore, under that Act, in order that an authority may be empowered to prohibit the exhibition of a performance it must entail in a breach of peace and it must be a performance, of a like nature, that is, it must be an objectionable performance. Item 60 of list I of the Seventh Schedule says ' sanctioning of cinematograph films for exhibition '. Now, all these films are exhibited after the sanction of the Central Government or by the Censorship Board. I do not see why the films which are passed by the Board should be prohibited by any authority and I do not know whether they have got the power to prohibit at all. A cinema is a public place and when there is likely to be a breach of the peace or when there is a breach of the peace, the police have got ample powers to prevent it and regulate it. Therefore, I fail to see how a film sanctioned by the Board and the Central Government for exhibition will entail in a breach of peace. Therefore it is I have given my amendment.

" As regards my other amendment, there is provision for *ex parte* orders and as it is, the order can be in force for 15 days. It may be that a similar amendment was accepted in the case of the other Act also. I do not say that it should be acceptable here also. It may be that after hearing the party, there may be no necessity for the order. It may not be necessary to continue it for 15 days at all. Even after the lapse of one or two days the necessity for the prohibition may cease. My amendment seeks to empower the authority to withdraw it or review that order because it is passed *ex parte*. Clause 7 (1) says " The Government in

respect of the whole of the State or any part thereof, and the District Collector within his jurisdiction, may if they or he are **or is of** opinion that any film which is being or is about to be publicly exhibited is likely to cause a breach of the peace, by order, suspend the exhibition of the film '. First of all, I do not understand how it will lead to a breach of the peace and I require enlightenment in the matter by the Hon. the Minister.''

* **Sri M. PALANIYANDI.**—" இந்த 7-வது **section** வேண்டியதில்லை என்றே கருதுகிறேன். காரணம், இந்தப் படங்களையெல்லாம் தணிக்கை செய்வதற்கு என்று ஒரு **Censor Board** வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, சரிபார்த்து, வெட்டி, திருத்தித்தான் படங்களை வெளியே அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, அந்த படங்கள் வெளி வந்த பிறகு '**breach of peace**' ஏற்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறானது. சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், இப்போதெல்லாம் அரசியல் நோக்கங்களைக் கொண்ட படங்களும், சில சமூகங்களை எதிர்க்கும் படங்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று கருதப்படுகிறது. இவற்றைப் பரிசீலிக்க **Censor Board** இருப்பதால், அதிகப்படியான அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுக்கவேண்டியதவசியமில்லை. இதன் விளைவாக வேண்டுமென்றே சிலர் இந்தப்படத்தில் தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதைக்காட்டுவது தவறு என்று சொல்லி, ஒரு கலவரம் ஆரம்பித்து அந்தப் படத்தைத் தடை செய்யும்படி செய்துவிடலாம். நாடகச் சட்டம் வந்ததற்கு காரணமும் இதுதான். யாரோ ஒருவர் 'கீமாயணம்' நாடகம் நடத்தியதில், அதில் தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி குழப்பம் ஏற்பட்டதன் பலனாக, அந்த நாடகத்தை நடத்தக்கூடாது என்று சட்டம் வந்தது. இதைப்போலவே, ஒரு சிலர் ஒரு படத்தில் ஏதாவது ஒரு பாகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அல்லது ஒரு பாட்டைக் கேட்டுவிட்டு, அது எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, நாங்கள் குழப்பம் செய்கிறோம் என்று ஆரம்பித்தால் '**breach of peace**' ஏற்பட்டு படத்தை நிறுத்திவிடலாம். ஆகவேதான், வேண்டுமென்றே தகராறுகள் ஏற்படுத்த விரும்புபவர்களுக்கு இந்த **section** வசதியளிக்கிற காரணத்தினால் இந்த **section** ஏ வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். 4-46 p.m.

" அடுத்தபடியாக **sub-clause** (5)-ல் '**shall remain**' என்றிருக்கிறது. அதாவது இந்த தடையுத்தரவு 15 நாள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் உடனடியாக தியேட்டர்காரர்களுக்கு எழுத்துமூலமாக என்ன தவறு இருக்கிறது அந்தப் படத்தில் என்பதை தெரிவித்து, அதைத் திருத்தியோ அல்லது அந்தப்பகுதியை மாற்றிவிட்டோ படத்தை காண்பிப்பதற்கு ஏன் அனுமதிக்க கூடாது என்பது புரியவில்லை. தடையுத்தரவு 15 நாள் நீடிக்கவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. திருத்தப்பட்ட அல்லது மாற்றப்பட்ட படத்தைப் போடுவதற்கு ஏன் தடையிருக்கவேண்டும்? ஆகவே '**shall remain**' என்பதை '**may remain**' என்று போட்டால் சரியாக இருக்கும். '**Shall**' என்று போடவேண்டாம் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

" மேலும் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் அவருடைய உத்திரவை மாற்ற மறுத்துவிட்டாலும்கூட, ஜில்லா கலெக்டருக்கு மேல் **authority** இந்த விஷயத்தில் ஜில்லா ஜட்ஜாக வைத்து விடலாம். ஜில்லா ஜட்ஜுகளுக்கு அதிகாரம் அளித்து அவர்களிடம் அப்பீல் செய்துகொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வழி செய்யலாம். அதேபோல் தடை யுத்திரவை அரசாங்கமே பிறப்பித்தால், அது சம்பந்தமாக **High Court**-க்கு அப்பீல் செய்து கொள்ள அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.

" ஆகவே, இந்த முழு **section**-ம் தகராறு செய்பவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறது என்பதை மறுபடியும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தவறான கருத்துக்களையோ, அல்லது பிறருடைய எண்ணங்களைப் புண்படுத்தும்படியான கருத்துக்களையோ கொண்ட படங்களை தணிக்கை செய்ய ஏற்கனவே ஒரு **Censor Board** இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த **section**-ஐ வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அப்படியிருந்தாலும்கூட, **sub-clause** (5)-ல்

[Sri M. Palaniyandi] [1st April 1955

' **shall remain** ' என்றிருப்பதை ' **may remain in force for a period of two weeks** ' என்று போட்டு, அதற்குள் கலெக்டர் தியேட்டர்காரர் களுக்கு எழுதி, தவறான பகுதியை மாற்றியோ அல்லது எடுத்துவிட்டோ படத்தைப் போடுவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்."

4-48 p.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாக காரணங்களை காண்பித்து, சினிமாப்படங்களை ஜில்லா கலெக்டர் இரண்டு வாரங்கள் தடை செய்யலாம், சர்க்காரை பொறுத்தவரை, காலவரையறையின்றி, தொடர்ச்சியாக தடை விதித்துக்கொண்டே போகலாம் என்ற அதிகாரம் இருப்பதற்கு அவசிய மென்ன என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நண்பர் பழனியாண்டி சொன்னது மாதிரி, இந்தப் படங்களின் கருத்துக்களை பரிசீலனை செய்து, ஒழுங்கு படுத்துவதற்கென்றே ஒரு **Censor Board** இருக்கிறது. அப்படியே சில படங்களில் தவறான கருத்துக்கள் உள்ளடங்கியிருந்து, அவை யாருடைய மனத்தையாவது புண்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அந்த படத்தை திரும்ப **Censor Board**-க்கு அனுப்பி, மாறுதல்களுடன் வெளியிடுவதற்கு வேண் டிய வசதி யிருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு வாரம் அல்லது கால வரை யறை யின்றி தடை உத்திரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த மாதிரி அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படாது என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நேர்மையான கருத்துக்கள் உள்ள படங்களை ஒரு சிலர் தவறாக புரிந்து கொண்டு, தகராறுகள் உண்டாக்கலாம் அல்லது வேண்டுமென்றே சிலர் குழப்பத்தை விளைவிக்கலாம். ஆனால் இவற்றிற்கு எல்லாம் பரி காரம் சர்க்கார் கையிலேயே இருக்கிறது என்பதையும் சொல்ல விரும்பு கிறேன். அப்படியே அந்தத் தவறான கருத்துள்ள படங்கள் ஒரு நாள், இரண்டு நாள் காட்டப்படுவதாக இருந்தாலும்கூட, அதற்கு—அதாவது அந்த படத்தை காட்டுவதற்கு—சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. ஏனென்றால், அந்தப் படம் முன்னதாகவே பரி சீலனை செய்யப்பட்டு, பிறகுதான் வெளிவரக்கூடிய காரணத்தினால், அதை காட்டுவதற்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, அமை திக்குப்பங்கம் விளைவிக்கக்கூடும் என்ற காரணத்தைக்கொண்டு படத்தை தடை செய்வது, நியாயமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

" அடுத்தபடியாக, இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அக்கிரம மான உத்திரவுகள் பிறப்பிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நான் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, ஜில்லா கலெக்டர்கள் போடும் உத்திரவிற்கு எதிராக டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளிடம் **appeal** செய்து கொள்ளும் உரிமையும், சர்க்கார் போடக்கூடிய உத்திரவிற்கு எதிராக **High Court**-ல் அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமையும் இருக்கவேண்டு மென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்காமலே, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

4-50 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not want to disappoint my hon. Friend Mr. Kalyanasundaram by accepting his amendment." (Laughter.)

" Sir, the point is this : No doubt there is a Censor Board for the purpose of censoring the films. In spite of that, because of certain features in the films they may be objectionable in a particular locality because of the peculiar conditions prevailing there and peculiar customs prevailing there. In such cases authorities should have power to stop it and the authority concerned should have sufficient status so that this power will not be misused. That is why we are giving power to no less an officer than the District Collector and not to any subordinate authority as such. Over and above that, the Government have power to review such an order. I am, therefore, accepting Sri Kurup's amendment (No. 4), but not in the

place where he suggests, that is, not to sub-clause (3), but to sub-clause (5). I accept Mr. Kurup's amendment as proviso to sub-clause (5).

"I may assure that it is not likely to be misused and I am hoping that many occasions will not arise for the use of this power. But if occasions do arise, there should be a provision in the enactment."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, for argument's sake at least, there should be cases with reference to particular circumstances. But there is no indication at all in the section or any adjective qualifying such film or performance."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Unfortunately, we cannot use an adjective here. We cannot say that it is certainly objectionable and if objectionable, to whom it is objectionable and all that. It should be left to the good sense of the Collector. If there is nothing objectionable and if it is a bona fide thing, that will be protected. But if there is anything objectionable, the Collector will consider. But this power will be exercised not on ordinary occasions, but only on extraordinary occasions."

The amendment of Sri Narayana Kurup (No. 3) was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'(15) In page 9, *after* sub-clause (5), *insert* the following :—

" (6) Any licensee aggrieved by an order issued under sub-section (3) may appeal to the High Court in respect of orders issued by the Government, or to the corresponding District Judge if the order is issued by the District Collector ".' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'(16) In sub-clause (1), line 33, *after* " breach of the peace ", *insert* " and if the film to be exhibited is an objectionable performance as defined in the Madras Dramatic Performances Act ".' "

The amendment was lost.

The amendment No. (3) of Sri M. Narayana Kurup was, by leave of the House, withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move an amendment to Sri Narayana Kurup's amendment, Sir. I move—

'*In the amendment of Sri M. Narayana Kurup—*

" *In the first line*, for '*sub-clause* (3)', *substitute* '*sub-clause* (5)'." ' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In the amendment of Sri M. Narayana Kurup—

" In the first line, *for* 'sub-clause (3)' *substitute* 'sub-clause (5)'." ' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Add* the following proviso to sub-clause (5) :—

" [a] Provided that the Government or the District Collector may review their own order passed under sub-clause (1)." ' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 7 as amended stands part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER :—" There is no amendment to this clause. The question is—

' That clause 8 stands part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 9 stands part of the Bill.' "

Clause 7 (*reopened*).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, before we pass on, I have an amendment to clause 7. In the amendment which I have accepted, I wish to omit some words. I seek the permission of the House to reopen the clause."

MR. SPEAKER :—" I wish to know whether the House gives permission to reopen clause 7 which it has passed."

With the permission of the House, the clause was reopened.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move—

' *In the proviso to sub-clause* (5), omit *the words* ' **passed** *under sub-clause* (1) ".' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In the proviso to sub-clause (5), *omit* the words " passed under sub-clause (1) ".' "

The motion was carried.

That clause as amended was put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER :—" We are now in clause 9."

SRI M. JAGANNATHAN :—" I move—

' Add *at the end of the clause* " *by an order in writing* ".' "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I second the amendment, Sir."

[a] **Please see subsequent Government amendment supra.**

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

1st April 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I shall accept the amendment; there is no difficulty."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Add* at the end of the clause " by an order in writing". ' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 9 as amended stands part of the Bill. "

The motion was carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 9 as amended stands part of the Bill.' "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move—

' *In sub-clause* (2), *item* (a), omit *the words* " *if any* ".' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' *In sub-clause* (2), *item* (d) after " *approval of films* ", insert " *by a Board consisting of representatives of non-official associations or bodies connected with cinema industry and dramatic art* ".' "

SRI K. V. RAMASWAMY :—" I second the amendment, Sir."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, generally the expression ' if any is used with reference to things present and existing. With reference to things that we have got to have hereafter, ' if any ' will not be proper . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am accepting the amendment."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு கடைசி வரையில் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால், மறுபடியும் ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தி ஒரு படத்தை ஒரு தடவைக்கு மூன்று தடவை தணிக்கை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போதுகூட, இந்த மாதிரி குறிப்பிட்ட இடங்களில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்ற நிலைமை ஏற்படும்போது, கலெக்டருக்கு அதிகாரம் வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார். ஆனால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் என் அம்மாதிரி அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படவேண்டும் என்பது **specific**-ஆக சொல்லப்படவில்லை. அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் **specific**-ஆக விஷயங்களைச்சொல்லி, **Board of Censor**-இடம் படத்தை தணிக்கை செய்யும்படி விட்டு விடலாம். அதற்குப் பதிலாக ஒரு சமா சாரத்திற்கு மூன்று இடங்களில் போர்டு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்குத் தடை செய்யும் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால்தான் இந்த மாதிரி **Board** ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி **Board** ஏற்படுத்தும்போது சம்பந்தமில்லாது 4-56 p.m.

ஆட்களை வைத்து கமிட்டி அமைப்பதை பார்க்கின்றோம். ஏற்கனவே இந்த மாதிரி நாடகக் கலைக்கே சம்பந்தப்படாதவர்களை கொண்ட கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆகவே அந்த மாதிரியில்லாமல், சினிமா, நாடகம் முதலியவற்றில் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை கொண்ட **Board** அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்ட போர்டின் மூலம் இந்தப் படம் எந்த மாதிரியான படம் என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am accepting the amendment of Sri Krishnaswamy Ayyangar, but I am not accepting Sri Palaniswamy's. This clause relates to making of rules; even there laying down conditions and other restrictions is not desirable and so I am opposing it."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), item (*d*), *after* " approval of films ", *insert* " by a board consisting of representatives of non-official associations or bodies connected with cinema industry and dramatic art ".' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), item (*a*), *omit* the words " if any ". ' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 10 as amended do stand part of the Bill. ' "

The motion was carried.

Clauses 11 and 12.

MR. SPEAKER :—" There are no amendments to these clauses. The question is—

' That clauses 11 and 12 do stand part of the Bill.' "

The motion was carried.

Preamble and clause 1.

MR. SPEAKER :—" There are no amendments. The question is—

' That the Preamble and clause 1 do stand part of the Bill.' "

The motion was carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move—

' *That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. **Bill** No. 52 of 1954), be passed into law.*' "

4-59 p.m. SRI M. PALANIYANDI :—" Sir இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு, பிறகு சட்ட சபையில் கொண்டு வரப்பட்டு, இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. 3-வது **reading**-ல் பேசும்போது, கொட்டகை முதலாளிகள் பொறுக்குக் கமிட்டியின் முன்பு கொண்டுவந்த விஷயங்கள் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஞாபகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொட்டகை முதலாளிகள் லைசென்சு வாங்குவதில் உள்ள கஷ்டங்களை நிதி மந்திரி அவர்கள்

1st April 1955] [Sri M. Palaniyandi]

பொறுக்குக் கமிட்டியின் **Chairman**-ஆக இருக்கும்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே கஷ்டங்கள் இந்த புதிய மசோதாவிலும் ஏற்படலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டி, திருத்தங்களை நான் கொண்டு வந்தபோது, இந்த சமயத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபையில் இல்லாமல், ரெவின்யு மந்திரி அவர்களிடம் விட்டு விட்டு சென்று விட்டார்கள். ரெவின்யு மந்திரி அவர்கள் நான் கொண்டு வந்த திருத்தங்கள் ஒன்றையும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. லைசென்ஸ்சுகள் வாங்குவதில் உள்ள கஷ்டங்களை போக்குவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பொறுக்கு கமிட்டியில், சினிமா தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை வைத்துக் கொண்டு, எப்படியாவது அவர்கள் சுலபமாக லைசென்சு வாங்குவதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிதி மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது என்ன வென்றால், ஏற்கனவேயே லைசென்சுகள் வாங்குவதில் பல தொந்திரவுகள் இருக்கின்றன. இப்போதுள்ள 5-வது செக்ஷனும் இன்னும் பல தொந்திரவுகளுக்கு உள்ளாக்கும். ஆகவே இந்த சட்டத்தின் கீழ் **rules frame** செய்யும்போது அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வழி செய்ய வேண்டும். **Electricity Certificate Precaution Certificate** இதெல்லாம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமான விதிகளை சுலபமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த **Fire Precaution Certificate** ரெயில்வேயில் கூட இல்லை. அதாவது ரெயிலில் இந்த படங்களை கொண்டு வர இந்த **Certificate** முறையில்லை. **Insurance** கம்பெனிகள் கூட **Film**-களுக்கு இன்று **Fire Insurance Premium** மிகவும் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். நெருப்பு பிடிப்பதற்கு இன்றைய நிலையில் கொஞ்சம்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லை. நல்ல **Film**-கள் செய்யப்படுகின்றன. முன் மாதிரி நெருப்பு பிடிக்கக் கூடிய **Film**-கள் நமது நாட்டிற்கு இறக்குமதியாவதில்லை. ஆகவே இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, **Fire Precaution Certificate** இந்த விதிகளை குறைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த சர்க்காரால் காட்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற படங்களைக் காட்டுவதைக் கூட அந்தத் தொழிலில் உள்ளவர்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால் எங்களுக்கு அதன் பேரில் அதிகமான வரி போடப் பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நமது முன்னாள் முதல் மந்திரி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் வாஹினி ஸ்டுடியோ (**Vauhini Studio**)வில் பேசும்போது, இந்த சினிமா தொழிலிற்கு நான் ஒரு கமிட்டியை அமைக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, வரியை குறைப்பதற்கோ அல்லது வேறு வழியில் வசதி செய்வதற்கோ நாங்கள் முயற்சிக்கின்றோம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, சினிமா தொழிலை பொறுத்த வரையில் இங்கு ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது எல்லா இடங்களுக்கும், எல்லா விஷயங்களை ஆராயவும் போடப்பட வில்லை. இந்த சினிமாத் தொழிலின் மூலமாக சர்க்காருக்கு அதிகமான வரி வசூலாக வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே இந்த புதிய சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் இயற்றும் போது, அவைகளை சுலபமான முறையில் தொழிலை நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The immediate provocation for the Bill was the refusal of the cinema proprietors to exhibit documentary films, though incidentally that opportunity has been taken to incorporate some other provisions also. I am very sorry that in our country the Government is compelled to bring in such a legislation to make our own patriotic proprietors exhibit a documentary film at least for a time. Sir, that is a symptom and a lesson for the Government. We know that our Government have 5 p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [1st April 1955

been patronising capitalists but let the Government take care that at the crucial moment they will have the patronage of the Government only on their own terms.''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' I am quite aware of the difficulties of the exhibitors and the licensees in getting licences and also in getting the licences renewed. I have already given an assurance that all these matters will be gone into and the procedure will be simplified and all these unnecessary difficulties will be removed. But may I also appeal to the cinema-house owners that they should co-operate with the Government in exhibiting these films and educating the public? Even though they may be taxed a little, they should not mind it in the national interest. I would appeal to them through this House and through you, Sir, to co-operate with the Government and not to take a non-co-operative attitude in this matter, and there is no question of any conflict between the Government and these exhibitors. The objective is the same and, therefore, I would appeal to all of them to co-operate with the Government and see that these documentary films and other educational films are exhibited. I am making this appeal particularly because of the existing conflict between the theatre owners and the films division of the Government of India. I do not think that any such conflict should exist. I will be very happy if the misunderstandings are removed and once again our theatres, particularly in our State, begin showing these documentary films which will serve a very useful purpose. With these words, I hope the House will unanimously adopt this motion.''

MR. SPEAKER :—'' The question is—

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1955, be passed into law.' ''

The motion was carried and the Bill was passed into law.

(2) THE PRESIDENCY SMALL CAUSE COURTS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1954.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' Sir, I beg to introduce the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, , 1954 and move—

'That the Bill be taken into consideration.'

'' This is a very simple Bill, Sir. The Presidency Small Cause Courts Act was passed for the purpose of small cases, and that too, money suits, being disposed of in a summary manner under a special enactment. But this was enacted long ago and there are certain anomalies there which we want to rectify. In the Civil Procedure Code there is a provision for poor persons who are unable to pay the Court-fee to sue *in forma pauperis* and later on when a decree is passed there is provision to tax and collect the Court-fee payable. But here there is absolutely no provision. So, even if the plaintiff is successful in getting a decree, the Court-fee is not being collected. Therefore, a provision is being made by an amendment to that effect.

a Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 8th December 1954.

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

" With reference to the Court-fee payable also, there is a difference between the Court Fees Act and the Presidency Small Cause Courts Act and, therefore, we are rectifying that also. In the Bill I have given certain rates. I am sure that hon. Members would have gone through the amendment which I have proposed accepting the rate which we have fixed in the Court Fees Act, i e., 12 annas for Rs. 10 or Rs. 7–8–0 per Rs. 100. That would be the rate which is applicable even though Government would be losing some money. There should be some uniformity and that is why we are accepting the rate fixed in the Court Fees Act."

SRI S. RAMALINGAM :—" As the Government themselves have given an amendment, I do not want to move my amendment No. (15)."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" Applications for new trial under section 38 of the Presidency Small Cause Courts Act is revision and not under the Civil Procedure Code.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

" Under the Civil Procedure Code, a person ' who, from the discovery of new and important matter or evidence which, after the exercise of due diligence, was not within his knowledge or could not be produced by him at the time when the decree was passed or order made, or on account of some mistake or error apparent on the face of the record, or for any other sufficient reason, desires to obtain a review of the decree passed or order made against him, may apply for a review of judgment to the Court which passed the decree or made the order.' So, an application for new trial under the Act is not a review, but is a revision."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is a review. The hon. Member should wait for some time to know the difference between review and revision."

* SRI S. RAMALINGAM—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்பார்மா பாபரிஸ் அதாவது பாபர் சூட்களில் ஜெயித்தாலும் அவர்களிடமிருந்து கட்டணம் வாங்குவது சென்னை நகரத்தில் இதுவரையிலும் கிடையாது. அதற்கு சட்டம் கிடையாது. பாக்கி வெளி ஜில்லாக்களில் இருக்கும் நிலைமையையும் இங்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பாபர் சூட் போட்டவன் வாதம் நடந்த பிறகு அதில் ஜெயித்தால் அவனிடமிருந்து கோர்ட்டு கட்டணத்தை வாங்குவதில் யாதொரு ஆட்சேபணையும் கிடையாது. பாபராக உள்ளவன் கேஸ் நடத்தி அது தோற்றுப்போன பிறகு பிற்பட்டு அவனுக்கு வசதி ஏற்பட்ட பிறகு அவனிடமிருந்து வசூல் பண்ணும் முறையில் இந்த சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. அப்படி வசூல் பண்ணக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால் இதைத் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்." 5–08 p.m,

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, அப்படி திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மற்ற இடங்களில் நடக்கிற மாதிரி இங்கும் நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்

இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பணம் வசூலாவது கிடையாது. தோற்றுப் போனால் பின்னால் ஏதாகிலும் சொத்து வந்தால் அதிலிருந்து வசூல் பண்ணலாம் என்றுதான் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அதிகமாக ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். அதனால் இந்த பில்லை உடனடியாக யாதொரு ஆட்சேபணையும் இல்லாமல் பாஸ் பண்ணி க்ளாஸ் பை க்ளாஸ் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

5-1 p.m. DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration.' "

The motion was put and carried.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.' "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move the following amendment :—

'*In clause* 2, for *the words* " *in clause* (b), *for the words* '*one anna in the rupee on the excess of such amount*', *the words* '*one anna and six pies in the rupee on the excess of such amount*' ", *the following shall be substituted, namely* :—

" for *clauses* (a) *and* (b), *the following shall be substituted* :—

'*the sum of twelve annas for every ten rupees or part thereof of the amount or value of the subject matter.*' " ' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the following amendments :—

'Omit *the clause*.

'For *clause* 2, substitute *the following* :—

" 2. *The Court-fee shall be paid according to the Madras Court Fees and Suits Valuation Act*, 1955." ' "

The amendments were duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—" I am not moving my amendment."

The amendment of Sri Palanisamy were, by leave, withdrawn.

The amendment of the Hon. Sri Subramaniam was put and carried.

1st April 1955]

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 3 do stand part of the Bill.' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move the following amendments :—

' Omit *the proposed new section 72-A.*

' Omit *the proviso to the proposed section 72-B.*' "

The amendments were duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—" I do not move my amendment."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரூபாய் 5,000 க்கு மேற்பட்டுத்தான் கட்டணத்தை அதிகமாக செய்யப் போகிறோம். குறைவானவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டப் போகிறோம், என்று கோர்ட்டு பீஸ் சட்டத்தைப் பற்றி பேசும் போது கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். இப்பொழுது சொல்லும்போது ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்டுக்கும் ப்ரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு எல்லாவற்றிற்கும் அதிகப்படியான கட்டணத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். இங்கு வக்காலத்துக்கு எல்லாம் ஜாஸ்தி பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஹிந்து ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட் போர்டு 200 ரூபாய்க்கு அதிகப்படியாக இருப்பவைகளுக்கு இம்மாதிரி கட்டணம் விதிக்கக்கூடாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டும் ஹைக்கோர்ட்டும் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்றும் அம்மாதிரி வரி போடுவதென்றால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இப்பொழுது என் அதிகப்படியான கட்டணம் போட வேண்டும் ? ஏற்கனவே கோர்ட்டுகள் மூலமாக செலவு போக அதிகமாக சர்க்காருக்கு மிச்சம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இம்மாதிரியான வருமானத்தை என் இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

" அது மட்டும் அல்ல. இந்த சட்டத்தின் மூலம் பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டுக்கும் ப்ரோவின்ஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ப்ரோவின்ஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டில் 2,000 ரூபாய்க்கு 142 ரூபாய் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு ரிவிஷனுக்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வருகிறது. ரூபாய் 2 ரிவிஷனுக்கு கட்டணம் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டில் ரூபாய் 200 கட்டணம் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பீலில் அதில் பாதி ரூபாய் 71 கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. வெளியில் 144 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் 2,000 ரூபாய் கேஸுக்கு. அதே மாதிரி இங்கு 215 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். அதனால் இங்கு இருப்பதற்கும் மொபூசலில் இருப்பதற்கும் பாரபட்சம் என் இருக்க வேண்டும் ? அதே மாதிரி நியூ ட்ரயலை என் அபாலிஷ் பண்ணக் கூடாது ? அபாலிஷ் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ? மொபூசலில் செக்ஷென் 25 படி ப்ரோவின்ஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட் ஆக்ட் பிரகாரம் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு சட்டம் சம்பந்தமாகத் தான் interfere பண்ணலாம் என்று இருக்கிறது. பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட் ஆக்ட் செக்ஷன் 38 பிரகாரம் ஹைக்கோர்ட்டு தலையிடலாம் என்று இருக்கிறது. இந்த வித்யாசம் என் இருக்கிறது ? இதை பைனலைஸ் செய்யப் போகிறார்களா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

" இப்பொழுது நியூ ட்ரயல் வேண்டுமென்றாலும் கட்டணம் கிடையாது. ரூபாய் 200 கட்டுவதில் பாதி கட்டினாலும் அனாவசியமாக கால தாமதம் ஆகிறது. ஆகவே நியூ ட்ரயலுக்கு எந்த விதத்திலும் கட்டணம் விதிக்கக்கூடாது. இல்லாவிட்டால் அதை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும்.

[Sri N. K. Palanisamy] [1st April 1955

"பாபர் சூட்டை எடுத்துக்கொண்டால் சூட்டை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பு ரிவினியூ அதிகாரி சென்று அந்த பாபருக்கு சொத்து இருக்கிறதா என்று பார்த்து பரிசீலனை செய்து சர்டிபிகேட் கொடுத்த பிறகுதான் கோர்ட்டில் தாவா செய்கிறார்கள். இங்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் அந்தப் பாபர் தோற்றுப் போனாலும் கட்டணம் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சர்டிபிகேட் கொடுக்கும்போது பாபர் என்று சொல்லிவிட்டு பின்னாடி அவனிடமிருந்து கட்டணத்தை வசூல் செய்வது என்பது கூடாது. பாபர் என்று தெரிந்தும்கூட பணத்தை வசூல் செய்யக் கூடாது. ஆனால் எப்படி கொடுக்க முடியும் ? தோற்று விட்டாலும் சப்ஜெக்ட் மாட்டரிலிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டும். வக்காலத்துக்கு ரூபாய் 1-8-0 என்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே ரூபாய் 1-2-0 என்றுதான் இருந்தது (**The Hon. Sri C. Sub amaniam**—" எதைப்பற்றி பேசுகிறார் என்பது புரியவில்லையே.') ஐந்தாவது ஷெடியூலைப்பற்றிப் பேசுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry the hon. Member Sri Palanisamy has completely misunderstood the provisions of this Bill. He thinks that by omitting the proviso he will be benefiting the parties. On the other hand, the proviso is for the purpose of making a refund where the review application is allowed. Therefore, that provision is for the benefit of the parties. The clause as it stands may be accepted."

The amendments of Sri N. K. Palanisamy were, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

5-20 p.m. SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move—

'*In the proposed new clause 74-A, in line 8, for the words " any party ",* substitute *the words " defendant and respondent ".* ?

'*In the proposed new clause 74-A, in lines 9 and 10, omit the words " and shall be a first charge . . . on application ".' "*

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry I am unable to accept the amendment. It does not make any sense if it is accepted."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I withdraw my amendment."

The amendments were, by leave of the House, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move—

'*In the proposed section 77-A, for the words " All fees ",* substitute *the words, figures and letters " Except in cases falling under sections 74-A, 74-B, 74-C and 74-D, all fees*

1st April 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

Clause 5 says that all fees shall be collected in the shape of stamps. This provision will hold good when any proceeding is started or instituted, when an application is made or a plaint is presented. If there is a plaint, no doubt the Court-fee can be paid in the shape of stamps affixed on it. But under the new sections 74-A, 74-B, 74-C and 74-D, the amount will have to be recovered from certain persons through coercive process. When the amount is recovered this way, is it the intention of the Government that the recovered amount should be converted into stamps of equivalent value and deposited into court? Do they think that the amount itself should be deposited in the court or that the recovered amount should be converted into stamps and the stamps handed over to the Court? If it is the latter, then my amendment is not necessary. In that case, I do not even pass my amendment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is so. He is withdrawing the amendment, Sir."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move—

' *In article* 3, for *the words* " *twelve annas* ", substitute *the words* " *two annas* ".

' *In article* 6, for *the words* " *one rupee and eight annas* ", substitute *the words* " *one rupee and two annas* ".'

' Omit *article* 1.

' Omit *article* 7.' "

The amendments were duly seconded.

* SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, as regards the first amendment I would like ' two annas ' also to be removed, if possible. Then, I would request the Hon. Minister not to insist on Rs. 1–8–0 but Rs. 1–2–0 in article 6. As it is, five annas is collected for each page of a certified copy of judgment or order. If nothing else is possible, that may be continued."

SRI S. RAMALINGAM :—" I do not move any of my amendments because the Minister did not accept any of our amendments yesterday to the Court Fees Bill."

* SRI N. K. PALANISAMY —" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பக்கத்திற்கு இதுவரையிலும் ஐந்தணா சார்ஜ் பண்ணி வருகிறார்கள். மேலும் அதே மாதிரி இருக்கலாம். வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் இன்னும் குறைக்கலாம் என்று சொல்லுகிறேன். வக்காலத்துக்கு இன்று ரூபாய் 1–2–0 என்று இருந்தது. அப்படியே வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது ரூபாய் 1–8-0 வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை ரூ 1–2–0-க்கு குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'After *Article* 7 *of the proposed Fifth Schedule,* add *the following* :—

" 8. *Application for a copy of translation of any judgment, decree or any proceedings or order or of any other document on record.*	*Four annas.*
" 9. *Application or petition not otherwise provided for in this Act.*	*Twelve annas.*" ' "

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, there is nothing new in the articles proposed in the Fifth Schedule under clause 6. But anyhow I wish to refer to one or two points for the sake of clarification. Under the Court Fees Act, fee is levied in respect of copies of decrees and other orders which are furnished to the parties. By reason of a notification if they are furnished for private use, fee is not levied. That principle, I think, is not adopted here. When copies are furnished, they will have to be stamped under articles 3 and 5. But I submit that provision should also be made here for exemption from payment of fee of copies furnished for private use. I do not know whether the Government have power to exempt such cases from payment of fee. If there is no such power, some provision may be made by means of an amendment that the Government may bring in for this purpose."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I suppose fee has got to be paid when documents are filed in courts. There is no question of exemption here. I do not think there is any difficulty and I think clause 6 can be accepted as it is."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Under the proposed section 72-A referred to in clause 3, it is provided that no document of any of the kinds specified in the Fifth Schedule shall be filed, exhibited or recorded in, or shall be received or furnished by, the Small Cause Court, unless in respect of such document, the fee specified therein be paid. So, fee is leviable even when copies are furnished by the Small Cause Court. When copies are furnished for private use, it should not be levied. I want the Government to take power to exempt such cases from payment of fee."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Sir, I think Mr. Palaniswami is under a slight misapprehension and if that is explained to him, he will withdraw his amendment. Article (3) says—

'Copy of a decree or order having the force of decree—

(*a*) if the amount of value of the subject-matter of the suit wherein such decree or order is made is Rs. 50 or less than Rs. 50.	12 annas.

He seems to think that while for every page five annas is ordinarily given now, twelve annas is to be collected hereafter. That is not so. For the entire decree, we have to pay only twelve annas,

whatever the number of pages. In fact, it will exceed one or two pages. So, the question of number of pages does not arise here. This 'twelve annas' is more advantageous than the existing provision."

SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பூராவும் 12 அணு என்று போட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் ஐந்தணு சார்ஜ் பண்ணுவதை நான் எதிர்க்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This is with reference to applications and other things will come under another head. Therefore, no purpose will be served by Mr. Palaniswami's amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I shall put the Government amendment to vote. The question is—

'*After* Article 7 of the proposed Fifth Schedule, *add* the following :—

" 8. Application for a copy of translation of any judgment, decree or any proceedings or order, or of any other document on record. — Four annas.

" 9. Application or petition not otherwise provided for in this Act. — Twelve annas." ' "

The amendment was put and carried.

Clause 6 with Fifth Schedule, as amended, was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 7 do stand part of the Bill.' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, there is an amendment . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has not given notice of any amendment to this clause. If he wants, he can talk on this clause."

SRI N. K. PALANISAMY :—" இதுவரையிலும எந்த விதமான பீசும் வாங்கவில்லை. இதற்குக் கட்டணம் கிடையாது. இப்பொழுது 12 அணு போட்டிருக்கிறார்கள். இதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" சர்க்கார் அதை வாபஸ் வாங்குவதாக இல்லை."

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 8 do stand part of the Bill.' "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, I move the following amendments standing in my name :—

'For *the words* " *All suits and proceedings instituted in the Small Cause Court before the commencement of this Act* ", substitute *the words* " *All suits and proceedings taken on file before and pending in the Small Cause Court at the commencement of this Act* ".

'For *the words* " *all proceedings by way of appeal, revision or otherwise* ", substitute *the words* " *by way of revision or the like* ".' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, I second the amendments."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, clause 8 says that all suits and proceedings instituted in the Small Cause Court before the commencement of this Act shall be governed by the principal Act. Institution takes place the moment a plaint is presented to the Court, and it will continue to be pending even though it may be returned for rectifying certain defects. A plaint may be returned by the Court for the purpose of rectifying certain defects noticed in it and it may be in the hands of the plaintiff for some time. Even then it will be deemed to be pending. Suppose before the plaint is re-presented into the Court with the defects rectified, this Act comes into force. Then, will the provisions of this Act be applicable to the plaint, or is the proceedings to be governed by the previous Act? Now, I say that unless a plaint has already been registered, given a number and taken on file and is pending, it will not be governed by the principal Act. It will be governed only by the new Act. It is to make this position clear that I have moved my first amendment.

" Sir, the latter portion of clause 8 says that ' all proceedings by way of appeal, revision or otherwise arising therefrom, whether instituted before or after such commencement, shall be governed by the provisions of the principal Act . . .' In the whole of the Presidency Small Cause Courts Act, except for contempt proceedings, there is no provision for any appeal against any decision. No doubt there is Chapter 6 which has the heading ' Appeals and new trials ' but has no provision relating to appeal. Thus, there is no provision for appeal in the Presidency Small Cause Courts Act. No doubt in the case of contempt proceedings, appeal is provided for. But, it will not come under the appeals that we are thinking of in this clause. I want that the words ' by way of revision or the like ' may be substituted. As for the former portion of this clause, I want to say that all suits and proceedings taken on file before and pending in the Small Cause Court at the commencement of this Act may be governed by the provisions of the principal Act."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think it is necessary to amend the clause as suggested by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar. The provisions as they

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

stand are good and will include the cases referred to by the hon. Member. So, I am not accepting the amendments moved by him, Sir."

The amendments of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar were, by leave, withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clause I.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 1 do stand part of the Bill.' "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I move the following amendment :—

'*In sub-clause* (1), for *the figures* " 1954 ", substitute *the figures* " 1955 ".' "

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

PREAMBLE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I move the following amendment :—

'*In the second paragraph of the Preamble*, for *the words* " *Fifth Year* ", substitute *the words* " *Sixth Year* ".' "

The amendment was put and carried.

The Preamble, as amended, was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I move—

'*That the Presidency Small Cause Courts* (*Madras Amendment*) *Bill*, 1955, *be passed into law.*' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1955, be passed into law.' "

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Speaker, when clause 4 was under discussion, I was just out for a few minutes. So, I want to make one submission. The Hon. Minister may consider the desirability of having section 74-D continued as passed now, though it has been passed. I thought it my duty to bring this matter to the notice of the Hon. Minister and point out the defect therein so that he may reconsider the desirability of having the provision as it is passed now. Wherever the next friend of a minor files a suit on behalf of the minor and when the suit is dismissed, the next friend has to pay the costs. This is a very drastic provision the like of which is not incorporated in the Civil Procedure Code or any law governing the minors and next friends. Small cause suits relate only to money. When once limitation begins to run, even against the minors, there

cannot be any suspension of limitation. It cannot be arrested when once it begins to run. A suit may have to be filed by somebody. But when the next friend or somebody who has to file the suit is confronted with the difficulty by not knowing whether he is going to be successful or not but will be called upon to pay the costs to the defendant, if he loses it, that person concerned will not at all come forward to file the suit. Generally, in the mufassal courts, we do not have any such provision. In order to safeguard the interests of the minors, anybody—he need not necessarily be a relative of the minors—can come forward and file a suit. Now according to the provisions as passed just now, when the next friends are called upon to pay the costs when the court dismissed the suit, it will be a great hardship to the minors and their interests will be affected. Nobody will come forward to file a suit on behalf of the minor. So, I request the Hon. the Minister for Law to consider the position again and come to a decision about the desirability of having such a provision. If he is convinced, he may amend the provision suitably at least at a later date.''

5-39 p.m. SRI N. K. PALANISAMY :—" செக்ஷன் 88-படி ரிவியூ என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்று சொன்னேன். ப்ரோவின்ஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு செக்ஷன் 25-படி ரிவிஷன் என்று இருக்கிறது. அதேமாதிரி செக்ஷன் 38 பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டுக்கு ரிவியூ என்று இருக்கிறது. ரிவிஷன் தானேயொழிய ரிவியூ இல்லை. ரிவியூ ரிவிஷனென்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" சட்டத்தைப்பற்றி ஸ்பெஷல் வகுப்பு வைத்து சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது என்பதற்கு வருந்துகிறேன். ரிவியூ என்றால் ஒரு கோர்ட்டில் நடந்த தீர்ப்பு தப்பு என்று தோன்றினால் அதை மறுபடியும் பார்வையிட வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கு ரிவியூ என்று பெயர். கோர்ட்டு தப்பு செய்திருக்கிறது என்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டால்—அதே கோர்ட்டுக்கு அதற்கு ரிவியூ என்று பெயர். இன்னொரு கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டால் அதற்கு ரிவிஷன் என்று பெயர்.

" கனம் பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் சொன்னதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்து விட்டு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1955, be passed into law.' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

APPENDIX.

[Vide item IV (1) on page 34 supra.]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954 (L.A. BILL No. 52 OF 1954).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary on the 6th December 1954.

3. The Committee was appointed on the 17th December 1954.

4. The Committee met in the Committee Room, Fort St. George, on the 12th February 1955 and in the Committee Room in the Legislators' Hostel (old), Government Estate, Mount Road, on the 19th and 20th February and the 10th and 22nd March 1955.

5. At its first meeting the Select Committee decided to receive representations from persons interested in the Bill. Accordingly at its meeting on the 19th and 20th February 1955, it heard oral representations of producers, distributors and other persons connected with the film industry, who appeared before it.

The producers and distributors gave differing opinions about the question of limiting the number of cinemas in a particular place. With regard to the showing of educational films, the witnesses particularly stressed that films specially intended for adult education should be in the regional languages. Again as regards the question whether they should be compelled to show the film, the majority opinion of the witnesses was that if the Legislature considers that such films should be exhibited, there would be no objection from the cinema proprietors so long as the length was reasonable. But some of the witnesses suggested that for such purposes they should not be asked to pay. In the course of questions put to them it was elicited that it was the cinema-goer who paid for the entire show.

6. The Committee has also read the various memoranda submitted to it.

7. The Select Committee has subjected the clauses of the Bill to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made various important changes in them.

Clause 5.

The Committee considers that in regard to the matters that are to be taken into account for the grant of licence, provisions corresponding to sections 47 (1) and 48 (*a*) of the Motor Vehicles Act, 1939, with necessary changes should be introduced in the Bill itself. The clause has been amended accordingly.

Sub-clause (4) of this clause provides that the Government may issue directions to licensees for the purpose of regulating the exhibition of any film, or class of films, so that scientific films, films intended for educational purposes, films dealing with news and current events, or documentary films secure an adequate opportunity of being exhibited. The Committee considers that the Government should be empowered to approve such films for exhibition, irrespective of whether they were produced by the Films Division of the Government of India or by private agencies and has made necessary provisions in this behalf.

The Committee has also amended the proviso under this sub-clause to the effect that no direction shall require the licensee to exhibit any approved film or films exceeding two thousand feet at, or for more than one-fifth of the entire time taken for, any one show.

Clause 6.

This clause refers to the suspension of exhibition of films in certain cases. The Select Committee considers that an order of suspension should be issued only after the person concerned is given a reasonable opportunity of showing cause against the proposed order. A proviso has also been added to the effect that where the Government or the District Collector proposing to issue the order are or is satisfied that owing to any emergency or for some other reason, to be recorded by them or by him in writing, it is not reasonably practicable to give to that person an opportunity of showing cause, the person concerned need not be given an opportunity to show cause against the proposed order but that a copy of the reasons recorded by the Government or the District Collector for issuing the order should be communicated to the person concerned as soon as it becomes reasonably practicable to communicate the reasons to him. The Committee has accordingly amended this clause.

Sub-clause (3) provides that the order of suspension shall remain in force for a period of two months from the date of order. The Committee has reduced the period from two months to two weeks.

Clause 9.

The Committee considers that the rules made under this clause should come into force at once and should be placed before both the Houses of the Legislature for fifteen days, and be subject to such amendments as the Legislature might make during the period they were so placed. This clause has been amended accordingly.

1st April 1955]

8. The Committee also decided that in framing the rules, the procedure should be simplified so that an applicant for a licence need not approach numerous authorities and be put to delay and expense.

9. The Select Committee has made other changes also but it is not considered necessary to refer to them. All the changes made by the Select Committee are indicated in the annexed Bill.

10. The Committee considers that the changes made by it in the Bill are not of such importance as to necessitate the republication of the Bill.

11. Dissenting minutes given by some members are appended.

GOVERNMENT ESTATE, C. SUBRAMANIAM,
MOUNT ROAD, MADRAS, *Chairman.*
23*rd March* 1955.

ANNEXURE.

[*Note.*—**The changes made are sidelined or underlined.**]

L.A. BILL No. 52 *of* 1954.

A Bill to provide for the regulation of exhibitions by means of cinematographs in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the regulation of exhibitions by means of cinematographs in the State of Madras; BE it enacted in the Sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) " cinematograph " includes any apparatus for the representation of moving pictures or series of pictures;

(2) " District Collector " in relation to the presidency-town, means the Commissioner of Police, Madras;

(3) " Government " means the State Government;

(4) " notification " means a notification published in the *Fort St. George Gazette.*

(5) " place " includes a house, building, tent and any description of transport, whether by water, land or air;

(6) " prescribed " means prescribed by rules made under this Act.

[1st April 1955

3. *Cinematograph exhibitions to be licensed.*—Save as otherwise provided in this Act, no person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act, or otherwise than in compliance with any conditions and restrictions imposed by such licence.

4. *Licensing authority.*—The authority having power to grant licences under this Act (hereinafter referred to as the licensing authority) shall be the District Collector :

Provided that the Government may, by notification, constitute, for the whole or any part of the State, such other authority as it may specify in the notification to be the licensing authority for the purposes of this Act.

5. *Restrictions on powers of licensing authority.*—(1) The licensing authority shall, in deciding whether to grant or refuse a licence, have regard to the following matters, namely :—

(*a*) the interest of the public generally;

(*b*) the status and previous experience of the applicant;

(*c*) the suitability of the place where the cinematograph exhibitions are proposed to be given;

(*d*) the adequacy of existing places for the exhibition of cinematograph films in the locality, the prices charged for such exhibitions and the likelihood of the alteration of those prices by the grant of a licence to the applicant;

(*e*) the benefit to any particular locality or localities to be afforded by the opening of a new place of cinematograph exhibition;

(*f*) the possession by the applicant, of other places, if any, licensed under this Act, whether in the same locality or elsewhere, and whether at the time of applying for the licence or at any previous time;

and shall also take into consideration any representations made by persons already giving cinematograph exhibitions in or near the proposed locality or by any local authority or police authority within whose jurisdiction the place proposed to be licensed is situated or by any association interested in the giving of cinematograph exhibitions.

(2) The licensing authority shall not grant a licence unless it is satisfied that—

(*a*) the rules made under this Act have been substantially complied with, and

(*b*) adequate precautions have been taken in the place, in respect of which the licence is to be granted, to provide for the safety of the persons attending exhibitions therein.

1st April 1955]

(3) The licensing authority may, after consideration of the matters set forth in sub-section (1), limit the number of places in any area in respect of which licences under this Act may be granted.

(4) The Government may issue such orders and directions of a general character as they may consider necessary, in respect of any matter relating to licences for the exhibition of cinematograph films, to licensing authorities; and every licensing authority shall give effect to such orders and directions.

(5) Subject to the foregoing provisions of this section, the licensing authority may grant licences under this Act to such persons and on such terms and conditions and subject to such restrictions as it may determine. Where the licensing authority refuses to grant any licence, it shall do so by an order communicated to the applicant, giving the reasons in writing for such refusal.

(6) Every licence under this Act shall be personal to the person to whom it is granted and no transfer or assignment thereof whether absolute or by way of security or otherwise shall be valid unless approved in writing by the licensing authority.

(7) Any person aggrieved by the decision of the licensing authority refusing to grant a licence under this Act or refusing to approve any transfer or assignment thereof, may, within such time as may be prescribed, appeal to such authority as the Government may specify in this behalf and such authority may make such order in the case as it may think fit.

6. *Power of Government to issue directions.*—The Government may, from time to time, issue directions to any licensee or to licensees generally, requiring the licensee or licensees to exhibit such film or class of films having a scientific or educative value, such films dealing with news and current events, such documentary films, or such other films having special value to the public, as may have been approved by the Government in that behalf from time to time; and where any such directions have been issued, those directions shall be deemed to be additional conditions and restrictions subject to which the licence has been granted:

Provided that no direction issued under this section shall require the licensee to exhibit any such film or films exceeding two thousand feet at, or for more than one-fifth of the entire time taken for, any one show.

7. *Power of Government or District Collector to suspend exhibition of films in certain cases.*—(1) The Government in respect of the whole of the State or any part thereof, and the District Collector within his jurisdiction, may, if they or he are or is of opinion that any film which is being or is about to be publicly exhibited is likely to cause a breach of the peace, by order, suspend the exhibition of the film; and during such suspension, no

[1st April 1955

person shall exhibit such film or permit it to be exhibited in any place in the State or any part or district thereof, as the case may be.

(2) No order shall be issued under sub-section (1) until the person concerned has been given a reasonable opportunity of showing cause against the order proposed to be issued in regard to him :

Provided that this sub-section shall not apply where the Government or the District Collector proposing to issue the order are or is satisfied that owing to any emergency or for some other reason, to be recorded by them or him in writing, it is not reasonably practicable to give to that person an opportunity of showing cause :

Provided further that a copy of the reasons recorded by the Government or the District Collector for issuing the order shall be communicated to the person concerned as soon as it becomes reasonably practicable to communicate the reasons to him.

(3) If any question arises whether it is reasonably practicable to give to any person an opportunity of showing cause under sub-section (2), the decision thereon of the Government or the District Collector, as the case may be, shall be final.

(4) Where an order under sub-section (1) has been issued by the District Collector, a copy thereof, together with a statement of the reasons therefor, shall forthwith be forwarded by him to the Government, and the Government may, on a consideration of all the facts of the case, either confirm or vary or discharge the order.

(5) An order issued under sub-section (1) shall remain in force for a period of two weeks, from the date thereof, but the Government may, if they are of opinion that the order should continue in force, direct that the period of suspension shall be extended by such further period as they think fit.

8. *Penalties.*—If the owner or person in charge of a cinematograph uses the same or allows it to be used, or if the owner or occupier of any place permits that place to be used, in contravention of the provisions of this Act or of the rules made thereunder, or of the conditions and restrictions upon or subject to which any licence has been granted under this Act, he shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees and, in the case of a continuing offence, with a further fine which may extend to one hundred rupees for each day during which the offence continues.

9. *Power to revoke licence.*—Where the holder of a licence has been convicted of an offence under section 7 of the Cinematograph Act, 1952 (Central Act XXXVII of 1952), or section 8 of this Act, the licence may be revoked by the licensing authority.

1st April 1955]

10. *Power to make rules.*—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(*a*) the terms, conditions and restrictions, if any, subject to which a licence may be granted under this Act and the fees to be paid in respect of such licence;

(*b*) the regulation of cinematograph exhibitions for securing the public safety;

(*c*) the time within which and the conditions subject to which an appeal under sub-section (7) of section 5 may be preferred, and the fees to be paid in respect of such appeal;

(*d*) the procedure for approval of films for the purposes of section 6.

(3) All rules made under this Act shall come into force on the date of notification and shall be laid for not less than fifteen days before both Houses of the State Legislature, as soon as possible after they are made, and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment, as those Houses may make during the session in which they are laid.

11. *Power to exempt.*—The Government may, by order in writing, exempt, subject to such conditions and restrictions as they may impose, any cinematograph exhibition or class of cinematograph exhibitions or any place where a cinematograph exhibition is given from any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder.

12. *Repeal.*—In relation to this State, the Cinematograph Act, 1918 (Central Act II of 1918), in so far as it has not been repealed by the Cinematograph Act, 1952 (Central Act XXXVII of 1952), is hereby repealed :

Provided that any appointment, notification, order, scheme, rule, form or by-law, made or issued under the repealed Act, shall, so far as it is not inconsistent with the provisions of this Act, continue in force and be deemed to have been made or issued under the provisions of this Act, unless and until it is superseded by any appointment, notification, order, scheme, rule, form or by-law made or issued under this Act.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS,
23rd *March* 1955.

T. HANUMANTHAPPA,
Joint Secretary to the State Legislature.

[1st April 1955

ANNEXURE.

Dissenting Minutes.

We have to submit the following minute of dissent from the majority view of the Select Committee on the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954.

Cinemas are not only a popular means of entertainment but an important medium of education and propaganda to the people. This needs encouragement on all hands, particularly from the Government. This Bill, among other things, seeks to impose a certain amount of compulsion on the exhibitors of cinemas to exhibit certain categories of films approved by the Government and for a definite period in each show. The rates of such films also are charged from the exhibitors. This compulsion amounts to an admission that the categories of films which are sought to be shown for public interest are not capable of competing in the market. One of the two things must be done. If the Government want that such films should be charged then it should not be compulsory. If the Government want to make such films compulsory then there should be no charge and even if there is any charge it should be nominal.

It is the duty of the Government to produce proper films for education which will be an inducement even to private producers to copy and to compete. Hence our objection to compulsion stipulated in clause 6.

In clause 2 the definition of cinematograph should be modified so as to mean any apparatus for the representation of moving pictures or series of pictures or films made of nitro cellulose base.

In clause 5 the terms and conditions stipulated for the grant of licence are very wide and vague. They leave enormous scope for discretion and discrimination for the licensing authority. For instance, clause 5 (a) reads as " the interest of the public generally." This may mean anything. Similarly with regard to clause 5 (b) which reads " the status and previous experience of the applicant ". This is unnecessary. No question of status should be raised inasmuch as a man is able to build a theatre or take a theatre on lease and run a business. That shows he is worth that much. There should not be any discrimination on the plea of status. Previous experience also is unwarranted. When a man enters a business he does so with all the risk involved in it. The licensee has no technical responsibility. His function mainly is managerial. There are qualified technical staff possessing separate licence so far as the operation of the show is concerned. It is not understandable why previous experience should be made a criterion for issuing the licence.

A large number of witnesses who appeared before the Select Committee narrated about the hardship experienced in getting licences and also in dealing with the licensing authorities. We cannot brush aside all those things as mere allegations from

1st April 1955]

interested parties. The proposal for new restrictions as envisaged in section 5 will only create additional hardship for those who want to take licences. This will also mean that we do not listen to public opinion. Hence we are strongly of opinion that this will create further hardship for the persons taking licences. We should also take into consideration the difficulties brought to the notice of the Select Committee by the witnesses that a licensee has to approach several departments for several certificates before he could make an application for a licence. This process is very tedious and expensive. Hence we suggest that the procedure for issue of licence must be simplified and all powers vested in a single authority.

S. RAMALINGAM.
M. PALANIYANDY.
C. H. KANARAN.
P. JEEVANANDAM.

MADRAS,
24*th March* 1955.

PROCEEDINGS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954 (L.A. BILL No. 52 OF 1954).

(As approved by the Chairman.)

Saturday, the 12th February 1955.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 3 p.m. on Saturday, the 12th February 1955. The following members were present :—

1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
2 Sri K. RAJARAM NAIDU.
3 Sri O. VENKATASUBBA REDDI.
4 Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
5 Sri A. SAMBASIVAM.
6 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
7 Sri H. M. JAGANNATHAM.
8 Sri P. JEEVANANDAM.
9 Sri S. RAMALINGAM.
10 Sri C. H. KANARAN.
11 Sri M. PALANIYANDI.
12 Sri O. KORAN.
13 Sri T. SHANMUGAM.
14 Sri R. RANGASWAMY GOUNDER.
15 Sri K. R. SAMBANDAM.

The Advocate-General, the Joint Secretary to the State Legislature, the Secretary to Government, Home Department, and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1st April 1955

Sri S. Ramalingam wanted a copy of the existing rules to be supplied to the members of the Committee. The Advocate-General pointed out that the existing manual was not complete. The Chairman agreed to circulate the existing rules among the members.

Sri M. Palaniyandi stated that there was delay now in the grant of licences on account of elaborate procedure prescribed for granting licences. The exhibition of documentaries had been made compulsory for the grant of licences. All these things had to be looked into before the Bill could be discussed. For this purpose, it was necessary to take in evidence from those interested in this Bill.

The Committee decided to take in evidence on 19th February 1955 from those interested in the Bill. It also decided that those who proposed to tender evidence before it should send in their written memoranda before Thursday, the 17th February 1955.

The Select Committee then adjourned to meet again at 10 a.m. on the 19th February 1955 at the Committee Room in the Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, to hear evidence.

Saturday, the 19th February 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Mount Road, Madras, at 10 a.m. on Saturday, the 19th February 1955. The following members were present :—

1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
2 Sri K. RAJARAM.
3 Sri O. VENKATASUBBA REDDI.
4 Sri P. CHELLATHURAI.
5 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
6 Sri S. RAMALINGAM.
7 Sri C. H. KANARAN.
8 Sri A. RATNAM.
9 Sri M. PALANIYANDI.
10 Sri O. KORAN.
11 Sri T. SHANMUGAM.
12 Sri R. RANGASWAMY.

The Advocate-General, the Joint Secretary to the Legislature, and the Secretary to Government in the Home Department were also present.

The Committee examined the following witnesses :—

(1) Sri K. Viswanathan, Proprietor, Chitra Talkies (South Indian Film Chamber of Commerce).

(2) Sri D. Ramanujam (South Indian Touring Cinema Owners' Association).

1st April 1955]

(3) Sri A. Y. S. Parisutha Nadar and Sri V. Subramanya Ayyar (Tiruchirappalli-Tanjore Exhibitors' Association).

(4) Sri M. Varada Raja Pillai (Salem Film Exhibitors' Association).

(5) Sri M. Seshachalam (Film Distributors' and Exhibitors' Association, Vellore).

(6) Sri A. Parthasarathy (Madurai Film Distributors' and Exhibitors' Association).

(7) Sri S. S. Vasan (President, South Indian Film Chamber of Commerce and the South Indian Motion Picture Studio Association).

A summary of the evidence tendered by the witnesses is annexed.*

The examination of the witnesses had not concluded when the Committee adjourned to meet again at 10-30 a.m. on Sunday, the 20th February 1955.

Sunday, the 20th February 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 10-30 a.m. on Sunday, the 20th February 1955. The following members were present :—

1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
2 Sri K. RAJARAM.
3 Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
4 Sri P. CHELLATHURAI.
5 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
6 Sri S. RAMALINGAM.
7 Sri C. H. KANARAN.
8 Sri A. RATNAM.
9 Sri M. PALANIYANDI.
10 Sri O. KORAN.
11 Sri R. RANGASWAMY.

The Advocate-General, the Joint Secretary to the Legislature, and the Secretary to Government in the Home Department were also present.

The Committee further examined the following witnesses :—

(1) Sri S. S. Vasan (President, South Indian Film Chamber of Commerce and the South Indian Motion Picture Studio Association).

(2) Sri K. Viswanathan, Proprietor, Chitra Talkies (South Indian Film Chamber of Commerce).

* Annexure I.

(3) Sri D. Ramanujam (South Indian Touring Cinema Owners' Association).

(4) Sri V. Subramanya Ayyar (Tiruchirappalli-Tanjore Exhibitors' Association).

Sri M. Varadaraja Pillai (Salem Film Exhibitors' Association) and Sri A. Parthasarathy (Madurai Film Distributors and Exhibitors' Association) were also present.

A summary of the evidence tendered by the witnesses is annexed.*

Sri S. S. Vasan agreed to submit separate memoranda[a], one embodying his suggestions in respect of the present Bill and another in respect of other grievances.

The Committee adjourned *sine die*.

Thursday, the 10th March 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel (old), Government Estate, Mount Road, Madras, at 3 p.m. on Thursday, the 10th March 1955. The following members were present:—

The Hon. Sri C. Subramaniam (*Chairman*).
Sri K. Rajaram.
Sri A. K. Masilamani Chettiar.
Sri O. Venkatasubba Reddi.
Sri P. Chellathurai.
Sri K. P. Kuttikrishnan Nair.
Sri H. M. Jagannatham.
Sri S. Ramalingam.
Sri C. H. Kanaran.
Sri A. Ratnam.
Sri M. Palaniyandi.
Sri O. Koran.

The Advocate-General was present.

The Joint Secretary to the Legislature, the Secretary to Government, Home Department and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

The Committee considered the Bill clause by clause.

Preamble.

For the words 'Fifth Year', the words 'Sixth Year' were substituted.

The Preamble as amended was approved.

* Annexure II. [a] Printed as Annexure II

1st April 1955]

Clause 1.

For the year '1954' occurring in sub-clause (1), the word '1955' was substituted.

The clause as amended was approved.

Clause 2.

The consideration of the question whether the words "and any description of transport" occurring in sub-clause (5) should be recast as "and transport of any description" was postponed.

Clause 3.

Sri S. Ramalingam suggested that cinematograph exhibitions given in schools or halls for occasional public use and exhibition of films not greater in width than 16 millimetres should be exempted from licence.

It was decided to consider this suggestion while considering clause 10.

The clause was approved.

Clause 4.

The clause was approved.

Clause 5.

The Advocate-General stated that the power of issue of licences for cinemas should be only under the rules but suggested the desirability of incorporating necessary provision in the Bill itself.

The suggestion was accepted and it was decided to put in provisions corresponding to sections 47 (1) and 48 (*a*) of the Motor Vehicles Act, 1939, with necessary changes and also to give powers to Government on the lines of section 43-A of that Act.

For the word 'officer' wherever it occurred in sub-clause (3), the word 'authority' was substituted.

The Chairman explained that the State Government should have the power to issue directions to licensees to exhibit scientific films, films of educational value and similar films and that the Government should take power to approve such films for exhibition, irrespective of whether they were produced by the Films Division of the Government of India or by private agencies.

The Committee agreed with the Chairman and decided to incorporate a provision vesting the power of approval in the State Government.

Sri C. H. Kanaran and Sri M. Palaniyandi suggested that films for exhibition should be given free of cost.

The suggestion was not accepted.

[1st April 1955

The Committee also decided that the duration of compulsory exhibition of any approved film should not exceed one-fifth of the time taken for the show or the footage of the film should not exceed 2,000.

Sri C. H. Kanaran suggested that the compulsion to exhibit the approved films should be restricted to two days in a week.

The suggestion was not accepted.

Clause 6.

Sri S. Ramalingam suggested the deletion of this clause on the ground that all the films were to be certified by the Government and the Government would not certify objectionable films.

The Chairman stated that the clause was mainly intended to meet the contingency of a likelihood of a breach of the peace.

Sri S. Ramalingam suggested that the clause should be so amended as to provide for the Government or the Collector intimating to the owner or person in charge of a cinematograph the reasons for the suspension of the exhibition of the film and for giving him an opportunity to be heard and that, except when it was not practicable to give such an opportunity owing to any emergency the reasons for it should be recorded in writing an opportunity should be given to him as soon as possible thereafter.

The Committee agreed to the suggestion.

For the words ' two months ' occurring in sub-clause (3), the words ' two weeks ' were substituted.

Clause 7.

Sri M. Palaniyandi stated that a fine of one thousand rupees was too heavy and that it should be reduced.

The suggestion was not accepted.

The clause was approved.

Clause 8.

The clause was approved.

Clause 9.

The Committee decided to provide that the rules framed should be placed before both Houses of the Legislature for fifteen days and that the rules should be subject to such amendments as the Legislature might make during the period they were so placed.

Clause 10.

Sri S. Ramalingam reiterated the suggestion for exempting from licence cinematograph exhibitions given in schools or halls for occasional public use and exhibition of films not greater in width than 16 millimetres.

1st April 1955]

The Chairman stated that power of exemption could be provided for in the rules.

The clause was approved.

Clause 11.

The clause was approved.

The Law Secretary was requested to amend the Bill in the light of the decisions taken at the meeting and to make the necessary consequential changes.

The Committee then adjourned to meet again at 3 p.m. on Tuesday, the 22nd March 1955, in the Committee Room in Government Estate.

Tuesday, the 22nd March 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel (old), Government Estate, Mount Road, Madras, at 3 p.m. on Tuesday, the 22nd March 1955. The following members were present :—

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
Sri K. RAJARAM.
Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
Sri P. CHELLATHURAI.
Sri A. SAMBASIVAM.
Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
Sri H. M. JAGANNATHAM.
Sri P. JEEVANANDAM.
Sri S. RAMALINGAM.
Sri C. H. KANARAN.
Sri M. PALANIANDI.
Sri O. KORAN.

The Advocate-General was present.

The Joint Secretary to the Legislature, the Secretary to Government, Law Department and the Joint Secretary to Government, Home Department, were also present.

The Committee considered the Bill as amended in the light of the decisions taken at the last meeting of the Committee held on 10th March 1955.

Clause 1.

The clause was approved.

Clause 2.

The question whether the words "and any description of transport" occurring in sub-clause (5) should be recast was considered and the Committee decided that the words might remain as they were.

The clause was approved.

Clauses 3 and 4 were approved.

Clause 5.

Sri S. Ramalingam and Sri M. Palaniyandi stated that the wording contained in sub-clause 1 (*a*), (*b*) and (*d*) was vague and it should be made clear.

The Advocate-General pointed out that those words were used in the Motor Vehicles Act and clarification might be made in the rules.

Sri M. Palaniyandi enquired whether it was not possible to define the word ' film ' under this clause. The Chairman stated that it was not necessary.

Sri S. Ramalingam suggested that the orders and directions of the Government under sub-clause (4) might be notified.

The Chairman stated that provision in that regard might be made in the rules.

The clause was approved.

Clause 6.

For the word ' sub-section ' occurring in the proviso, the word ' section ' was substituted.

Sri S. Ramalingam wanted that the films must first be approved by a Board and if the Board refused approval, there should be provision for appeal to the Government.

After some discussion on this point, the Committee agreed to incorporate a suitable provision under clause 10.

Sri M. Palaniyandi suggested that the word ' one-fifth ' occurring in the proviso might be substituted by the word ' one-eighth '.

This was not agreed to.

The clause, as amended, was approved.

Clauses 7 to 9 were approved.

Clause 10.

The Committee agreed to add the following new item to sub-clause (2) :—

" (*d*) the procedure for approval of films for the purposes of section 6."

For the words " All rules made under this section " occurring in sub-clause (3), the words " All rules made under this Act shall come into force on the date of notification and " were substituted.

The clause, as amended, was approved.

Clauses 11 and 12 were approved.

1st April 1955]

It was agreed that in framing the rules, the procedure should be simplified so that the applicant for licence need not approach numerous authorities involving delay and expense.

The Committee decided that the Bill need not be republished and authorized the Chairman to sign the report. It also decided that dissenting minutes, if any, should be sent so as to be received in the Assembly Office before 10 a.m. on Thursday, the 24th March 1955.

The Committee then dispersed.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS.
23rd March 1955.

T. HANUMANTHAPPA,
Joint Secretary to the Legislature.

ANNEXURE I.

SRI K. VISWANATHAN.

Sri K. Viswanathan presented a petition and stated that the exhibitors had been hitherto compelled to screen approved films with a footage of 1,000 to 2,000, the charge of which varied from Rs. 5 to Rs. 150 a week according to the classification of theatres on the basis of their collections. If the approved films are not shown the licences are cancelled. The Commissioner of Police would be addressed by the Films Division of the Government of India for the cancellation of the licence, and he, in his discretionary powers would cancel it.

The exhibitors were giving their valuable time of nearly 20 minutes for every show for the approved film, which would work out to one hour daily. There was the depreciation of machinery and also the consumption of carbon and electricity. Under the Madras Shops and Establishments Act, the labourers had to work only for eight hours a day including the one hour taken for screening the approved film. In terms of money it came to roughly Rs. 10 a day, that is, Rs. 70 a week. In addition the exhibitors had to spend an equal sum of Rs. 70 for purchasing the approved film given by the Government of India. Thus in this transaction the exhibitors were losing Rs. 140 a week.

The exhibitors conceded that approved films had tremendous educational value. Some of them were really good but 90 per cent of them were not good. People were more interested in newsreels than in documentaries. The approved films were shown during the war for propaganda purposes under the Defence of India Act by the then imperialist Government. The same had been continued by our popular Government without any relaxation of the terms. It would have been a very magnanimous offer if the Government of India had given these films without charging any fee at all on the ground that they were intended for the educational

[1st April 1955

and cultural advancement of our country and also for the purpose of giving publicity to the Five-Year Plan. On the other hand, they followed the same step as was followed during the war and made it a compulsory thing.

He said that the lower class people regarded the showing of approved films as one shown during the war for propaganda purposes and not as a picture of educative or cultural value. They did not settle themselves down in their seats till the feature film began. The Upper class people who had the privilege of reserving their seats, did not come at all during the time when the approved film was shown. Therefore, in order to assess the popularity of the approved film, the Government should ask the leading exhibitors in South India to show the approved film after the feature film and then take a census of how many people sat in the cinema to see such approved film. If fifty per cent of audience remained in the theatre to see the film by patiently waiting for ten minutes, then exhibitors would be ready to show such films. But, he thought it would be otherwise. In this connexion, he said that exhibitors were prepared to give free labour, their time and their theatre if the Government of India were magnanimous enough to give the film free. If they gave it free, then they could compel the exhibitors to show it. But if for some reason or other the exhibitors were not able to screen it for one week, the licence should not be cancelled on that score. Also when they failed to pay Rs. 40 or so for the film every week due to some unforeseen circumstances to the Films Division, they should not be penalized for that and the Commissioner of Police should not take action under the Revenue Recovery Act. People who had invested enormous sum of money running to crores of rupees, should not be singled out for punitive treatment. The Government should be magnanimous in this. So, even if they compelled the exhibitors to screen the approved films, it should not be a matter of cancellation of the licence or penalizing treatment. The cinema-going public were in a minority and, if the Government wanted to educate the people through the medium of documentaries, they could as well do it under their auspices by opening their own theatres and showing only the documentary films. The exhibitors were agitating for free films and free screening. The supply of free films was a matter for the Centre to consider because the Films Division was run by them. Therefore, the exhibitors would request this Government to recommend to the Ministry of Information and Broadcasting of the Government of India to give the approved films free.

He said that the Supreme Court Judgment was on the question of using compulsion on the footage of a film. Therefore, this question should be considered as an All-India issue and not a provincial issue. Though the State Government have got rule-making powers under the Cinematograph Act, he wanted them to be magnanimous in this matter and they should not make rules for the present but should wait till a decision was taken on All-India level.

1st April 1955]

The Advocate-General then explaining the object of the Bill said that the screening of the approved film was only a small matter involved in it. In the 1952 Act the Central Government had taken powers only with regard to censorship of films and all other matters were left to the State Government. They had left the 1918 Act as it was and even clause 5 of the Bill was taken from that Act. Clause 5 gave no guidance as to what factors should be taken into account by the licensing authority when granting or refusing the licence.

The Chairman pointed out that clause 5 had to be properly framed and given a legal basis, and not left to the discretion of the officer concerned.

Replying to questions the witness stated as follows:—

(1) that there should be restriction on the number of cinemas in a place on the basis of population as it would be suicidal if there were too many theatres in a particular place and that purely in the interests of the trade concerned such a restriction should be there;

(2) that with regard to the question of basis of selection, the "first come, first served", method was preferable to the method of advertising and selecting;

(3) that he had no definite view on the question of whether matters personal to the applicant, like financial status, antecedents, and previous experience in the field, should also be taken into consideration in the matter of issuing licences, but he felt that though a person might not have financial status he might have experience in the field. Therefore, a sort of premium should not be put on the financial status of a person and anybody could carry on the trade as it was a free trade;

(4) as regards giving away of theatre on lease whether it should be regarded as assignment or transfer, the witness said, he was against any restriction on the persons controlling cinema theatres;

(5) regarding allowing free trade, and giving monopoly to one to run so many cinemas and transferring them to other persons, the witness said he would like to have restrictions with regard to the number of cinemas in a particular place but he was against any restriction on the number of cinemas a particular person might run in different places.

SRI D. RAMANUJAM.

In reply to questions, the witness stated as follows:—

(1) There should be no restriction on the basis of population in the matter of both touring cinemas and permanent cinemas.

(2) That the method of "first come, first served" should be adopted for the purpose of issuing licence and that matters relating to financial status, antecedents and previous experience in the field need not be taken into consideration.

[1st April 1955

(3) That as it was there was no restriction regarding the assignment of licences and the present arrangements should be continued.

(4) Monopoly should not be given to any particular individual. The Government should interfere only in so far as to restrict the number of cinemas in a particular place but, in all other matters. there should be no restriction.

SRI M. VARADARAJA PILLAI.

The witness said that there should be no restriction on the basis of population and the method of " first come, first served " should be adopted in the matter of issuing licences.

SRI SESHACHALAM.

The witness stated that cinema-owners wanted protection from cut-throat competition, and, therefore, there should be restriction on the basis of population. The method of " first come, first served " should not be adopted but selection should be made, as some persons might not have financial status but would be competent to run the theatre.

SRI A. Y. S. PARISUTHA NADAR.

The witness stated that there should not be any restriction on the number of permanent theatres but in the case of touring cinemas there should be restriction. The distinction had to be made between these two categories, because a permanent theatre would cost about Rs. 3 lakhs and a touring cinema would cost only Rs. 15,000 to Rs. 20,000.

SRI S. S. VASAN.

The witness said that he was the President of the South Indian Film Chamber of Commerce and the South Indian Motion Picture Studios Association. In film industry, there were four departments, viz., the studio, production, distribution and exhibition, and he was representing all the four departments which were interested in the Bill.

He said that in India there were only about 8½ theatres for every million people whereas there were in England 147 theatres, in France 257 theatres, and in Mexico 77 theatres. The film industry was the second largest industry in the country so far as capital investment was concerned. He had no information at the moment about the amount of capital in the Indian Film Industry. But there should be no restriction in the number of cinema theatres.

Thereupon, the Chairman remarked that there seemed to be a certain amount of conflict between various interests connected with the film industry. The Producers and Distributors would like to have as many theatres as possible to run their films but the exhibitors would be losing when there were many theatres in a particular place.

1st April 1955]

To a query from the witness as regards the policy of the Government in the matter, the Chairman stated that the resources in the country were limited and essential amenities had to be provided for the people. Therefore, they could not afford the resources of the country to be wasted by investing capital on uneconomic enterprises and on importing machinery from abroad which involved foreign exchange also.

The witness expressed that he was not against the above policy of the Government.

In replying to questions, the witness stated as follows :—

(1) The running of a theatre was a profitable business and therefore there was greater scope for many more theatres to be built. There should be no restriction even in the case of small towns where theatres could be built. The restriction should be on the ground of public safety and interest.

(2) It would be of some value to the cinema-goers if every feature film show included some newsreels or documentaries—leaving alone the question of payment—relating to the working of the National Extension Scheme and other schemes intended for the advancement of the people.

(3) He was not in favour of exhibiting newsreels and documentaries even though produced by private agencies, as time was involved in the matter.

(4) The private industry whose motive was profit only was prepared to give these films free along with the feature film at a later stage.

For the present, something might be collected either in the visible or in the invisible form. At present, there was no private producer engaged in producing documentary films. Even now some useful and desirable films were shown. But the element of compulsion was there. The film industry were not objecting to the showing of the films of educative and cultural value. People had come to realize the influence of the Press, Cinema and the Radio as media of mass communication. But there should not be any compulsion for showing such films and also no payment should be demanded as the public were not interested in documentary films alone.

The Chairman explained that the Government had to create some interest for documentary films. When there was a conflict between the national interest and the private interest, the national interest alone should prevail, and the days of domination by the private industry had gone. The Press were publishing the hand-outs issued by the Government. Even there it was the reader who was going to pay for it. So also in the case of the film industry, the cinema-going public would have ultimately to pay for it. The expenditure should not be met from general revenues of the State.

The witness said that private industry could produce documentary films, but it would take some time to materialise. There

should be no compulsion in the matter of producing approved films and the Government should wait for some time. The witness then assured the Committee that if only the Government would bring forward a legislation for producing documentaries relating to events in the State, the private industry would welcome it.

Concluding the witness requested the Committee to wait for at least six months and not proceed with the Bill for the present.

ANNEXURE II.

Sri S. S. Vasan.

The witness pointed out that all approved films were not of educative value to the masses; some were for political and Governmental propaganda and further 95 per cent of them were not related to South Indian conditions. It was because there was a certain amount of compulsion, people saw these films and that too if they were exhibited either at the beginning or in the middle and never at the end.

Even assuming they were of educative value and useful to the people, the question was who was to bear the cost of screening them. As education was the responsibility of the State this cost should be borne by the State.

In reply to the Chairman's remarks made the previous day that this cost should not be met from the general revenue of the State, the witness said that while it was the duty of the State to run all educational institutions irrespective of the fact whether all children attended them or not, similarly it was also the duty of the State to bear the cost of these films which were of more educative value to larger number of people. In support of this statement, he said that except (i) very old people, (ii) young children and (iii) those who could not afford to spend for cinemas, all others attended the cinemas, even though occasionally. Thus, more people were benefited by cinemas than by all educational institutions put together.

To the argument that cinema-owners and exhibitors were not paying the cost of these films from out of their pockets and that it was met only from the collections from the public, he would say that the collections included entertainment tax which was one collected by them as agents for the Government, without any commission, and that the balance was for services rendered by them to the general public and therefore it was a question of payment from their own earnings.

He was of opinion that compulsion should not be there in any form; but if the State were to insist that these approved films should be exhibited, for the screening time permanently taken away, the State would pay compensation. In the alternative, it should be left to free enterprise.

To a question from the Chairman, he stated that the money paid by Tamilnad exhibitors for these documentary films would be about Rs. 2½ lakhs and that the number of permanent theatres and touring cinemas would be 300 and 100, respectively.

1st April 1955]

Approved films were introduced during war-time to carry on propaganda for war purposes on the understanding that "the licensee shall, when and so often as the Government of Madras may prescribe, exhibit films provided by the Government on such terms as regards remuneration, as the State Government may determine". But actually no remuneration was paid.

In conclusion, the witness stressed two points regarding approved films :—

(1) if there was to be compulsion that these films should be exhibited, then the cinema-going public should be made to pay a quarter anna or half-an-anna more, in addition to the entertainment-tax;

(2) if there was to be no compulsion the Government of India should be asked to supply these films free of cost.

The witness stated that he would be submitting a detailed memorandum touching the various grievances of producers, exhibitors, distributors, etc., and requested that Government might consider them and take action in consultation with them. To create a good market for these films, a certain amount of compulsion was necessary. In that case, the general public should be asked to bear the cost.

The Chairman explained that Government could not afford to meet the cost of these films and therefore they will have to find additional resources.

In reply to a question the witness stated that production was more risky and distribution was less risky and everything depended on the circumstances, the nature of the picture, the response from the public, etc. The fact however remained that while more producers disappeared from the field, distributors stuck on.

To a question from Sri S. Ramalingam whether the witness had thought over his statement made during the previous day's discussion that all people should be given free licences and that no restriction was necessary, the witness said it was not their intention at all that the Government should restrict the growth of cinemas, and no protection was asked for; they wanted only some help from Government so far as the regulation of cinemas was concerned. The witness incidentally mentioned that though Tamil film industry was the second largest industry in India so far as languages were concerned, it had a market only in 10 districts.

Though there were a large number of theatres which meant huge investment, no machinery was idle and every permanent theatre was working and there was no locking up of capital. Ninety per cent of the films shown in India were produced here. India imported foreign films only to the extent of 10 per cent while the percentage was 60 to 70 in respect of other countries. He said that the manufacture of raw films was a highly technical job and that all machines connected with the production of films came from foreign countries. Research was being carried on in India, and the Central Government and the Mysore Government were doing

their best to produce raw films. With the advent of colour films, the processing was more complicated and there was only one labaratory in Bombay engaged in this work.

The witness explained the difficulties experienced in getting a licence from the District Magistrate in respect of permanent theatres. He said that when the Cinematograph Act was first introduced, it was meant more as a safeguard since the films produced in those days were highly inflammable. This was not the case now. Still he wondered why the provisions of that Act should continue to remain in force.

SRI V. SUBRAMANIA AYYAR.

Explaining the difficulties in getting a licence, he said that theatre-owners had to get a number of certificates from various authorities resulting in very great delay and unnecessary duplication and overlapping of work. They had to get the following certificates :—

(1) A certificate for approval of the site from the Municipal or District Health Officer concerned;

(2) A certificate from the District Fire Officer regarding fire fighting appliances;

(3) A certificate from the Electrical Inspector regarding electrical installations;

(4) A certificate from the Public Works Department Engineer regarding the stability of the building;

(5) An installation Licence from the Local Body concerned under the Places of Public Resort Act.

After getting all these certificates, they had to send an application for a licence to the District Magistrate who would either personally make an inspection or deputise his subordinate officer. This procedure was repeated every year even for renewal of licences. Further, in the case of approved films a certificate from the Government of India, Films Division, was necessary in respect of deposit.

While the witness agreed that some sort of control was necessary, he emphasised that the procedure should be simplified and all these powers should be vested in one authority.

To a suggestion from Sri K. Rajaram whether the appointment of a Cinema Special Officer would not be desirable, to overcome all the difficulties, the Chairman stated that there could not be an all-round specialist; however, he said Government would have it properly examined as to how far the procedure could be simplified and grant of licence expedited; he also wanted the witnesses to put in their suggestions regarding the machinery to be entrusted with this work when Government would consult their own experts and come to a decision.

Dealing with Touring Cinemas, the witness brought to the notice of the Committee that originally there was a Government Order that unless there was material change, further approval was

1st April 1955]

not necessary. But a recent order restricted the period only to six months with a condition that for renewal the Health Officer's approval was necessary. He wanted that the *status quo* should be restored. The witness also suggested that a touring cinema should be allowed to run till such time a permanent theatre was established in the place. This was so in view of the fact that the number of touring cinemas which was 700 at a time had now gradually dwindled to 100 mainly on account of the difficulties in getting licences.

While in respect of permanent theatres, the distance between the theatre and dwelling place was 20 feet, in the case of touring cinemas, it was 150 feet and the witness wanted that this should be reduced to 40 feet. The Chairman pointed out that as the materials used for the construction of touring cinemas were themselves inflammable and as the huts, and cheris surrounding the touring cinemas in rural parts were also made of inflammable materials, more precautions were necessary.

The witness stated that even in places where the Places of Public Resort Act did not apply, the provisions of this Act were being enforced by the authorities.

In conclusion, the witness wanted that if the touring cinema industry were to thrive, the existing procedure in the way of getting licences should be simplified.

SRI D. RAMANUJAM.

The witness stated that in 1945 the number of touring cinemas was 900, in 1948 it came down to 700, and to-day it had come down to 100. This was due not to any slump in the market, but was due to the difficulties in getting licences. He suggested that touring cinemas should be allowed on a semi-permanent basis till such time a permanent theatre was established in the locality. He was for free trade and had no objection to any number of cinemas being run in one and the same place.

The witness next pointed out that the licensing fee charged in respect of touring cinemas was very heavy when compared to that of permanent cinemas, and worked out to an increase of nearly 120 per cent. He wanted that this should be brought down.

The Chairman said that the difference was due to the fact that the overhead charges were heavy, in respect of permanent theatres while it was not so in the case of touring cinemas.

The witness claimed that if the object of the Government was to educate the masses, the touring cinemas could do much better work than permanent theatres.

The witness wanted that the representatives of the Film Industry should be consulted while framing the rules under this legislation.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS